

Avem totuși și oameni înzestrați excepțional

Copil-minune la Buzău !

pag. 6

**Două
reviste
într-una
singură**

**ATENȚIE: Nu primiți FLACĂRA
fără Flacăra BIS sau invers !**

- Turismul și bolile planetei
- Oamenii-jaguar există aieuea
- Sunt homosexual și mă simt bine !
- Alte întâlniri de gradul III

Nr. 27 • 5 - 11 iulie 1995 • 32 pagini - 500 lei

FLACĂRA

Fondată în 1911 de C.BANU

Editată de
S.C. Publicațiile FLACĂRA S.A.

Președinte - director general
GEORGE ARION

Redactor șef
EUGEN CHIROVICI

În drum spre NATO

Fotografie de FLORIN IONITĂ

Comunitatea românilor din Elveția

Dialog cu doamna Mirabaud
pag. 16-17

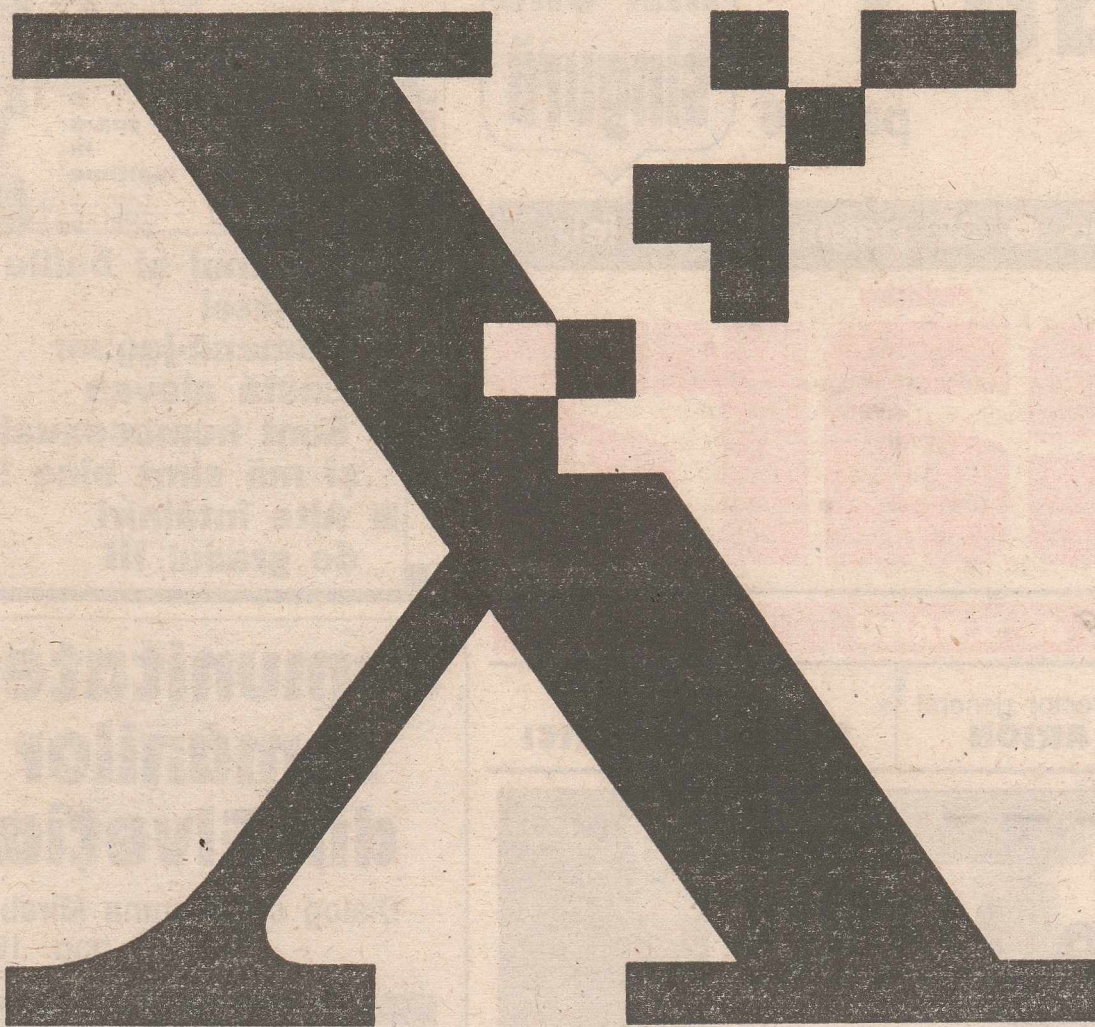
Case de carton la câțiva pași de Palatul Cotroceni

pag. 7

MASINA DE SCRIS

pag. 14-15

g. 785

THE (fax it, scan it, colour it, highlight it, turn it all around
and do the hokey cokey with it, network it, image it,
Azerbaijani it, E-mail it, there are so many graphics
you won't know to do with it, bill it, sticker it,
don't sweat it, we guarantee you total satisfaction with it,
distribute it, store it, Braille it, get creative with it,
smooth talk it, fast walk it, lip smack it, fun love it,
or cut a long story, just document it) COMPANY

THE DOCUMENT COMPANY
XEROX

RANK XEROX Ltd.
Branch Romania & Republic of Moldavia
XEROX CENTRE
Bd. Republicii 44-46, București 2, Romania
Tel: +40(1) 250.25.25 (10 lines)
Fax: +40(1) 250.72.50

PUBLICATIILE
Flacăra

Societate comercială înmatriculată la
Oficiul Registrului Comerțului București
sub nr. J. 40/5888/1991 din 04.07.1991

Consiliul de Administrație:

Președinte - director general:
GEORGE ARION

Membri: **Manuela Arion, Ion D. Goia,**
Alexandru Păsărin, Mihai Sândoiu
Director economic: **SILVIU ILIE**

Director juridic - personal: **CORNELIU OLTEANU**

Director publicitate și suplimente speciale:

MIHAI SÂNDOIU

Director difuzare: **MANUELA VASILIU**

Șef cabinet: **CĂTALINA ALBERTI** 222.33.31; 222.33.44; (2002)

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.

Telefoane: 223.15.10; 223.15.20; 223.15.30; 223.15.40; 223.15.12;

223.15.37; 223.15.44, cu interioarele din paranteze

Fax: 222.82.89

Cont lei - 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București

Cont valută - 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra

Redactor-șef: **EUGEN CHIROVICI**

Secretar general de redacție:

ADRIAN PETRESCU

Telefon: (2559)

■ **POLITICĂ** (2560) - Răzvan Dumitrescu, Marian Ghițeanu,
Roxana Stancu

■ **EXTERNE** (2560) - Ion D. Goia, Ștefan Nicolae

■ **SOCIAL** (2600) - Alexandru Arion, Dan Gheorghe, Brîndușa

Nicolae, Constantin Severin, Toma Roman jr., Lucia Ștefanovici

■ **SPORT** (1453) - Pompiliu L. Dumitrescu

■ **FOTOREPORTERI** (2528) - Petre Cojocariu, Elena Ghara,

Florin Ionță

■ **CORRESPONDENȚI ÎN ȚARĂ:** Pașcu Balaci, Ion Ceacăru

■ **CORRESPONDENȚI ÎN STRĂINĂȚATE:** Alexandru Graur (Italia),

Mihai Rusu (Germania), Emanuel Tânjață (SUA)

■ **SECRETARIAT DE REDACȚIE** (1453) - Crina Gorgoi

■ **CORECTURĂ** (1453) - Maria Antonescu, Angela Ștefănescu

Flacăra
BIS

magazin

Redactor șef: **LIVIU TIMBUS**

REBUS
REBUSAGHE

Director publicații de divertisment:

ALEXANDRU PĂSĂRIN

Redactori șefi adjuncți:

MIHAI ZGUBEA ("Rebus")

CONSTANTIN GRIGORE ("Rebusache")

Aurel Ștefan Alexandrescu, Gheorghe Brașoveanu, Simona Păsărin,

Simona Simzianu

Telefoane: (2036) director, (1457) redacție

PUBLICITATE ȘI SUPLIMENTE SPECIALE 222.68.05

Călin Mărcușanu, Dragoș Bălă, Dan Ciuciuc, Adriana Dobrescu,

Marius Onofrei, Florin Petria

ȘEF COMPARTIMENT COMPUTERE: (2128) Cristina Chițulescu

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ 222.67.38:

Mihaila Anghel, Maria Călin, Mirela Folea, Eugen

Mașotă, Cezar Munteanu, Doru Viniliță

DIFUZARE 222.66.28: Robert Anton, Gabriel

Bumb, Cora Ciocanu, George Constantinescu,

Marian Frunzeanu, Doru Iancu, Valerică Leon.

Neculai Luchian, Marius Procopie, Nicolae Șerban, Mihai Șoldănescu

PERSONAL (2128): Adrian Boicescu

FINANCIAR-CONTABIL (2128): Viorica Tudor, Gabriela Ionescu,

Florența Tudor

ADMINISTRATIV (2128): Dan Mircea Popa, Marian Băicoianu; (2600):

Liliana Crețu, Mariana Sanduleasa

Cititorii din străinătate se pot abona prin
Societatea Comercială "Publicațiile Flacăra" S.A.

TIPARUL: ROMÂNIA LIBERĂ

Revista **FLACĂRA** utilizează
informații furnizate de agenția
MEDIAFAX

Închiderea ediției: joi, ora 20⁰⁰

Viața sub un președinte de regat

George Arion

Scandal la ambasadă

Multă vâlvă a stârnit la apariție în SUA cartea lui Li Zhisui, despre președintele Mao Zedong. Evident, cele două volume ale medicului personal al acestui dictator au provocat proteste vehemente din partea unor oficialități chineze și cu ocazia publicării lor în românește la Editura Elit (coordonarea îi este datorată împătimitului de literatură bună Alfred Neagu). Nici nu-i de mirare. Paginile lui Li Zhisui (din care avem permisiunea de a selecta ce socotim noi reprezentativ) demolează mitul construit cu migală, pe parcurs de decenii, în jurul acestei personalități negative. Mao a fost cel care a stăpânit, ca un monarh absolut, peste destinele a sute de milioane de oameni, pe care i-a manevrat după bunul său plac. Mănuind cu abilitate tactica lui divide et impera, el

și-a înlăturat fără milă adversarii politici asigurându-și puterea până la sfârșitul vieții. E adevărat, amănuntele picante despre amorurile sale, plasele de intrigi pe care le urzea pentru a-și captura în ele inamicii, murdăria și ignoranța în care trăia, stârnesc repulsie față de acest conducător care și-a târât poporul în dezastru. Dar mai cumplit ca orice alt detaliu - și aflăm multe fapte cutremurătoare din această carte - se desprinde o trăsătură caracteristică întâlnită la oricare dictator: disprețul față de ființa umană, socotită o unealtă de care poate să dispună după capriciu, fără să dea socoteală nimănui și fără să aibă sentimentul vreunei vinovății. De aceea, pentru a nu uita prin ce-am trecut noi înșine, pentru a nu mai repeta greșelile trecutului, am socotit oportună semnalarea acestei apariții editoriale.

Îți stă mintea-n loc!

Cine-a stat cinci ani la ruși Nu poate gândi ca Bush...

□ Guvernării au pus bazele Strategiei naționale de ratare a integrării în UE

Săptămâna trecută au apărut câteva elemente concrete care ne permit să identificăm cu precizie tipul de sistem social-politic la care visează cu ochii deschiși actuala putere. El este zugrăvit în ceea ce se numește „Strategia națională de pregătire a aderării României la Uniunea Europeană”, document elaborat de un grup, o comisie, un comitet - spuneți-i cum doriți dv. - condus de academicianul Tudorel Postolache, om aflat în grațiile președintelui Iliescu.

Corporatismul - un socialism cu față umană

Aici se vorbește cât se poate de clar despre o societate de tip corporatist, concept care se opune categoric drepturilor și libertăților individuale. Că așa stau lucrurile, ne-o dovedește și structura Capitolului 7 intitulat „Tranziția ca proces de schimbare a sistemului instituțional”. Să trecem în revistă câteva idei: „Necesitatea unei autorități statale sporite”; „Necesitatea unei teorii a corporatismului și a economiei negociate”; „Corporatismul - o teorie adecvată noilor condiții economice și sociale” și nu în ultimul rând „corporatismul ca alternativă la modelul pluralist”.

Ni se propune deci, cât se poate de concret, o alternativă la modelul pluralist consfințit de Constituție, model pe care se bazează funcționarea structurilor europene la porțile cărora ne permitem să ciocănim cu o asemenea „Strategie”. Să aprofundăm puțin noțiunea de societate corporatistă cu ajutorul dezinteresat al istoriei și dicționarului filozofice. Corporațiile sunt de fapt organizații care încorporează sindicatele, grupele profesionale și patronale care stabilesc împreună un pact social (vă este cunoscută exprimarea, nu-i așa?) în interes așa-zis general. Corporațiile sunt subordonate statului. Efectele sunt lesne de înțeles: dispar partenerii sociali, negocierea liberă între părți se diminuează până la dispariție, la fel concurența, deci competiția în general. Prin urmare, statul intervine în absolut toate domeniile. După modelul de tratare a

dreptului de proprietate, societățile se împart în două mari categorii: societățile capitaliste care pun accent pe drepturile individuale (libertatea contractelor) și societățile colectiviste care au la bază drepturile colective (restrângerea libertății contractelor). Pentru prima oară, cei ce ne conduc afirmă cât se poate de clar că doresc o societate colectivistă, model ce se opune fundamental structurilor vest-europene.

O păcăleală pentru liniștea dumneavoastră

Cam aceasta este tradiția istorică a sistemului zugrăvit de guvernări în „Strategia națională de pregătire a aderării României la U.E”. Vă vine să credeți, stimați cititori? Sigur, documentul cu pricina nu trebuie rupt de un anumit context care sugerează că, într-adevăr, spre o societate de tip colectivist ne îndreptăm. Sunt - bine cunoscute regretele prezidențiale în legătură cu desființarea planificării centrale și intenția de a reînființa un asemenea

departament. Cum de altfel sunt bine cunoscute demersurile în vederea creării unui mare holding al petrolului, în care statul controlează totul. Și tot așa, și tot așa. Desigur, ne putem întreba de ce mai afirmă guvernării că doresc integrare europeană? Răspunsul este cât se poate de simplu. Ei vor spune acest lucru atâta timp cât sondajele de opinie vor arăta că marea majoritate a populației este pro-occidentală. De făcut, vor face șmecherește exact pe dos. Iar dacă România nu va fi acceptată în structurile europene și euro-atlantice (NATO), guvernării vor afirma că Europa este cea care, fără temei, ne-a întors spatele. Deci, vezi Doamne, ei n-au nici o vină.

Hotărât lucru, ori noi ne aflăm pe o altă planetă, ori autorii proiectului au probleme ce se rezolvă trecând pe la oameni a căror meserie se practică în halat alb sau, mai grav, dar mult mai plauzibil, „Strategia” cu pricina este abilității tocmai pentru a ne îndepărta de Europa.

● Corporațiile apar pentru prima oară în evul mediu. Revin în actualitate la sfârșitul secolului XIX. ● După primul război mondial aceste concepții pătrund în mai multe țări occidentale. ● În 1927, guvernul fascist din Italia promulgă „Carta muncii” care stabilește în detaliu primul regim corporatist european. Se înființează „Confederația corporațiilor sindicatelor fasciste”, iar împreună cu patronatul se formează o corporație aflată sub controlul statului. Mussolini devine președinte al Consiliului Național al Corporațiilor. ● Următorul popas: Germania anului 1934. Se elaborează atunci „Carta muncii celui de-al treilea Reich” care pune bazele unui sistem corporatist. Ceva similar vom găsi în Franța anului 1941 (guvernarea Pétain), ceva similar vom găsi după ce-l de-al doilea război mondial, într-o serie de state sud-americane.

„Cercuri de modelism, radioamatorism, cercuri tehnice speciale; program de educație în timpul liber; vacanțe active; învățarea de jocuri logice (GO, SCRABBLE, bridge, șah etc.); angrenarea tineretului în acțiuni împotriva pornografiei, a altor manifestări imorale, împotriva asociațiilor și sectelor satanice”. Sunt titluri ale unor capitole din „Strategia” dlui Postolache!! Cu un asemenea material dorim integrarea în Uniunea Europeană, proces care are în primul rând o dimensiune politică și abia apoi una economică. Documentul cu pricina nu suflă nimic despre privatizare și conține, fără să detalieze, titlul unui capitol (nr. 27) care se referă la „Drepturile omului și drepturile minorităților”. În rest, ni se vorbește chiar pe larg despre Industria ambalajelor (capitolul 31), propunându-se chiar înființarea unui organism pentru „coordonarea politicii naționale în domeniul ambalajelor”!

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Gheorghe Cristea, deputat PNȚCD:

„PDSR-ul sapă groapa societății românești!”

- **Die deputat, câtă credibilitate poate fi acordată actualei Puteri când declară că dorește integrarea României în structurile europene?**

- Trebuie să pornim de la starea reală a României, a economiei românești și a societății românești în ansamblu. Situația noastră este atât de proastă, încât cei care conduc la ora actuală România au un spațiu de manevră extrem de limitat. N-au loc de întors și în această situație este evident că ei nu-și pot permite să solicite o integrare punând anumite condiții, ci declară că vor integrare pur și simplu. E clar din punctul acesta de vedere că singura direcție care poate fi clamată peste tot este direcția Vest, adică integrarea în structurile Uniunii Europene și apoi în NATO. Având în vedere situația aceasta, este greu să spui dacă afirmațiile respective sunt sau nu sincere. Important este ce se face în mod concret pentru ca această integrare să devină o chestiune care să se poată pune ca problemă în termeni reali, pentru ca România să ajungă la nivelul la care să fie compatibilă cu procesul de integrare care urmează să se desfășoare. Deocamdată nivelul la care ne aflăm noi, repet, este atât de jos, situația este atât de proastă, încât integrarea europeană rămâne numai la nivel de declarații, cu care poți jongla cât vrei și mai ales o problemă foarte îndepărtată!

- **De ce?**

- Această integrare are fațete și planuri multiple, însă condiția de bază rămâne atingerea unui standard al economiei care să ne facă compatibili cu economia vestică sub aspectul performanței, structurii de proprietate, profitabilității, calității produselor etc. Întrebarea este: există resurse, în primul rând financiare, care să susțină un astfel de program de restructurare? Există suficiente investiții străine care să introducă în România și tehnologie și management și marketing și concepție economică din Vest, s-o implanteze aici, să creeze mediul economic prin care lucrurile să se miște în această direcție?!

- **Care ar fi răspunsurile la aceste întrebări?**

- Primul demers în plan economic ar însemna schimbarea structurii proprietății, pentru a introduce în economie ceea ce a lipsit în toată această perioadă: motivația și interesul societății în ansamblu, dar în special motivația și interesul indivizilor care vor să muncească. Și atunci trebuie să facem privatizare. Prin modelul propus acum patru ani prin Legea 58 a fost un transfer de proprietate. Probabil că dacă el se realiza repede, imediat după apariția Legii privatizării, se trecea efectiv în proprietatea particulară acea cotă de 30%, urmată de niște programe speciale pe domenii prin care, printr-o politică inteligentă, s-ar fi trecut prin vânzare în proprietate particulară suficient de mult capital social ca să privatizezi și decizia. Lucrurile s-ar fi mișcat și economia ar fi devenit interesantă pentru capitalul străin. Din

păcate, nu s-a întâmplat astfel! Ceea ce încearcă acum guvernul este doar o chestiune cosmetică.

- **Dar vom avea privatizare și mai mult decât atât: accelerarea ei!**

- Această lege de așa-zisă accelerare a privatizării nu va schimba nimic, pentru că se lovește de niște bariere economice care nu țin de voința unuia sau altuia și pe care, așa cum este concepută, nu le poate depăși. Acumulările populației sunt estimate la 3 mii de miliarde de lei față de 70 de mii de miliarde cât trebuie să se vândă.

- **Dar credeți că o să vină capital din Vest?**

- Dorința de a-l atrage este una, iar realitatea cu totul alta! Capitalul occidental nu va veni, pentru că oferta noastră nu este atractivă! Vrem să găsim niște proprietari buni pentru activele acestea? Le vinдем la niște prețuri mici pentru că acesta este elementul stimulator în privatizare și mai ales în condițiile penuriei de capital. Dacă vând activele la niște prețuri foarte mari, resursele viitorului proprietar de a restructura, de a moderniza, de a investi în continuare se reduc sau chiar dispar. Deci, vrem integrare europeană, facem și simpozioane pe tema asta, ne ducem și în străinătate să ne documentăm, scoatem și o cărțuie făcută de o echipă-mamut cu sute de specialiști, însă în practică creăm o structură legislativă care nu sprijină cu nimic redresarea economică, în primul rând. Pentru că redresarea economică este baza pe care trebuie să se așeze mai departe un proces extrem de complex de restructurare rapidă. Dar în primul rând trebuie să faci privatizare și pe urmă restructurare.

- **Toate acestea nu-l împiedică să declare că vor privatizare!**

- Ei vor privatizare, dar numai pentru EI! Vor să vândă, dar să cumpere EI primii tot ce este profitabil. EI să fie primii beneficiari, EI și clientela lor politică și financiară. Asta este mentalitatea actualei echipe a Puterii, mentalitate veche. Cei mai mulți din echipa de conducere de azi au fost în structuri de conducere și înainte și știu că o dată ajunși sus li se cuvine TOTUL. Lor li se cuvin și casele, chiar dacă au fost naționalizate abuziv sau de-a dreptul luate cu japca, pentru că ei sunt chiriași acolo. Lor li se cuvin două apartamente sau mai multe, pentru că au și copii pe care trebuie să-i aranjeze! Lor li se cuvin afacerile, lor li se cuvine privatizarea! Revenind la „accelerare”, a pune într-o lege accelerarea unui proces de vânzare-cumpărare este un non-sens! Piața îmi va spune dacă procesul acesta se poate desfășura mai repede sau mai încet, piața va constata acest lucru care ține de atractivitatea ofertei, de condițiile stimulativе pe care eu vreau să le acord viitorilor proprietari.

- **Ce mai contează, dacă oamenii vor fi milionari!**

- Exact, legea este populistă pentru că se induce oamenilor ideea că au primit un milion de lei, omul să țină

bine minte MILIONU'! De un an de zile s-a discutat de „OMU” și MILIONU'” și acest milion de lei creează anumite reacții psihologice! Dar oamenii trebuie să știe că ei nu se pot duce cu acest cupon să ceară un milion, nimeni nu le dă așa ceva! Or, dacă lucrul acesta nu este posibil, înseamnă că valoarea acestui cupon este fictivă, este stabilită aleatoriu. Deci, actuala Lege de accelerare a privatizării are un scop propagandistic și viața va demonstra că ea nu va produce schimbări decisive, având în vedere și echipa de conducere foarte predispusă la conducerea de tip socialist-planificat. Guvernul actual nu este un guvern al reformei, iar primul ministru este contabil! Dl Văcăroiu în nici un caz nu este un economist reformat!

- **Cu alte cuvinte, nu vedeți șansa României de a se integra în structurile europene.**

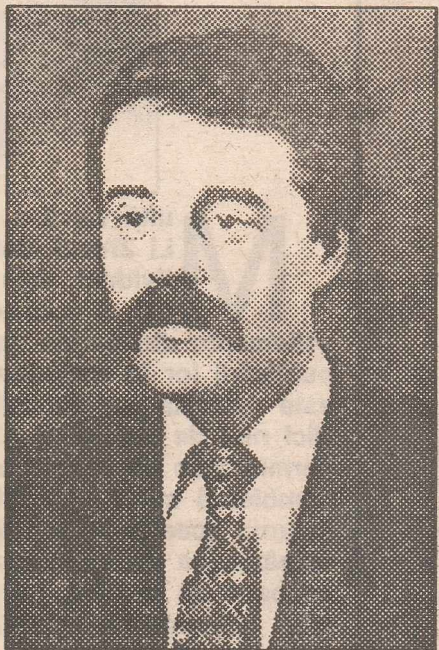
- În condițiile de acum, având în vedere starea economiei românești, a societății românești în ansamblu ei, nu se poate vorbi de șanse de integrare pentru că starea noastră economică este absolut incompatibilă cu economia, integrată deja, a Europei Occidentale. Nu se poate vorbi de șanse, noi suntem la nivel de intenții care, până la proba contrarie, rămân demagogice.

- **Dacă șansă nu e, risc este: acela al integrării în CSI!**

- Există riscul să spui mereu și peste tot că vrei integrare în Uniunea Europeană și să crezi imaginea că ceilalți nu vor să te primească și că, vezi Doamne, dacă n-au vrut să ne primească, am ajuns, vrând-nevrând, tot către Răsărit!

- **Se tot încearcă acreditarea ideii unei „aripi” bune, europene, în PDSR. Credeți că există?**

- Comportamentul din diverse situații este cel care caracterizează omul. Este drept că într-o oarecare situație poți să faci o concesie, să ai un anumit comportament și totuși asta să nu definească o întreagă traiectorie. Dar când însumezi astfel de comportamente poți să tragi o concluzie. Concluzia mea este că PDSR-ul dlui Năstase, ca de altfel și dl Năstase, n-are curaj să privească lucrurile în față, așa cum sunt și să ia realitatea de guler! Poți să spui că asta este coaliția și poți să treci o dată peste o tâmpenie spusă de Funar sau de Vadim, dar când lucrul acesta devine regulă înseamnă că ai o motivație ca să accepți să fii făcut de răs, ca să accepți ca intervenții făcute de genul de indivizi pomeniți mai sus să pună sub semnul întrebării mecanismul democratic pe care tu îl clamezi peste tot, să pună sub semnul întrebării și credibilitatea României în diverse situații internaționale! Iar motivația este una singură: rămânerea la putere cu orice preț, prin orice mijloace și indiferent de consecințe! PDSR-ul, dl Năstase și dl Iliescu fac totul pe dos: vin cu un program în campania electorală și apoi, după ce câștigă, fac totul pe invers! PDSR-ul și ceilalți nu

vor o societate bazată pe proprietate. Ei vor să fie EI, partidul LOR, viitorul LOR, viitorul lor ca partid, viitorul lor în societate, viitorul lor ca deputați, ca miniștri, ca ambasadori etc. Între interesul personal al celor de la Putere și interesul celor mulți, interesul general, este o imensă prăpastie! Ei dezgroapă tot felul de activiști de partid mai mici sau mai mari și îi plantează în tot felul de posturi, mai mici sau mai mari. N-au idei, nu se bat pentru a schimba ceva ci sunt niște executanți extrem de docili care nu supără pe nimeni, care nu pun întrebări și care dacă sunt trimiși să sape în mijlocul străzii, chiar dacă blochează circulația, chiar dacă groapa este inutilă, nu folosește la nimic, ei pun mâna pe târnăcop și sapă!!!

Țasta este PDSR-ul! Prin acest mecanism PDSR-ul sapă groapa societății românești! Pericolul este derapajul către o societate cu o oligarhie extrem de puternică economic, dar extrem de redusă numeric și cu restul societății extrem de săracă, ce poate fi ușor manevrată. După cum se observă, sub diverse pretexte, crește vertiginos și rolul instituțiilor coercitive ale statului și în același timp aceste instituții scapă unui control riguros!

Dl Adrian Năstase este un tip extrem de abil care știe să-și conducă turma de oameni foarte bine și ei subordonează tot ce fac unui singur țel mareț: câștigarea viitoarelor alegeri! Caută noi sloganuri, noi piste false ca să distragă atenția, aruncă tot felul de momeli noi, cum este și „OMU” și MILIONU'”, cum este problema maghiară. Cum apar situații ceva mai complicate, imediat dezgroapă securea războiului cu maghiarii, ungurii vor să ne fure Ardealul, vor să ne facă multe rele! Și bineînțeles numai PDSR-ul poate salva țara în timp ce Opoziția vrea s-o vândă!!!

Sărăcia, mizeria, lipsa de speranță, debusolarea constituie elementele modelului promovat de partidul domnului Năstase, constituie rezultatul politicii duse de actuala coaliție și de actualul guvern!

MARIAN GHÎTEANU ■

Cronica unui filaj ratat

Vrem, nu vrem, SRI-ul se află pe primele pagini ale ziarelor. Ba mai mult decât atât, șeful Comisiei de Control a acestui organism, senatorul PDSR Vasile Văcaru, ține morțiș să-l audieze pe Virgil Măgureanu în legătură cu incidentul în care au fost implicați doi agenți de filaj pe de o parte, doi ziariști pe de altă parte.

Acest eveniment a fost mult comentat de presă. S-au scris editoriale peste editoriale pe această temă. Unii spun că oamenii politici și ziariștii sunt urmăriti de un soi de poliție politică. Conducerea SRI ne asigură printr-un comunicat că nici vorbă de așa ceva. Ni se spune că cei doi angajați urmăreau de fapt doi spioni ce urmau să se întâlnească în zonă. Pe terasa Anda de pe Calea Victoriei adică. Di Măgureanu își acuză subalternii de neprofesionalism și îi suspendă pe motiv că au ratat misiunea. Di Ion Cristoiu sugerează într-o analiză că totul este o făcătură. Că cineva îl lucrează pe la spate pe Măgureanu. Cum de s-au lăsat cei doi prinși de cetățeni? - este argumentul cunoscutului editorialist. Un

singur lucru pare că este trecut cu vederea de aproape toți cei care și-au aplecat privirile asupra evenimentelor cu pricina. Și acest ceva este chiar comunicatul SRI, care prin modul în care este redactat și prin amănuntele furnizate în legătură cu adevăratul scop al prezentei celor doi agenți lângă terasa Anda, nu face altceva decât să-i pună în gardă pe acei spioni care chipurile ar fi fost adevărata țintă a celor de la filaj. Prin urmare, dacă luăm drept bune cele afirmate de SRI, anume că misiunea celor doi agenți nu avea nici o legătură cu ziariștii respectivi, nu putem să nu constatăm o altă gafă imputabilă de această dată chiar conducerii SRI, care, printr-un comunicat inabil, pune în gardă niște spioni. Pentru acest lucru de care nu se mai fac vinovați ofițerii Tinca și Poporoagă, în sânul conducerii instituției patronate de Măgureanu ar trebui începută curățenia. Singura situație în care am putea elimina acuzația de lipsă de profesionalism în ceea ce privește comunicatul în cauză ar fi aceea că adevărata misiune era totuși urmărirea celor doi

ziariști de la ZIUA și Mediafax. În aceste condiții trebuia găsită repede o scuză ușor de digerat de către opinia publică, iar cele spuse în comunicat nu preveneau pe nimeni pentru simplul motiv că spionii la care se făcea referire nu există. Și în această situație conducerea SRI trebuie să dea socoteală. Pentru că este clar că punerea sub urmărire a unor cetățeni este o operațiune care necesită mandat legal din partea unor procurori special abilitați.

Iată deci că oricum o dăm, SRI și actuala putere au fost prinse cu mâta-n sac. Cetățenii care ar înclina să găsească fel de fel de scuze factorilor implicați sunt invitați să se aplece cu logică asupra considerentelor de mai sus.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Vin alegerile

Și rromii votează

□ Calcule la Cotroceni

O serie de oameni politici, cu precădere membrii marcanți ai unor formațiuni din arcul guvernamental, susțin că existența unor partide etnice în România nu este firească. Se spune că acest lucru nu se împacă deloc cu modernitatea epocii pe care o parcurgem. De regulă, aceste afirmații se referă concret la UDMR. Se știe doar ce meci continuu există între această structură și coaliția care sprijină guvernul. Noi am atras atenția că sarabanda declarațiilor pe această temă face parte dintr-un abil joc electoral, dintr-un scenariu bine pus la punct, menit a abate atenția de la situația catastrofală în care ne-au adus cei care conduc acum România. Cei înscăunați în fruntea bucatelor recurg la acest șiretlic pentru a capta în continuare voturile celor naivi. Mai aducem un argument concret în sprijinul acestei afirmații. De ce când se referă la existența retrogradă a partidelor etnice, guvernanții nu fac referire și la Partida Romilor de pildă? Sau mă rog, rromilor, că așa se spune acum. Sau la celelalte partide ale acestei etnii care sunt în pragul unei mari uniri acum. Mai mult decât atât, deși face alergie la substantivul Rege, actuala Putere nu ezită să stea la aceeași masă cu „Majestatea” Sa Regele Cioabă! Este tolerat și un alt titlu: acela de împărat al rromilor de pretutindeni ș.a.m.d. Niciodată actualii guvernanți nu se vor lega de categoriile de la care speră foarte mult la vot. Iar rromii, cu problemele lor sociale binecunoscute, sunt foarte ușor de manipulat.

RADU IOANID ■

Partidul Socialist

Un socialism dâmbovițean

Despărțirea lui Tudor Mohora de Partidul lui Socialist al Muncii al tandemului Verdeț-Păunescu și, deci, implicit apariția Partidului Socialist a fost privită cu simpatie de analiștii politici. Presa s-a grăbit să îl ia în brațe pe Mohora, i s-au alocat cu generozitate spații în paginile cotidianelor naționale, au apărut declarații, interviuri. Entuziasmul s-a mai stins însă, când deputații lui Mohora au votat în bloc Legea accelerării privatizării, pe care o critica-seră copios în conferințele de presă. La Congresul Partidului Socialist, apele nu s-au limpezit. S-a vorbit despre o „stângă democratică autentică”, despre „valorile perene ale socialismului”, „justiție socială”. A fost acuzat PDSR-ul de criza economică și au fost deplânși „cei mulți și cinstiți care au sărăcit”. Impresia generală a fost că Mohora intenționează să situeze Partidului Socialist în zona dintre Opoziție și Putere. Totuși votul din Parlament al socialiștilor lui Mohora la două din legile extrem de importante care au fost discutate în această sesiune parlamentară - Legea accelerării privatizării și Legea caselor naționalizate - a de-

monstrat clar că nu avem deloc de-a face cu un partid care s-a rupt de comunism (așa cum declară) și „socialismul european” de care fac atâta caz Mohora și ai lui, dar nu este decât un penibil socialism dâmbovițean, caracterizat de iresponsabilitate și de lipsa totală a unei strategii politice, a unui program. Și, atunci, firesc, se naște certitudinea că rolul partidului lui Mohora este acela de a atrage voturile pe care PDSR, PUNR, PRM, PSM nu le pot capitaliza. În mod cert, Mohora va veni în campania electorală cu un mesaj politic echilibrat, bazat pe protecția socială etc. și care va determina mulți indeciși să-l voteze. Constatăm astfel că partidele din stânga eșichierului politic acoperă o zonă electorală vastă. PUNR și PRM speculează naționalismul. PSM are rolul de a se ocupa de nostalgia comunismului, iar Partidului Socialist de cei de centru-stânga. Interesant este de văzut ce va face PDSR, prin ce transformări va trece, fiindcă este absolut sigur că nu va rămâne în forma actuală. Și Opoziția ce face? Opoziția doarme, dle?

ROXANA STANCU ■

Legea caselor naționalizate

Foștii proprietari își vor primi casele doar dacă locuiesc în ele

□ Imobilele de lux pot fi cumpărate de actualii chiriași

Recent încheiata sesiune parlamentară a adus cu sine și votarea controversatei Legi a caselor naționalizate. Săptămâna trecută, într-o atmosferă extrem de încordată, Camera Deputaților a adoptat cu 248 de voturi pentru raportul de mediere la Legea caselor naționalizate. Au votat „pentru”: PDSR, PUNR, PRM, PSM și PS. Cu acest prilej s-a putut constata că de adepți ai „socialismului european” sunt deputații lui Tudor Mohora. La sfârșit, Răzvan Dobrescu, deputat PNȚCD, a declarat: „Partidele din Opoziție vor sesiza Curtea Constituțională privind neconstituționalitatea acestei legi. Și, când vom ajunge noi la putere vom modifica legea”.

Afirmațiile deputatului țărănist au stârnit un val de huiduieli în partea stângă a sălii. Reprezentantul grupului parlamentar al PDSR a venit la microfon și a spus: „Astăzi am înregistrat o victorie!” Amară victorie.

Să revenim însă la lege. În esență,

principalele prevederi ale Legii caselor naționalizate sunt:

■ chiriașii pot cumpăra locuințele pe care le ocupă

■ foștii proprietari vor primi o singură casă și aceasta numai în cazul în care locuiesc în ea

■ foștii proprietari sau moștenitorii lor vor primi despăgubiri. Măsura este valabilă atât pentru cetățenii români, cât și pentru cetățenii străini de origine română care își vor stabili domiciliul în țară în termen de șase luni de la intrarea în vigoare a legii

■ chiriașii pot achita locuința integral sau în rate, eșalonate pe 15-20 de ani

■ în această categorie intră și imobilele de lux

■ veteranilor de război și văduvelor acestora le-a fost refuzat dreptul de a-și primi locuințele de care au fost depose-dați.

ROXANA STANCU ■

În Buzău există un copil-minune!

Mihai Ciprian Anghel, în vârstă de șase ani, stăpânește perfect scrisul, cititul și aritmetica

Mihai Ciprian Anghel s-a născut, la Buzău, în 10 februarie 1989.

După toate aparentele, este un copil obișnuit, vesel, bine dezvoltat psihic și fizic, cu preocupări... copilărești. Însă, el a primit de la Dumnezeu un har aparte: inteligență extraordinară, memorie deosebită și, mai important, capacitatea de a raționa logic. Toate aceste calități native precum și preocuparea constantă a familiei l-au ajutat să obțină performanțe deosebite. El știe să citească cursiv, să scrie rapid, cu litere mari de tipar, să socotească, mental, la nivel de mii, și altele

„De la trei ani citește cursiv”

Iată ce ne-a declarat dna Cristina Anghel, de profesie inginer, mama copilului:

„Totul a început în urmă cu trei ani. Ca să nu se plictisească băiatul și ca, mă rog, să aibă preocupări intelectuale, bunicul său, adică tatăl meu, a început să-l învețe majusculele de pe ziar. Cipi manifesta un interes deosebit și prindea extrem de repede. Nu ne-am... impacientat. Mai târziu, folosind un abecedar, băiatul a descoperit, singur, corelațiile și a învățat, rapid, literele mici de tipar.

Culmea este că el niciodată nu a silabisit. Ne-am trezit, dintr-o dată, că citește cuvântul direct”.

„Punându-l la încercare”, vorba puștiului, am constatat, cu plăcere, că știe să citească, orice, cursiv, la prima vedere, ca un om... experimentat, indiferent de complexitatea cuvintelor. L-am pus în față Biblia și am deschis-o la întâmplare. Nu a avut probleme, deși textele impuneau concentrare maximă.

Am deschis televizorul și Ciprian, de... plăcere, ne-a citit titrajul filmului serial care era prezentat.

Dar, mai bine, să ne povestească dna Anghel:

„La un moment dat, mi-am dat seama că știe să citească scrisul de mână. Acum, el ne citește corespondența, iar doamna educatoare îi dă poezioare de învățat scrise tot de mână.

Are, de asemenea, o memorie bună. La o citire, maxim două, reușește să rețină orice poezie, indiferent de complexitate. Așa se face că, acum, nu mai este nevoie să-i citim cântecule cu povești și poezii. Pe cele «vechi» le recită, iar pe cele noi le citește singur, ba, mai mult, îl învață și pe fratele lui, Gabriel, care are doar patru ani.

Cum am realizat că are memorie destul de bună? Pe la doi ani, «recita», identic, poveștile spuse ori citite de adulți”.

„Socotește cu numere formate din patru cifre”

- Cu aritmetica cum stă?

- Tot tataia l-a învățat cifrele. Pe mine mă bătea la cap să-i explic diferența dintre cifrele arabe și cele romane. Acum le știe și pe acestea din urmă. Ceasul îl cunoaște tot de pe la vârsta de trei ani și jumătate. Cunoaște câte zile au anii și lunile. Fără să-l învețe nimeni, a socotit câte ore sunt într-o săptămână, câte minute are ziua, câte secunde are ora. Prin magazine, când mergem, citește prețurile dintr-o dată, chiar dacă sunt zeci, sute de mii sau milioane de lei. La patru ani, a început să țină... „contabilitatea” banilor săi de buzunar și să-și

„sfătuiască” fratele ce să cumpere în funcție de preț.

Adunarea și scăderea le stăpânește până la ordinul miilor, reușind să realizeze calculele mentale. L-am învățat și tabla înmulțirii, însă el are o perfectă logică în a efectua asemenea calcule. Adică, nu a învățat-o papagalicește ci, pentru a afla rezultatul, se folosește de ceea ce cunoaște, adunarea și scăderea. Împărțirea nu l-am învățat.

Nu vrem să-l suprasolicităm, deși, aparent, nu obosește niciodată. Deja, nu-l mai învățăm noi, ci, el, singur, se așază în fața caietului și face tot soiul de calcule, de-acum cu creionul în mână. Așa ne-am pomenit că știe să rezolve probleme de aritmetică. S-a „aruncat”

Sub privirile atente ale mamei, Ciprian descifrează... tainele limbii engleze.

direct pe problemele recapitulative, de

la sfârșitul manualului de clasa I. Dorind să-l verificăm, am constatat că le și învățase... pe de rost. Schimbând datele, am înțeles că, de fapt, Cipi raționează și le rezolvă, rapid, fără greșală.

„Viitorul lui nu este tocmai... sigur”

- La ce v-ați gândit pentru viitorul băiatului?

- Vedeti, deocamdată, nu suntem foarte hotărâți. Am auzit că, la București, ar exista o școală pentru copii deosebiți (mărturisim că nu știm, dar ne vom interesa, n.n.). Ne-am gândit să-l înscriem la școala de muzică, nu pentru că are un talent extraordinar, ci numai pentru a-i da o altă preocupare serioasă. Apoi, el a depășit nivelul clasei I. Nici la grădiniță nu mai este atent. Toate i se par prea ușoare.

- Deci, aveți... probleme.

- Da, devine chiar problematic. Cipi este destul de... sincer ca să „taxeze” pe oricine îl deranjează. Iată o întâmplare: la cămin, îi culcau pe la orele 12.30, spre nedumerirea lui Ciprian. Acesta le-a... admonestat pe educatoare, protestând, logic, că programul afișat pe ușă arată că orele de culcare sunt altele, adică 13.30. În consecință, obraznicindu-se peste măsură, le-a acuzat pe „inculpate” că folosesc acea oră pentru a... bea cafele și a fuma. Ce-am pățit atunci, mai bine nu vă mai povestesc.

- L-ați dus spre... „cercetare”, la specialiști?

- Nu, nu încă. Avem răbdare să-l urmărim în continuare. Nici nu ne-am mai ocupat în mod deosebit de pregătirea lui. Probabil, va veni și acel moment, dacă lucrurile vor evolua

în același sens. Până atunci, încercăm să aflăm de la Inspectorat dacă este posibil să absolve doi ani în cursul aceleiași an școlar.

„Mă odihnesc citind. Matematica îmi place pentru că are... probleme”

Are și Ciprian ceva de spus:

„Cel mai mult și mai mult îmi place să citesc. Când mă satur de joacă, iau o carte din bibliotecă și mă așez în pat. Așa mă odihnesc eu. Și mai îmi place și engleza. Am cartea mea (Engleza pentru cei mici, n.n.) pe care o răsfoiesc. Am început să înțeleg și cum se pronunță cuvintele scrise în engleză, dar nu mă pricep prea bine. Mai mult îmi plac numele străine”.

- Cum faci tu înmulțirile? cât fac nouă ori nouă?

- Simplu. Nouă ori zece minus nouă fac 81. Uitați, câte ore sunt într-o săptămână, am socotit ieri. 24 ori 7. Am făcut așa: 24 plus 24 fac 48. 48 plus 24 fac 72. 72 plus 72 fac 144. 144 plus 24 fac 168. Asta e rezultatul corect! (Amintim, aceste calcule le face mental și rapid, n.n.). Mie îmi place aritmetica pentru că are probleme. Câte secunde are o oră? 60 ori 60. 6 ori 5 fac 30 plus 6 fac 36. Cu doi de zero fac 3600. Așa!

- Ai un calculator?

- Am unul cu un joc. Dar se blochează la 175 de mii de puncte și eu vreau să fac 200 de mii. Am să-l rog pe tata să-mi ia unul cu opt jocuri ca să nu mă mai plictisesc. Și la grădiniță mă plictisesc că doamna mă învață tot ce știu și dacă zic ceva mă ceartă.

În loc de concluzie

Ciprian mai are și alte talente ascunse... Știe să compună versuri, să cânte și compune scurte piese muzicale. E un copil cu multă personalitate, dornic, permanent, să știe, să afle, să cunoască și este bine ca, în acele momente, nimeni să nu-l... împiedice, astfel se enervează și devine, afirmă mama lui, cam... obraznic. Probabil că are dreptate să fie așa, mai ales că, la puterea lui de înțelegere și de asimilare, lucrurile obișnuite îl plictisesc.

Important este că Ciprian Anghel să aibă norocul să-și găsească drumul în viață și este de datoria oficialităților cu putere de decizie să-l sprijine. Și noi promitem să ne ocupăm de... soarta micuțului geniu matematician în devenire.

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

„Când am timp, mă iau la trântă cu frate-miu”

Pe noi culmi de progres și civilizație

Case de carton la doi pași de Palatul Cotroceni

□ 300 de familii cu 800 de copii trăiesc aici năpădiți de gunoaie, șobolani și gândaci.

Acești oameni n-au apă caldă, căldură și curent electric de doi ani, iar gaze n-au avut niciodată

În cartierul Militari din București, în apropierea pasajului auto Lujerul, la aproximativ un kilometru distanță de Palatul Cotroceni, există colonia Ciurel, unde în unsprezece „blocuri” din carton își duc traiul de zi cu zi, lipsite de cele mai elementare condiții igienice și de existență umană, 300 de familii.

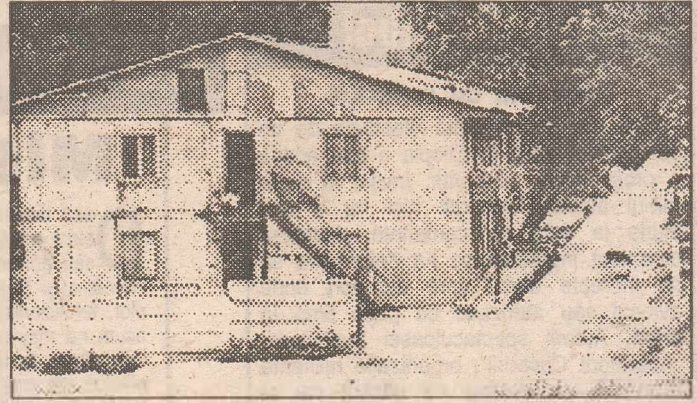
Inițial au fost douăsprezece barăci, dar una dintre ele a ars în 1988, din cauza instalațiilor electrice defecte. Având un etaj și câte 40 de garsoniere fiecare, aceste „case” au fost construite în 1973 și erau destinate muncitorilor care au construit metroul. De reținut că barăcile au avut o perioadă de garanție de cinci ani, după care ar fi trebuit demolate. Cele unsprezece

ton, iar plafonul este din beton, având grosimea de zece centimetri. Dintre cele unsprezece barăci, cea numerotată cu 2 reprezintă un mare pericol pentru locatarii ei: construcția stă să cadă. Deja plafonul s-a rupt în câteva locuri și șase garsoniere au trebuit evacuate, oamenii mutându-se în alte „apartamente”. O altă „casă” s-a prăbușit pe jumătate, la sfârșitul anului trecut, garsonierele respective fuseseră deja evacuate, iar lemnul și cartonul din construcția prăbușită au fost folosite pentru încălzit, pe timpul iernii.

Olteanu Marin, de 57 de ani, pensionat pe caz de boală, spune că în urmă cu douăzeci de ani, când a venit aici, barăcile arătau mult mai

bine, oamenii care locuiau aici aveau apă curentă, căldură și curent electric. Dl Olteanu povestește că în 1984 Ceaușescu a făcut o vizită în zonă, iar când a întrebat ce-i cu „blocurile” din carton, i

s-a răspuns că e o crescătorie de gândaci! În 1987 barăcile au fost scoase la casare, iar de atunci promisiunile se țin lanț: că oamenii vor fi mutați de aici în două blocuri noi sau că vor fi păstrate trei barăci - 3, 10 și 11 - cele mai bine conservate - iar restul vor fi demolate și oamenii vor fi mutați și lista poate continua. Dar nu s-a făcut nimic. După revoluție, atât Primăria Capitalei, cât și Primăria Sectorului 6 s-au făcut că nu văd în ce mizerie trăiesc familiile din colonia Ciurel, deși locatarii acestor barăci au adresat dirigitorilor Bucureștiului nenumărate petiții și

„Poartă” de intrare în colonia Ciurel

reclamații.

Roșu Florică, angajat al Metrorex ca revizor de cale, ne-a declarat că în

1994 a fost pe locul 175 pe lista celor care urmau să primească o casă de la întreprindere, în timp ce în 1995 dl Florică a „căzut” pe locul 225 al aceleiași liste. Roșu Florică locuiește de trei ani în baraca 2, împreună cu soția și copilul de șapte ani. Ei ocupă o garsonieră de 9/9 metri. În aceeași cameră se află dormitorul, baia și bucătăria. Baie este mult spus, pentru că lumea din colonia Ciurel se spală în Depoul Ciurel, folosit pentru reparații la vagoanele de metrou. Aici există dușuri. Alții, mai puțin norocoși, se spală în lighean, afară, după ce au întins pături, drept paravan. Apa rece curge câteva ore pe zi, iar atunci e plină de rugină, pietre și gândaci. Măncarea se face tot afară, la foc, în timp ce munții de gunoaie tind să devină mai înalți decât barăcile. Șobolanilor, după spusele oamenilor, le priește mediul și de aceea sunt grași și chiar periculoși. Pârghie Romică, de 24 de ani, povestește cum a fost mușcat de un șobolan: „Am vrut să dau cu piciorul în el, s-a întors și m-a mușcat. Mai ales noaptea, dacă umbli p-aici, trebuie să te ferești de șobolani, că sunt foarte periculoși!”

Starea de sănătate din colonia Ciurel este deplorabilă, din cauza mediului ostil în care se trăiește aici. Mecheș Ioan: „Dacă vă duceți din familie-n familie, prin colonie, sigur o să găsiți la fiecare ușă câte un copil bolnav. Cel mai des la copiii noștri este pneumonia, iar la noi,ăștia maturii - reumatismul.”

Lungulescu Teofil: „Oricând ne așteptăm să izbucnească aici o epidemie, de la gunoaie, șobolani, gândaci

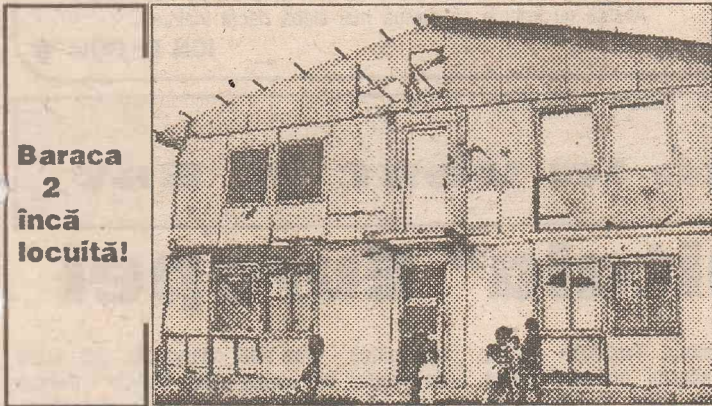
sau de la igrasia din casă. Atunci n-o să ne mai vindece nici Dumnezeu. O să ne vindece numai duba și groparul!”

O problemă foarte gravă este starea de infracționalitate, cu totul deosebită, care domnește în acest „cartier”. Despre acest subiect oamenii din colonie vorbesc pe șoptite, fără să dea nume sau date, de teama represaliilor - vorbesc despre bande organizate, care terorizează colonia, vorbesc despre violuri, locuințe sparte și prădate. Se vorbește de un adevărat „cuib de hoți” care sălășluiește în colonia Ciurel, care pare mai degrabă pământul nimănui. Se vorbește chiar despre femei scoase cu forța din casă și violate în garsonierele ocupate de infractori, în timp ce soții victimelor sunt în imposibilitate de a riposta. Sava Maria: „Măncarea o păstrăm în lăzi încuiate cu lacăt și stăm cu frică să nu intre peste noi și să ne fure!”

Din 1993 lumea nu mai plătește nici chirie, nici întreținere, pentru că n-au cui și n-au pentru ce. Nu mai există nici măcar asociații de locatari, deși au fost încercări de organizare a unor asemenea asociații. În schimb, oamenii și-au tras, ilegal, fire de curent electric, iar în ultima vreme s-au trezit cu amenzi între 200.000-320.000 lei de familie. Dar curentul electric se fură în continuare.

Deci, de-a lungul timpului, fără bani și fără muncă, la doi pași de Palatul Cotroceni s-a ridicat un „castel de care suntem mândri”.

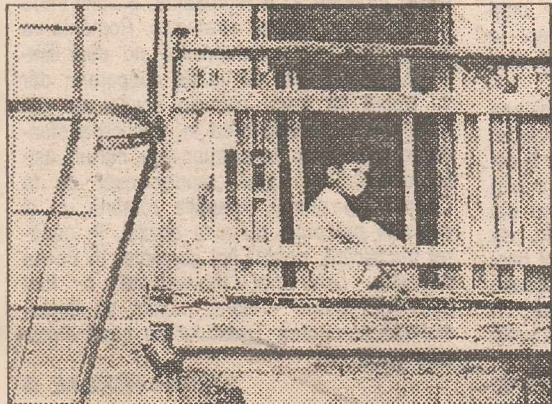
DAN GHEORGHE ■

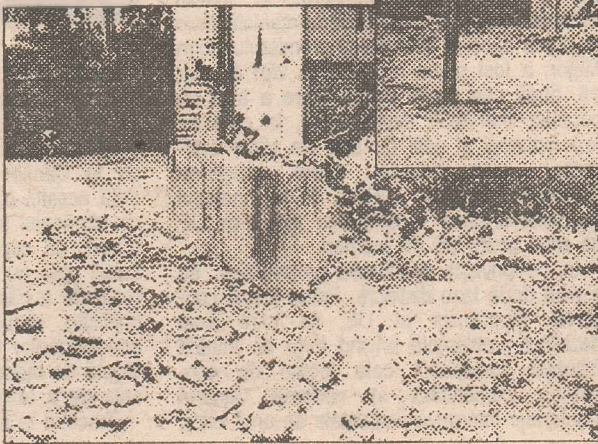
Baraca 2 încă locuită!

„apartamente” au aparținut întreprinderii Energo-construcția, dar muncitorii de la această firmă au primit case noi, iar în barăci au rămas, în cea mai mare parte, familiile care nu au buletin de București, oameni aduși din toate colțurile țării pentru a construi metroul. După ce acesta s-a construit, oamenilor nu le-a mai dat nimeni nici o importanță. Ei nu pot pleca din București, pentru că n-au unde să se ducă, în localitățile de baștină neavând posibilități de ocupare a unui loc de muncă.

Aceste construcții au structura de rezistență din metal, pereții din car-

Momente de „recreere” în „balcon”

„Pe lângă mormanul de gunoi - «rai» al șobolanilor și gândacilor - ne jucăm și noi.”

foto: PETRE COJOCARIU

Turnul Babel

Ghilotina cu repetiție

Cea mai scurtă-vizită efectuată de un șef de stat arab în Etiopia a fost aceea a președintelui Mubarak. Invitat la summit-ul african Mubarak nici nu a mai ajuns la sala de conferințe. Atentatul organizat împotriva sa l-a determinat să se îndrepte direct spre aeroport unde avionul său aterizase cu puțin timp în urmă. Autorii spectaculoasei busculade, „Apărătorii Cuceririi”, organizație militantă islamistă, au promis că ultimul cui al sicriului prezidențial va fi bătut în curând și că cel de-al zecelea atentat împotriva șefului statului va fi... ultimul. Mergând, pe urmele regelui Iordaniei, personaj preferat pentru atentate până acum nereușite, Mubarak a devenit o țintă vie în care se trage din mai toate aliniamentele islamismului cu viguroase ramificații în Sudan, Iran, Liban etc. Înscris în recrudescența generală a terorismului, ultima lovitură a extremiștilor egipteni anunță intrarea acestui război ocult într-o fază nouă de o deosebită pericolozitate. Precedenta victimă la acest nivel a fost, cum se știe, Anwar El Sadat care nu a reușit să scape de brațul lung al celor ce nu i-au iertat deschiderea față de Tel Aviv și demontarea antagonismelor „ireconciliabile” dintre lumea arabă și israelieni. Amendarea drastică a politicii moderate a lui Mubarak pare a fi capul de serie al unor evenimente care nu se anunță deloc liniștitoare. Pe plan local, regional și, poate, și mai departe...

Biletul de... bal

Anticamera liber consimțită a Elveției în raport cu ONU a părut și pare multora paradoxală: o țară super-civilizată, cu o rară vocație a neutralității, găzduind structuri esențiale ale ONU, a evitat să devină membră a organizației. La antipod s-a situat, de curând, Taiwanul. Boicotat crâncen de China, considerat un „teritoriu evadat”, supus presiunilor directe și, mai cu seamă, indirecte, Taiwanul încearcă azi să blocheze această marginalizare sever concertată, anunțând că dorește cu orice preț să intre în ONU. Pentru că organizația este orgolioasă, dar săracă, la Taipei s-a decis ca intrarea să fie achiziționată contra sumei de un miliard de dolari. Este prima oară când un stat se înhamă la o asemenea cotizație protocolară în timp ce puteri mari, medii și mici nu își plătesc cu anii obligațiile de rutină. Desigur, „formula taiwaneză” va face valuri, va produce firești retractibilități și va melancoliza la maximum divizia financiară a ONU care dă din colț în colț în goana cordială după debitorii cu drapele în regulă...

În timp ce Beijingul și-a rechemat ambasadorul de la Washington în semn de protest față de vizita efectuată de președintele taiwanez în SUA, în timp ce relațiile economice bilaterale cunosc o încordare puternic crescătoare, premierul chinez a efectuat un turneu numai lapte și miere la Minsk, Kiev și Moscova. Chiar dacă cele trei mari centre urbane sunt azi capitalele unor republici separate este limpede că el se înscrie pe linia unică a refacerii unei vechi colaborări. Nu trebuie uitat că înainte de înghețarea din anii '60, axa sovieto-chineză a ținut într-un istoric șah strategic întregul Occident. În noua situație, când China a devenit un colos economic de un rar dinamism, iar Rusia și acoliții imediați se văd lovite de aroganța NATO și de febrilitatea integrării europene a statelor răsăritene, gestul lui Li Peng capătă inflexiuni mondiale demne de reținut. De altfel, metaforele conținute în discursurile premierului de la Beijing au mobilat cu o rară căldură perspectiva raporturilor dintre roșii și galbeni. Am trăit-o și p-asta!

RADU BUDEANU ■

Ce aude unicornul

Misiunea lui Vladimir Șumeiko

Dacă lăsăm la o parte unele străngeri de mână și zâmbete strict protocolare prilejuite de diferite reuniuni internaționale sau aniversări, după destrămarea URSS legăturile dintre România și Rusia s-au menținut la nivelul modest al funcționarilor, tehnicienilor și misiunilor de bunăvoință. Or, chiar dacă acum nu mai avem granițe comune, relațiile României cu muscalii rămân la fel de importante și ele se cer promovate la niveluri cât mai înalte, la vârf chiar, pentru ca problemele bilaterale să-și poată afla soluțiile optime. Un început pare să-l constituie vizita făcută săptămâna trecută în țara noastră de Vladimir Șumeiko, președintele Consiliului Federației Ruse (camera superioară a Parlamentului de la Moscova). Mass-media din țara noastră n-a acordat prea mare atenție acestei vizite. E adevărat, un Vladimir Șumeiko nu este nici Boris Elțîn, nici Viktor Cernomîrdin (care n-au onorat Bucureștiul cu prezența lor nici măcar în cadrul Reuniunii la vârf, ținută vineri, a Cooperării Economice a Mării Negre); totuși, întrucât e vorba de un trimis al Moscovei, vizita președintelui Consiliului Federației Ruse în țara noastră nu trebuie subestimată.

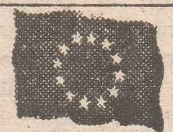
La lumina zilei, misiunea lui Șumeiko a fost de sondare, de tatonare - să vadă la fața locului în ce ape se scaldă în prezent românii, ce fac și ce vor ei. A spus-o chiar musafirul - să vezi o dată valorează mai mult decât să auzi de o sută de ori. Ce l-a interesat cu precădere pe oaspetele rus? Cu alte cuvinte, ce probleme au fost abordate în timpul convorbirilor pe care le-a avut cu demnitarii români? Au fost mai multe: și Tratatul de bază dintre România și Rusia, și întărirea colaborării bilaterale în multe domenii, în primul rând în cel economic, și pactul Ribbentrop-Molotov (dezavuat de ambele părți), și statutul Transnistriei, și retragerea Armatei a 14-a, și altele încă. Însă așa cum a reieșit din desfășurarea întregii vizite, problema pe care dl Șumeiko a avut-o mereu în minte, care l-a preocupat în fiecare moment a fost NATO - să se extindă sau nu spre Est, să adere sau nu România la el.

Pentru țara noastră, aderarea la NATO este o necesitate imperioasă, stringentă. De regulă, despre acest lucru nu se prea vorbește, ori se spun doar fraze generale. Realitatea e că România e pândită în momentul de față de mari pericole, de care puterea e pe deplin conștientă. Focarele de încordare existente în jur, cel din Bosnia în primul rând, dar nu numai el, pot fi luate de cei interesați ca puncte de sprijin ori ca sămânță pentru declanșarea de tulburări și în România. De altfel, amenințări în acest sens se fac aproape pe față. Incorporarea

țării noastre în NATO ar înlătura pericolul, securitatea țării noastre ar fi asigurată. De aici, puternica reacție anti-NATO (adică împotriva intrării noastre în NATO), în exterior și în interior, a celor interesați în ținerea României sub presiune și în nesiguranță. În rândul acțiunilor de acest fel de peste hotare se înscriu veșnicile pretenții ale unora de întâietate la primirea în Alianță, Vișegradul, susținerea ideii că România e mai puțin pregătită. Pe urmă, atitudinea oscilantă a americanilor și chiar a conducerii NATO: ba se citește o listă de priorități, ba se neagă existența vreunei liste, ba se spune că „cei șase” (România, Cehia, Slovacia, Ungaria, Polonia, Bulgaria) vor intra concomitent în NATO, ba se vorbește de o „competiție”, pe care urmează s-o câștige cei mai isteți. Aici se încadrează și poziția Rusiei, reiterată de dl Șumeiko. Înainte de a mă referi la ea, câteva cuvinte despre împotrivirea față de NATO a unor forțe politice din România. Nu e vorba de opoziție, care, în esență, de dreapta și prooccidentală fiind, susține includerea României în Alianță. Avem de-a face mai curând cu un „curent subteran”, de forțe politice legate de stânga și de vechiul regim, care vizează puterea și de aceea caută să țină în șah stăpânirea de acum, punându-i bețe în roate și șicanând-o. Exemplu tipic - așa-zisa scrisoare a celor 300 de preținse cadre militare. Un sprijin mai mare acordat dlui Șumeiko nici că se putea.

La atitudinea Rusiei față de NATO m-am referit deseori. Aici, doar câteva cuvinte. Rusia nu vrea nici un fel de extindere a NATO, ba, mai mult, consideră că Pactul este inutil și că deci ar trebui desființat. Este însă dispusă la unele concesii, să fie, adică, de acord ca unii dintre foștii ei sateliți să intre totuși în NATO. Care dintre ei? Se pare că ar închide ochii la Cehia, Slovacia și Ungaria, însă n-ar dori cu nici un chip intrarea Poloniei, Ucrainei, României și Bulgariei. Cordon sanitar și sferă de influență moscovită. Să lucreze (evident, după puterile lui) în această direcție - iată în ce-a consistat misiunea lui Vladimir Șumeiko la București. Cunoșcând aceasta, vom înțelege perfect de ce vizitatorul moscovit a spus la București că „Rusia nu va fi de acord cu extinderea NATO către Est până când nu se va ști cine și de ce intră în NATO”. Ar mai fi de spus că pentru misiunea dlui Șumeiko pică bine și recenta reconverțire a dlui ministru Tîncă la teza temporizării procesului de aderare a fostelor țări socialiste la NATO, determinată, evident, de însușirea ideii lui Willy Claes că prin primirea de noi membri Alianța nu trebuie să devină mai slabă decât înainte.

ION D. GOIA ■

EUROPA

de la Vest la Est

Cannes - „Capitala” Europei

Cel de-al 53-lea summit al Uniunii Europene a avut loc în zilele de 26-27 iunie la Cannes, chiar în sălile în care se organizează anual Festivalul Internațional al Filmului. Capitala turistică a rivierei franceze, obișnuită să primească stelele filmului, a devenit de această dată centrul atracției mediatice datorită prezenței șefilor de stat sau guvern din țările membre ale Uniunii Europene, dar și a celor din statele europene asociate, precum și din Malta și Cipru, (în total 11 noi state invitate pe Croisette).

Așa cum au observat comentatorii politici prezenți la fața locului, în afară de agenda de lucru extrem de densă, noutatea acestui „sommet” a fost dată și de alte elemente de culoare: a fost prima reuniune la nivel înalt la care a luat parte noul președinte al Franței, Jacques Chirac, în momentul în care țara sa deținea și președinția semestrială a instituțiilor comunitare; în Marea Britanie începuse criza guvernamentală care ar putea duce la înlăturarea premierului John Major; a fost prima reuniune la vârf a celor 15, după cea de la Essen (care a avut un caracter mai mult exploratoriu), la care au fost prezenți și șefii de stat din țările aspirante, conturându-se astfel imaginea „Europei de mâine” - adică de la începutul secolului următor - când s-ar putea ca UE să aibă peste 25 de membri.

În ce privește reuniunea propriu-zisă, ea a avut două faze distincte. Prima a fost clavul propriu-zis al UE, în care s-au dezbătut problemele privind forța de muncă (situația șomajului), cele legate de construcția comunitară în vederea viitoarei Conferințe interguvernamentale de anul viitor,

care va dezbate viitorul Tratatului de la Maastricht. „Clou”-ul acestui „sommet” a fost însă problema monedei unice. Se știe că în legătură cu această chestiune deși se stabilise un calendar al procesului, care să ducă la emiterea unei monede comunitare, el a fost întârziat cu cel puțin doi ani. Și între timp au apărut puncte de vedere divergente. În special Anglia este foarte circum-

spectă, întrucât euroscepticii ei tot mai numeroși afirmă că în felul acesta va fi știrbită o parte din suveranitatea financiară a țării. Și alte state din UE se tem că prin introducerea unei

monede unice Europa va intra de fapt la remorca Germaniei, țara cu economia și deci cu moneda cea mai puternică. Fără să ofere soluții definitive, reuniunea de la Cannes a reconfirmat „unda verde” dată acestui program și altora, cum ar fi cel din domeniul transporturilor. În sfârșit, o altă durere de cap pentru „cei 15” provine din faptul că nu s-a reușit în acțiunea de realizare a păcii în Bosnia. În contextul unei implicări reduse a SUA și din cauza condițiilor Rusiei, UE se simte oarecum legată de mâini și de picioare în demersurile sale de a obține pacea în Bosnia.

Trecând la al doilea capitol al reuniunii de

la Cannes - oraș aflat câteva zile sub „stare de asediu” din cauza atâtor VIP-uri - trebuie spus că oaspeții prezenți și-au afirmat pe tonuri mai patetice sau mai reci, dorința de a se integra în structurile economice ale UE. Numai că și aici există, dacă nu neînțelegeri, oricum priorități diferite. Statele din zona Mediteranei (Italia, Franța, Spania) ar dori o politică mai activă de integrare a celor din bazinul mediteranean, în timp ce Germania și, parțial, Anglia sprijină mai deschis efortul de integrare a noilor democrații dinspre estul continentului. Dar dincolo de aceste mici dispute, reuniunea de la Cannes a constituit un mesaj destul de limpede că Europa își construiește o nouă arhitectură, cel puțin în plan economic, în sensul creării unui mare spațiu de cooperare care ar putea fi colosul industrial al lumii în mileniul următor.

Prezența României la această paradă a vedetelor politice nu a avut desigur un caracter monden, ci a reprezentat o confirmare a unei opțiuni politice strategice. România va trebui, însă, să-și însușească nu doar limbajul și stilul unui alt tip de cooperare, dar va trebui să tragă ultimele consecințe din însușirea și transpunerea în practică a standardelor impuse de pătrunderea într-un astfel de club. În acel „rendez-vous” de la Cannes nu numai delegația română, ci și celelalte prezențe, au avut ocazie, în general fructificată, pentru noi contacte. În ce ne privește, cea mai mediatizată a fost întâlnirea Ilescu - Horn, menită să impulsioneze semnarea Tratatului de bază dintre cele două țări.

ȘTEFAN NICOLAE ■

Ce li se pregătește rușilor

În Rusia, după cum am arătat într-un alt articol, comuniștii au mari șanse să câștige alegerile din decembrie a.c., iar dacă izbutesc să se și alieze cu agrarienii, ei vor putea controla parlamentul. Evident, celelalte forțe politice nu stau cu mâinile în sân, ci se organizează să oprească ori măcar să încetinească ofensiva comunistă, pe de o parte, și să-și joace propria carte, pe de alta. Dintre forțele politice ostile înaintării comuniste, cele mai importante sunt, desigur, cele legate de actuala putere. Care sunt ele? Cine le reprezintă? Ce strategie și-au elaborat? Cine are în mână așii? - Iată întrebări care preocupă în prezent mass-media din Rusia și de pe întregul glob. În cele ce urmează, câteva din opiniile mai larg împărtășite.

În ultimii cinci ani, puterea în Rusia a trecut în mâinile celor bogați. Plutocrație. „Partidul puterii” care stăpânește la Kremlin este de fapt „Partidul averii”. Un clasament al celor mai bogați oameni din Rusia făcut la sfârșitul lui 1994 includea în primii 10 nume ca: Mihail Gorbaciov, Boris Elțan, Egor Gaidar, Ruslan Hazbulatov, Vladimir Jirinovski, Nicolai Râjkov. Între timp însă lucrurile s-au mai schimbat și astăzi cei mai mulți îl situează printre primii, dacă nu chiar pe locul întâi, pe Viktor Cernomârdin. Pornindu-se de aici, e normal să se vorbească de o strategie electorală a Kremlinului avându-l ca șef de stat-major chiar pe actualul premier. Se apreciază că partidul său „Casa noastră - Rusia” ar putea obține 25-30 la sută din voturi și dacă izbutește să facă el, și nu comuniștii, alianța cu agrarienii, atunci controlul parlamentului îl va avea asigurat; cu atât mai mult s-ar putea atinge acest țel dacă în alianță ar fi atras și „Partidul pentru Securitate Națională”, de orientare centristă. Însă, ca și în

cazul comuniștilor, victoria doar în alegerile parlamentare n-ar însemna deținerea puterii; pentru aceasta, e nevoie și de cucerirea fotoliului prezidențial. Premierul rus și grupul său (numit deja „blocul lui Cernomârdin”) știu bine acest lucru și, în consecință, au elaborat un plan global, care vizează și scrutinul parlamentar, și pe cel prezidențial. Ce urmărește „blocul” lui Cernomârdin în primul dintre scrutaturi am văzut; în cel de-al doilea, scopul declarat ar fi „să prevină posibilitatea ca puterea supremă să cadă în mâinile unei personalități întâmplătoare sau, și mai rău, în mâinile vreunui psihopat” (aluzia la Jirinovski este mai mult decât transparentă); în realitate, scopul este, evident, cucerirea întregii puteri. Și aici se ivește întrebarea: pe cine va susține blocul actualului premier rus în bătălia pentru Kremlin - pe Elțan sau pe însuși Cernomârdin? Aproape toată lumea înclină către varianta din urmă.

Aceasta în primul rând pentru că în Rusia popularitatea și credibilitatea lui Elțan au scăzut catastrofal. Autoritar și impulsiv, uzat fizic și psihic, dedat din ce în ce mai mult cu țoiul, nesigur pe sine și de aceea „bizar și imprezvizibil” (AFP), Elțan „și-a pierdut în cele din urmă capacitatea de a conduce țara” (aprecierea aparține lui Ivan Lapșin, liderul Partidului Agrarian). În schimb, Cernomârdin s-a afirmat tot mai mult, cu deosebire în timpul crizei ostaticilor de la Budionnovsk, ca un politician priceput, capabil, echilibrat. O lume întreagă a văzut diferența dintre cei doi: în timp ce premierul negocia la telefon cu tact și cu succes eliberarea ostaticilor, Elțan dansa cazaciocul pe pontonul unui debarcader din Halifax.

Dar se va lăsa Elțan dat la o parte? Va accepta el să se retragă? Teoretic, Elțan se mai

poate crampona de putere, îl poate destitui pe Cernomârdin și-și poate pune din nou candidatura la prezidențialele din vara viitoare. Practic însă i-a cam sunat ceasul, varianta cea mai bună pentru el fiind o retragere onorabilă. Legat de aceasta, ziarul sofiot „24 Ceasa” scria: „Poziția forțelor politice din Rusia în preajma alegerilor arată că pe Elțan îl așteaptă cu siguranță pensia. În prezent, doar 6 la sută dintre ruși și-ar da votul pentru el. Președintele rus va împărtăși destinul lui Gorbaciov, care s-a retras din marea politică în vila sa cu patru etaje din apropierea Moscovei. Aceasta i-a fost dăruită de Elțan ca semn de recunoștință în numele poporului rus. Probabil tot o astfel de vilă va primi și Elțan de la Cernomârdin. Se pare că președintele rus este foarte conștient de viitorul ce-l așteaptă și nu i se împotrivesc. El este sigur că premierul nu-i va întoarce spatele, ci dimpotrivă, îl va canoniza și numele lui va rămâne în istorie. De Elțan s-a săturat și Occidentul, din cauza hotărârilor lui surprinzătoare. El însuși a înțeles că dacă nu cedează acum puterea în mod demn, va fi nevoit s-o facă în mod forțat. În fața lui Elțan se află următoarea alternativă: fie să se retragă în pace și liniște din politică și să intre în istorie ca «părinte al națiunii», fie să rămână la putere riscând să fie înfățișat cu tancurile și considerat «dușman al națiunii». Deși ezită, Elțan nu are cum să nu prefere prima variantă”.

Cam asta ar fi situația. Cu datele de acum, favorit în cursa pentru postul de stăpân al Rusiei apare Cernomârdin. Ceea ce nu înseamnă că nu se pot ivi surprize, întrucât de la Gorbaciov încoace evoluția situației din Rusia a devenit la fel de imprezvizibilă ca și țarul Boris (Elțan).

ION D. GOIA ■

Mileniul trei fără un sfert

Lovitura sub centură...

A făcut înconjurul lumii imaginea nemaipomenită a păruiei „în direct” între Jirinovski și guvernatorul Novgorodului. Faptul că televiziunea din Moscova este servită de un asemenea super-ingredient nu a afectat câtuși de puțin tirajul talk-show-ului cu pricina. Dimpotrivă. Gestul lui Jirinovski de a așeza polemica pe terenul inechivoc al „caftului” politic era de așteptat. Nu este prima oară când acest bufon feroce simplifică la maximum confruntarea și își elimină, în public, chiloții. Un alt element mi se pare, în schimb, mai important: în Rusia duritatea confruntării politice și a duelurilor doctrinare se transplantează voios în perimetrul necontrolat al patimilor înverșunate, urii deschise, suprimărilor fizice. Avem în față un sistem de evoluție de o rară pericolozitate în care conturile se reglează murdar, cu armele evitabile ale Mafiei și ale haitelor de gang. Jirinovski a deschis doar această interminabilă succesiune de rafale grotesti, de coliziuni golănești și de vendete de o incredibilă rapacitate. Exemplul său a fost urmat cu un entuziasm cât se poate de elocvent. Lideri de partide și miniștri, conducători de sindicate și formatori de opinie se încrâncenează într-o luptă pe viață și pe moarte intrând în ring fără mănuși, fără reguli, fără milă. De aici și rezultă o ecologie politică extravagantă, violentă, fără măsuri și fără măsură, reflectând starea de junglă a psihologiei sociale și, în general, a vieții publice rusești. S-a ajuns la atingerea pragului în care generali de pe teren împoșcă generalii din înalta comandă de la Moscova, adică la stadiul în care vehemența polemică joacă tontoroziul pe tubulaturile atât de riguroase ale disciplinei militare. Când o mare putere înregistrează o asemenea neistovită brambureală este de așteptat ca lucrurile să explodeze într-un fel sau altul, mai devreme sau mai târziu.

În restul Estului s-ar părea că sindromul acestei nebulii întreținute cu grijă se laminează conform aceleiași metode. Brambureala cu scrisoarea celor 300 de militari români care vor capul lui Iliescu se înscrie organic în acest gen de manipulari furioase. Dar nu numai Bucureștiul trăiește asemenea exerciții de stil. Varșovia, Sofia sau Bratislava dansează același furibund tontorozi care indică extrema relaxare a moralei politice atât cât există ea.

În lumea occidentală lucrurile stau, măcar dintr-un punct de vedere, altfel. Un Bill Clinton, dezamăgit de „politica murdară a republicanilor”, a avertizat că după următoarea campanie se va retrage din viața politică. Un John Major, atacat prea tăios din rândurile propriului partid, nu sparge capul nimănui, nu trimite în aliniamentul adversarilor bătași plătiți și nici ucigași de profesie. Demisionează, pur și simplu, din vârful piramidei conservatoare. Mai mult, solidar cu premierul său, ministrul de externe, Douglas Hurd, își anunță depunerea mandatului. Așadar, luptele se poartă peste tot, loviturile ferme se poartă peste tot, dar există undeva o „centură” sub care nu se coboară din cauza regulilor jocului și a onoarei personale. Aceste două dimensiuni nu s-au inventat în Est. Deocamdată...

RADU BUDEANU ■

John Major își dă cu stângu' în dreptu'

□ Sau varianta britanică a proverbului: „Ferește-mă, Doamne, de prieteni...”

Scena politică britanică, deja tensionată și cam confuză de mai multă vreme, a devenit de-a dreptul spectaculoasă prin hotărârea premierului John Major de a demisiona din funcția de lider al Partidului Conservator. Premierul a trebuit să facă față în ultimul an unei adversități crescânde din partea unora dintre parlamentarii conservatori care s-au opus în special politicii europene sau mai precis spus, comunitare, a guvernului condus de Major. Euroscepticii, care au fost și în trecut dăstul de obstinați în convingerile lor și

chiar agresivi în acțiunile întreprinse, i-au reproșat premierului acceptarea unora dintre prevederile Tratatului de la Maastricht, în special în legătură cu introducerea unei monede unice europene. Pe de altă parte, fostul premier Margaret Thatcher, care se bucură de simpatii și influențe în rândul partidului „tory” și-a câștigat noi adepți ai politicii pe care ea însăși a dus-o, considerată de mulți ca izolaționistă și antieuropeană.

În sfârșit, dar nu în ultimul rând, precaritatea poziției lui Major în propriul partid a fost amplificată de

succesele laburiștilor. În timp ce în sondajele de opinie premierul și guvernul conservator atingeau cote tot mai mici de popularitate, laburiștii conduși de tânărul și charismaticul lor lider Tony Blair a câștigat permanent teren, fapt confirmat și de rezultatele obținute la câteva alegeri locale.

Încolțit de aceste critici și insuccese, Major a aruncat el însuși mănușa, considerând că trebuie să ajungă la o limpezire a apelor în propriul partid, chiar cu riscul de a pierde șefia în formațiunea sa politică și pe cea de premier. Gestul lui Major a fost

sprîjinit, surprinzător, de doamna Thatcher, dar și de ministrul de externe, Douglas Hurd, care și-a anunțat disponibilitatea de a părăsi cabinetul în semn de solidaritate cu primul ministru. Presa britanică a fost plină de tot felul de scenarii, mulți analiști considerând că Major nu va avea contracandidat la alegerea pentru noul lider și că nici unul dintre membrii cabinetului nu și-ar manifesta dorința de a „ieși în față”. Dar iată că cel care a făcut-o a fost tânărul ministru pentru Scoția, John Redwood, pe care mulți îl văd deja drept

un candidat serios la șefia partidului și a guvernului.

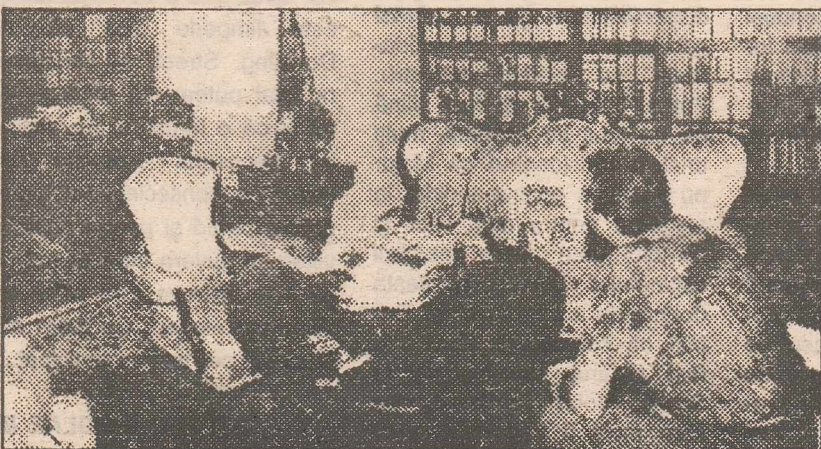
Chiar dacă lucrurile nu vor avea acest deznodământ, este limpede însă că în Downing Street -10 lucrurile nu mai puteau să meargă la fel și că o lămurire era absolut necesară. Rămâne de văzut ce consecințe va avea pentru partid și pentru politica viitorului guvern care ar trebui să administreze țara până la viitoarele alegeri. Cu toate că laburiștii cer scrutin anticipat...

ȘTEFAN NICOLAE ■

Cunoscută și talentată poetă, după 1990 doamna Doina Uricariu a devenit și „femeie de afaceri”, folosind o sintagmă care în cazul domniei sale este destul de inexactă. Pentru că Doina Uricariu deja a creat un stil în „afacerile” cu cărți, de la semnarea contractelor cu autorii și până la promovarea și lansarea pe piață a acestor cărți. Într-o puzderie de edituri, cele mai multe dintre ele practicante ale compromisului comercial și ale prostului gust, editura DU STYLE s-a impus deja ca o casă editorială de tinută europeană, astfel încât sigla firmei a devenit sinonimă cu valoarea, cu eleganța și cu respectul pentru cititor. Parcă nici nu-ți vine să crezi că această doamnă minionă, gingașă, extrem de sensibilă, gândește bazele unui imperiu al cărții care să rivalizeze cu marile case editoriale din Anglia, Franța sau Germania.

Generoasă, doamna Doina Uricariu ne-a acordat peste trei ceasuri de confesiuni în locuința sa plină de cărți, de mobile vechi și frumoase, într-un spațiu al creației, al toleranței, al gândului frumos și înalt, în care totul poartă amprenta stilului DU. Un privilegiu al sufletului și al spiritului, acordat de purtătoarea peste veacuri a visurilor cronicarului moldovean Axinte Uricariu.

Acasă la doamna Doina Uricariu

„Cred în continuare și în forța mea”

Demnitatea familiei Uricariu

„Când m-am născut eu, tata era mare mutilat de război, fusese grav rănit în genocidul pus la cale de ruși la Oarba de Mureș. Avea 27 de ani, a stat șase ani în spital, a făcut peste 40 de operații. Marele specialist în chirurgie maxilo-buco-facială Valerian Popescu a prezentat și lucrări în străinătate bazate pe cazul tatălui meu, căruia i-a recompus întregul maxilar distrus.

Tata a fost salvat de ordonanța lui, care era maghiar - poate de aici și incapacitatea mea de a trăi intoleranța și radicalismul. Ar fi vrut să se sinucidă,

era efectiv desfigurat, dar acel om i-a luat pistolul din mână și l-a cărat în spinare, mințind din post în post că este fiul unui general și l-a dus în București unde rana s-a închis abia după un an și ceva. Mama s-a născut în Basarabia, în 1922, la Zgurița-Soci și s-a refugiat în România după invazia sovietică. În 1945 era asistentă la spitalul Colțea și după decretul Anei Pauker trebuia să fie deportată în Siberia. Atunci s-au căsătorit, a fost o căsătorie de onoare. Tata fiind ofițer superior, a trebuit să ceară dispensă regală pentru că mama nu avea dotă, toată averea ei rămăsese în Basarabia. Practic, trăind amândoi falia aceea dintre '44-'45, și unul și celălalt au avut destinele distruse. Ce m-a impresionat însă întotdeauna în distrugerea acestor destine a fost demnitatea cu care au ținut piept tuturor acestor forme de distrugere și rar mi-a fost dat să întâlnesc oameni mai frumoși! O spun nu ca fiică a lor, ci cunoscând destul de bine lumea din jur. După 1989 am avut bucuria să nu trăiesc drama pe care au avut-o mulți prieteni de-ai mei, aceea de-a nu se mai înțelege cu părinții. Am mai avut o mare bucurie alături de părinții mei, aceea de a nu fi mințită niciodată! Erau oameni foarte curajoși! Ne-au crescut, pe sora mea și pe mine, într-un mediu mult mai deosebit de cel în care creșteau ceilalți copii. De pildă, în timp ce toți ceilalți copii învățau franceza, noi am învățat germana, pentru că era considerată o limbă a rigorii, obligatoriu o limbă a umanismului, a științei de a munci și de a fi corect. Franceza era considerată o limbă de salon, o limbă pe care oricum o învățam, fără a exista, desigur, dispreț pentru cultura franceză”.

Dosarul

„N-am suferit din pricina dosarului în facultate, dar am suferit după terminarea facultății. Cred că sunt unul din puținele exemple de studenți care au terminat facultatea cu o medie excelentă și au șomat. Am fost șomeră timp de șase ani, pentru că după ce am obținut negația ca să vin asistentă la catedra de semiotică unde dorea să mă aducă dl profesor Paul Miclău, decanul Facultății de

franceză, a intervenit legea cu trei ani de producție, drept pentru care nu m-am putut angaja nici în presă, nici în televiziune, nicăieri. Pot să spun însă că a fost perioada cea mai fericită a vieții mele, pentru că am stat enorm în bibliotecă! Am dat și foarte multe meditații în acea perioadă și am descoperit atunci cu stupefație, pentru că mi se solicita să fac diplome de licență, cât de mulți inspectori școlari generali erau oameni care nu aveau studiile încheiate și nu aveau dată licența! Erau fel de fel de fiice de ștăbi cu medii sub 8,50, 9,50 fiind minimă pentru a intra în cercetare sau în mediul universitar, dar care ocupau asemenea posturi. George

Macovescu,

care era președintele Uniunii Scriitorilor, disperat de faptul că nu-mi pot da doctoratul pentru că nu lu-

cram nică-

ieri, îmi găse-

un post la secția de învățământ a Scânteii Tineretului. Aș vrea să-i mulțumesc lui Eugen Florescu, redactorul șef de atunci, care m-a anunțat că nu voi putea lucra din pricina dosarului meu, pentru că mi-a oferit încă niște ani de bibliotecă care m-au departajat de colegi de-ai mei de generație tocmai prin aceste lecturi și m-au ferit de niște compromisuri pe care poate că le-aș fi făcut lucrând la ziar! Primul post unde m-am angajat a fost de secretar literar la teatrul Ion Vasilescu, datorită Soranei Coroamă-Stanca. Apoi, prin transfer, am venit în 1981 la editura Kriterion, deoarece Domokos Geza a considerat că este păcat să rămân pe drumuri!”

„De ce să ne vindecăm?”

„Am avut probleme foarte mari cu primul volum de versuri, VIN-

„Pot să vă anunț că va exista un grup editorial pregătesc cu grijă și dintre românii care parteneri străini, alesi dintre mari case de editură - voi lucra cu cei mai buni specialiști în editură. LUI ADAM, semnată de Dan Pavel, pe care îl considerăm un politolog și el va fi directorul colecției SIGIL

DECĂRILE românească prețuirea lui pronunță n-tare m-a în-cunoscut în-apreciat. Volumul a apărut în condiții grafice deosebite, dar efectiv hăcuit de cen-zură. Timp de șase ani marea problemă a ce-decăm, por-S-au tăiat le-am înlocu-mul arată a volumului a-asta este după șase-nase și ast-Mihai Gafița al editurii”.

luc

„Probleme ponsabilitate criminală, to-1985 a dec-me! S-a PCR la Ec-sunt colabo-ceară să Oancea a-avertizat. și că dacă scrisori, să

civilizația scrisului i care scrie!"

1976 la Cartea
s-a bucurat de
și astăzi, când se
duc aminte cât de
ul că deși nu m-a
publice volumul, l-a

te dovezi. Enervat de faptul că nu poate
obține acest lucru, a chemat securistul cu
care avea întâlniri aproape zilnice și acela,
cercetând mai mult, a descoperit că un unchi
al meu, Vladimir Krasnoselschi, căsătorit cu
sora tatei, era titular de rubrică la Europa

Liberă. Era
unul dintre
cei mai ve-
hemenți cri-
tici ai regi-
mului comu-
nist, deși
era un om
de stânga,
fusesse se-
cretarul lui
Titel Pe-
trescu. Deci,

Atenție la politicieni!

nenii politici care sunt retori, care sunt naționaliști, cei care
sesc acest *divide et impera*, această formă de fracționare
omân, care distrug în români sentimentul iubirii aproapelui,
ntează tot timpul stări conflictuale, apocaliptice, catastrofice
acopere jaful pe care practic îl trăiesc ca persoane, oamenii
manipulează, cei care se duc la țară și le spun țăranilor că
pământ, cei care spun că dau poporului român ceva ce i-a
vordauna și care niciodată nu va fi redat pe măsura pierde-
accest popor le-a suferit!"

„de ce să ne vin-
i bolnav de nimic!”
te cuvinte, eu nu
așa, astfel că volu-
descântec. Lectorul
andru Paleologu și
bucurie, numai că
sa deja se pensio-
re volum, ca lector,
aceea redactor șef

Editura scu

-a creat, cu o ires-
putea s-o numesc
iu Răpeanu care în
entă luptă împotriva
cancea, secretarul
cu, să-i spună că
opei Libere și să-i
ă din partid. Nelu
riat la mine și m-a
a este o calomnie
uc dovezi - benzi,
și să-i ceară aces-

au urmat numeroase anchete, mi s-a agra-
vat și boala de inimă... dar nu-mi place să
vorbesc despre toate acestea pentru că
nu-mi plac cei ce-și fac un capital personal
din dizidență! Răpeanu a turnat foarte mulți
oameni și scriitori! „Campania” lui cred că
avea duble determinări. Era obișnuit ca
redactorele să-i facă pe plac din toate
punctele de vedere și faptul că eu eram o
nonconformistă și atunci când citeam manu-
scrisele și atunci când le propuneam, faptul
că eram soția unui domn, că eram mama a
doi copii, că mă
interesau în
primul rând a-
ceste lucruri și
că nu puteam
fi cumpărată
prin nimic, a
declanșat, pro-
babil, comple-
xele pe care le
aveau toate a-
ceste porniri. În toți turnătorii, în toți acești
iuda zac niște mari complexați, niște oameni
care n-au pe pământ nici un sens și atunci
își găsesc acest sens al turnătoriei!”

„Absentismul este o mare greșeală!”

„Este cea mai mare prostie să nu te duci să votezi: mai
bine să greșești alegând prost decât să greșești lipsind și
creând un fals procentaj! Absenteismul este o mare greșeală
a poporului român! Este o mare greșeală dacă nu are sen-
timentul că zi de zi i se joacă destinul, el este primul vino-
vat dacă se retrage, dacă, lovit fiind, se ascunde cumva și
nu este lucid cât de importantă e fiecare opțiune!”

Mentalitatea de țarc

„Îl stimez foarte mult pe dl Corneliu
Coposu, foarte mult! Dl Emil
Constantinescu este un om din ce în
ce mai matur politic și mai bine
pregătit, după tot ce s-a întâmplat.
Îmi place tipul de analiză politică pe
care îl face Nicolae Manolescu! O
stimez foarte mult pe Ana Blandiana!
Dar știți ce mult a pierdut Ana
Blandiana la nivelul cititorilor?! Acești
cititori sunt intoleranți, fiecare este cu
partidul său și sacrificiile ei pentru o
nouă mentalitate civică nu sunt
răscumpărate printr-o audiență mai
mare. Dimpotrivă, ea a pierdut poate
din audiență și nu este singura care
a pățit acest lucru. Oamenii au foarte
multe prejudecăți și uită că în perioa-
da marelui clasicism românesc exista
Eminescu, care era și un mare jurn-
alist politic, dar scria și marea lui
poezie metafizică, că exista Titu
Maiorescu care a dat, practic,
direcția spiritului critic în literatura română și
care a fost și un mare om politic și că toți
acești oameni conduceau și reviste, erau și
niște consilieri mai mult sau mai puțin vizibili
ai unor case editoriale, că au îngrijit ediții,
cum s-a întâmplat în
cazul lui Maio-
rescu și că nu
numai comunis-
mul ne-a învățat
să fim niște
oameni care mai
au un singur
deget din cele
zece de la
amândouă mâinile,
transformându-ne în

niște ființe ale țarcului, nu ale spațiului
deschis. Mentalitatea omului în țarc persistă!”

„Voi publica foarte mulți scriitori români, chiar dacă
acest fapt o să-mi atragă mult mai multe probleme
decât dacă aș fi publicat scriitori străini!”

Zeul blond

„L-am ales pe Nichita pentru teza mea de
doctorat pentru că este cel care a schimbat
radical limbajul liric postbelic. Este poetul
care a deschis practic toate direcțiile din
poezia modernă postbelică, cel mai liber din-
tre toți confrății lui și față de limbaj și față
de imaginar și față de relația cu Cosmosul,
este poetul care a readus din tradiție formele
cele mai greu de imaginat a fi puse împre-
ună. Este o teză scrisă foarte liber, este de
fapt un eseu foarte viu, foarte speculativ,
l-aș fi trădat pe Nichita dacă mi-aș fi pus
cine știe ce togă universitară sau de Doctor
Honoris Causa vorbind despre el! Era totuși
poetul puloverelor largi și al cămășilor largi,
deci trebuie să intre într-un discurs liber!”

MARIAN GHÎTEANU ■

Fotografii de FLORIN IONIȚĂ ■

Jricariu, în câteva luni o
a - pentru că vor fi și
glia, Franța, Germania și
Am scos o carte, ETICA
dintre cei mai importanți
ra și cu Laurențiu Ulici,
cu criticii tineri și cu
eseiștii, cu specialiști
în artă din România”.

„Spiritul critic sper că
funcționează încă foarte
bine la mine și este spi-
ritul cel mai aproape de o
percepere dramatică sau
chiar tragică a lucrurilor,
chiar dacă pot fi euforică
sau ludică! În mine a
rămas tot timpul și va
rămâne, și prin structura
fizică, ceva de copil, o
mare naivitate care mă va
face să pierd de multe ori
pentru că dăruiesc oame-
nilor, judecându-i după sufletul meu, mai mult decât merită! De câte
ori surd, nu este un surd profesional, efectiv îmi place să răd și
să surd, să salut în felul acesta oamenii! Este adevărat că printre
patronii cu care mă întâlnesc, dar nu numai printre ei, descopăr tot
mai multă mitocănie! Puterea banilor elimină din ei și grația și pu-
tearea sufletului și puterea bucuriei. Concurența îi face să devină un
soi de fiare penibil!”

Cu copiii săi - Alexandru și
Andreea - „cărora nu doresc să le las
numai o mare firmă, ci mai ales o
spiritualitate! Îi iubesc enorm și le
doresc să aibă noroc și să fie
ambicioși!”

„Îmi place să bucătăresc! Cred că tot ce faci
cu bucurie și cu drag, faci mult mai ușor. Dacă aș
intra în bucătărie considerând actul de a găti ca
ceva care este sub nivelul meu intelectual, aș fi
una dintre multele femei proaste care practică
acest gen de Idiosincrazie la bucătărie! E adevărat
că am constatat că ele sunt mai fericite decât
mine, că în general bărbații prețuiesc mai mult
femeile proaste și leneșe și șmechere!”

Gabriel Liiceanu despre:

Horia-Roman Patapievici - Zbor în bătaia săgeții

Lansarea cărții lui H.-R. Patapievici - **Zbor în bătaia săgeții** - de către Gabriel Liiceanu la Târgul de carte a avut loc în prezența unui mare număr de oameni de cultură. Vă redăm o parte din cele spuse de directorul Editurii Humanitas.

...„Pentru cititor, întrebarea care îi taie respirația și care o așteaptă la capătul cărții este: «Va reuși, oare, Patapievici să lanseze singur săgeata, să o însoțească apoi în zborul ei pentru ca, în cele din urmă, să o întrecă și să găsească astfel răstimpul infinitesimal al întoarcerii necesare pentru ca lovitura să îi izbească în plin pieptul?»...”

...„Ei bine Patapievici reușește să adevărească acest paralogism: el este simultan săgetătorul, însoțitorul săgeții și ținta care își primește săgeata; el este maestrul și discipolul său; el este victima fericită și făptașul crimei; el este moașa și copilul nou-născut...”

...„De fapt nu greșesc spunându-ți că ești un Kierkegaard al nostru; am să spun mai degrabă despre Kierkegaard că este un fel de Patapievici danez. Căci, ca și tine, Kierkegaard avea conștiința misiunii lui divine: aceea de a-și trezi compatrioții”.

MARIA ANTONESCU ■

Un teatru cu adevărat „incomod”

Pe scena sălii Giulești a Teatrului Odeon, sub numele de teatru „Incomod”, de la 2 iulie este programat spectacolul cu piesa „Curve de lux” de Radu Iftimovici. Piesa a fost scoasă, din motive extraculturale - după cum susține autorul - din repertoriul Teatrului Național din Tg. Mureș, pentru că în ea ar fi fost atacate personalități precum Mihail Sadoveanu, Victor

Parhon sau Iorgu Iordan. Într-un interviu acordat agenției Mediafax, autorul lămură într-un fel „misterul” acestui tratament la care i-a fost supusă lucrarea: „Piesa urmărește modul cum se raclează viitoarele personalități politice din România. Un oarecare Popescu, care a lucrat cândva la Securitate cu oameni de știință, scriitori etc. a fost racolat din nou după

1989 de serviciile secrete pentru a racola curve de lux moderne, în vederea trimerii lor peste hotare”. Într-adevăr, cam îndrăzneț subiectul, iar fabula probabil că nu a plăcut noilor nomenclaturisti.

Regia spectacolului este realizată de Mihail Lungeanu, iar dintre interpreți cităm pe Iurie Darie, Candid Stoica, Jeanine Stavarache. (S.N.)

Un caligraf al geografiei urbane:

Pictorul Spiru Vergulescu

Pictorul Spiru Vergulescu este un citadin, prin temele predilecte ale lucrărilor sale. Lucrul acesta este foarte evident și din expoziția deschisă la Galeriile Calderon. Fără să fie o simplă transcripție pe pânză a unor peisaje urbane, tablourile lui Vergulescu învâluie arhitectura, străzile, „căsuța cu zorele” într-o atmosferă tandră, poetică. Atât acuarelele, cât și uleiurile, sau schițele fugitive trădează aceleași calități ale artistului: ochiul bine format, o mână sigură, încărcătura emoțională care face să vibreze spațiile bidimensio-

nale. Linia spontană, coloritul cald definesc pe acest artist care știe să descopere amprenta umană a istoriei în fiecare obiect reprezentat pe pânză. Aceeași minuție și capacitate transfiguratoare o dovedește de altfel și în cele câteva „portrete, pasteluri, peisaje.”

Un artist matur, așadar, care își trage „clasicitatea” nu dintr-un stil manieristic, ci dintr-un fel de a „citi” lumea cu unelte sale: pânza, penelul, culoarea.

ȘTEFAN NICOLAE ■

Toate artele

Câteva file de jurnal...

„Saturnalele electorale ca în vremurile bune. Pentru atâtea trăiește această nenorocită Țară...”

Au votat mai puțin ca jumătate de alegători.

Agentei nevăzuți cuturează Basarabia și contrapropaganda pe care le-o opunem e prea slabă.

Și în Basarabia și în Moldova s-a alcătuit un comitet de unire națională.

Seara, altă manifestație a studenților. Prefectul de poliție, întâlnindu-mă pe stradă, mă roagă să intervin pentru a preveni dezordinele bolșevice, în interesul țării.

Emisarii evrei umblă prin sate spunând că s-a contra-mandat mobilizarea. Este ordin ca ei să fie cruțați.

Cineva întors din București spune că e vorba să se facă imediat un guvern liberal...

Greva lucrătorilor de la Căile Ferate.

Foile din București aduc hotărârea guvernului nostru de a interveni în Ucraina, de unde se trag focuri asupra sentimentelor noastre.

Cineva venit din Ismail spune că bolșevicii nu se astâmpără acolo.

... Cei mai cumpliti sunt sârbii; în zilele când atacau ei, trebuia să te gândești la moarte. Și muribunzii trag.

Profesorul Căndea vine din Ardeal pentru a-mi anunța că acolo tinerii se grupează aparte, ca partid naționalist-democrat, deocamdată fără a face opoziție.

... Se teme de bolșevism, pe care l-a cunoscut la Moscova, unde, în disperare de cauză, a luat parte la sovietele lor. Acești oameni sunt dispuși să distrugă lumea întreagă, dar nu se lasă.

Lipsa de legături cu Apusul.

... Se gândește cu îngrijorare la temperamentul separatist al croaților și bosnișilor.

În Basarabia - război în toată regula. S-a dat o luptă la Năbădăuți, înversunată, bolșevicii având mitraliere și tunuri de diferite calibre.

Ziarele arată că la Petroșani 500 de mineri, în mare parte unguri, au atacat trupele noastre...

Comunicatul oficial arată că s-a reocupat Hotinul.

Suntem ținuți în cea mai completă ignoranță: presa degenerază.

Primejdia la Nistru vine din grozava lipsă de care suferă Ucraina, unde nu s-au făcut sămănături. E o nouă împingere flămândă de barbari.

Americanii ar fi luat o atitudine favorabilă ungarilor.

... Îmi spune că americanii și englezii și-au făcut rosturile și se dezinteresează de rest. Franța e foarte încurcată.

Seara, la Cotroceni, cu trei francezi. Se vorbește, se glumește, până târziu.

O misiune americană sosește cu mărfuri.

Seara, banchetul Academiei, cu membri onorari și corespondenți. Un adevărat sobor de nemțofili.

Banii n-au nici o valoare. Oamenii cer un ajutor pe care nu știm de unde l-am lua.

Se crede că alegerile nu vor fi amânate.

A se recunoaște alipirea Basarabiei e cea mai slabă compensație pentru ce, până în ultimul moment, am avut să suferim de la Rusia veche.

Pe Tisa ar fi mai bune.

În oraș, greva măturătorilor. O murdărie nemaipomenită.

Cât despre ruși, ei nu vor părăsi niciodată gândul Basarabiei, grânarul lor. Ucrainenii ar fi mai puțin periculoși.

Bucureștii sunt de o murdărie fantastică.

Pe străzi, automobile împart ultima ediție a „Socialismului”.

La Ploiești, afară de oraș care a votat cu liberalii, am merge foarte bine.

Țărăniștii au luat în întregime județele Argeș, Muscel, Dâmbovița, Vlasca, Olt și Teleorman.

La alegerile pentru Senat se strânge șurubul.

Seara, negocieri cu țărăniștii, pentru o acțiune parlamentară comună.

Situația din Serbia pare că seamănă cu a noastră.

Noua grevă la Uzina de electricitate și gaz. Se cere sporirea salariilor cu 40%.

În acest timp, pe Nistru încercări a bandelor bolșevice.

Pe Nistru se adună ruși.

Afirm încă o dată că oamenii cu ochii deschiși, care știu să-și facă socotelile, nu se tem de concursul străinilor.”

Un jurnal actual.

Scriș între Mai 1917 și Mart. 1920! după cum se poate citi pe coperta cărții din care am transcris: Nicolae Iorga, „Memorii”, Editura Națională - S. Ciornei. Tipografia?

„Caragiale”, strada Șelari 4, București...

GHEORGHE TOMOZEI ■

FLACĂRA BIS magazin

Redactor șef: LIVIU TIMBUS

**Atenție ! Cu 500 de lei
ați plătit și FLACĂRA.
Două reviste în același pret !**

27

Da, sunt homosexual!

□ Calm, demn,
lipsit de jenă sau
complexe, domnul
Răzvan Ion a acceptat
să stea de vorbă cu
redactorii noștri

Domnul Răzvan Ion este coleg de breaslă cu noi. E homosexual și o recunoaște deschis. Mai mult chiar, s-a implicat în apărarea minorităților sexuale din România. Când i-am cerut să ne acorde un interviu, a acceptat și, cu toate că noi suntem heterosexuali, am reușit să stabilim un dialog amiabil despre niște probleme care în România stârnesc de obicei intoleranță sau reticență. Fără complexe, domnul Răzvan Ion a venit la discuție însoțit de A., prietenul lui, așa cum noi am merge undeva să bem o bere împreună cu

partenerul nostru de sex opus. A. este un bărbat înalt și blond, care ar putea să placă multor femei. Faptul că a preferat o relație de tip homosexual pare a veni în sprijinul celor afirmate de conlocutorul nostru despre homosexualitate ca predispoziție genetică.

Continuare în pag. 8

V-o mai amintiți pe Zsa Zsa Gabor?

Faimoasa divă a anilor '50, Zsa Zsa Gabor, distribuită îndeobște în roluri de femeie fatală, a împlinit 75 de ani.

De curând s-a măritat cu un bărbat mai tânăr decât ea cu 11 ani. Este vorba de prințul Frederic von Anhalt. Dar în ultima vreme a avut parte numai de ghinioane: a ajuns la închisoare deoarece a insultat un polițist, casa i-a fost inundată de o ploaie torențială, apoi cuprinsă de foc, într-o stație de benzină i-au căzut în cap mai multe rânduri de rafturi. Dar în tot răul un bine. Zsa Zsa și prințul ei sunt invitați la diverse show-uri unde își povestesc pățaniile care amuză-nespus. Și mai iese un ban. (I.G.)

O capră la înălțime

Cu 20 de ani în urmă, această capră, originară din cătunul elvețian Krättingen, și-a câștigat o reputație binemeritată, fotografia ei fiind reprodușă de numeroase ziare și reviste din țara cantoanelor. Găprița a învățat singură să se așeze pe spinărea vacilor pentru a ajunge la crengile cu fructe. Recordul n-a mai fost atins de atunci.

Shirley MacLaine anunță o carte de memorii

„Consider că am dus o viață decentă și nu am participat la scandalurile din lumea filmului. Cu toate acestea am fost distribuită mereu în roluri de femeie ușoară. Despre toate acestea și despre multe altele doresc să vă vorbesc în cartea mea de amintiri”.

Din volum, aflăm în continuare, nu vor lipsi întâmplări, mai mult sau mai puțin vesele, în care au fost implicați Sir Laurence Olivier, Danny Kaye, Debra Winger, Jack Nicholson.

Dragostea este benefică pentru organism

Expresia Dragostea dă sănătate nu este lipsită de temei.

În timpul actului sexual se stimulează secreția de hormoni naturali euforizanți și de endorfine, întărind sistemul imunitar.

Un studiu danez, citat la ultimul congres de Euromedicină din acest an, a comparat trei grupe: îndrăgostiții până peste cap, semiîndrăgostiții și cei care

nu sunt îndrăgostiți. S-a arătat că îndrăgostiții, în general, sunt mai rezistenți la climatul rece scandinav, cei care sunt foarte îndrăgostiți nu fac gripă și nici un fel de boli legate de temperatura scăzută, pe când cei care nu sunt îndrăgostiți sunt tot timpul răciți.

Dar, oare, putem să ne îndrăgostim la comandă? (M.A.)

Cine sunt, ce vreau?

Mă numesc Răd Dumitrescu, sunt inginer și începând cu 1989 mi-am redobândit sănătatea prin autoterapie. M-am vindecat, astfel, de cancer la colon și mi-au dispărut urmele infarctului. Ce doresc? Să împărtășesc experiența mea milioanei de suferinzi din România. Prin metoda mea, orice boală poate fi învinsă!

Stimați cititori, în numărul trecut v-am prezentat câteva din calitățile curative ale legumelor și fructelor consumate crude. Continuăm, acum, cu câteva alimente foarte cunoscute, dar prea puțin folosite corespunzător. Veți observa, sunt sigur, valoarea acestora ca „medicamente”.

Morcovul

Sucul de morcov ajută la refacerea organismului căci conține o cantitate impresionantă de vitamine. Îmbunătățește pofta de mâncare, metabolismul, digestia. Conferă rezistență la infecții și accelerează activitatea glandei suprarenale. Purifică ficatul. Adesea, acțiunea este atât de puternică încât impuritățile sunt eliminate prin piele și nu prin urină, deci necesitând un timp ceva

mai îndelungat. În asemenea momente, pielea capătă culoarea orange, dar, o dată cu purificarea ficatului, tegumentele vor reveni la culoarea inițială. Glandele endocrine și cele sexuale au nevoie de suc de morcov.

Sucul de morcov poate fi consumat, după necesitate, de la jumătate de litru la trei-patru litri zilnic. Se recomandă mameilor care alăptează pentru a îmbunătăți calitatea laptelui. Folosirea zilnică a 0.5 litri de suc de morcov valorează mai mult decât 12 tablete de calciu. Cazuri de ulcer și cancer pot fi rezolvate, cu condiția să se folosească morcovi de calitate (carote). Uscăciunea pielii, conjunctivită, oftalmia etc. pot fi, de asemenea, vindecate cu suc de morcov.

Înainte de începerea oricărui tratament cu suc de morcov sau cu orice alte sucuri de fructe și legume, se recomandă o clismă pentru degajarea intestinului gros. La folosirea sucului de morcov pot apărea unele reacții secundare. Nu vă alarmați, sunt inerente ca

urmare a procesului de purificare. Lucrurile se vor normaliza de la sine.

Fasolea verde

Sucul de fasole verde este recomandat pentru tratarea diabetului ca și cel de varză de Bruxelles, căci conțin insulină. Condiția este, însă, să se excludă din alimentație consumul de alimente conținând amidon și zaharuri, ori derivatele lor. Se recomandă a se consuma, zilnic, un litru de suc format din: suc de morcov, plus suc de salată, plus suc de fasole verde, plus suc de varză de Bruxelles, câte un sfert de litru din fiecare. În afară de acestea, se recomandă, zilnic, un litru de suc de morcov și spanac și, bineînțeles, clismă în fiecare zi.

Cartoful

Sucul de cartofi contribuie la curățirea tegumentelor. Combinat cu suc de morcov, dă un excelent amestec purificator. Combinat cu suc de morcov și suc de țelină, este indicat în bolile nervoase,

digestive și în malarie. Sucul de cartof plus suc de pătrunjel se recomandă în emfizemul pulmonar. Este contraindicat celor ce suferă de boli venerice și celor ce au mare excitabilitate sexuală.

Amestecul de citrice

Se folosesc patru grapefruituri mari sau șase mai mici, zeama de la două-trei lămâi și suc de portocale în completare până la doi litri. Se strecoară și se diluează cu doi litri de apă. Acest amestec va fi băut după consumarea a 30 de grame de sare Glauber, puțin câte puțin, din 20 în 20 de minute. Toată ziua nu se mănâncă nimic altceva. Seara se poate bea puțin suc de țelină. Înainte de culcare, se va face o clismă cu doi litri de apă, pentru a se elimina deșeurile remanente. Acțiunea se desfășoară trei zile consecutiv. Astfel, s-a demonstrat, organismul elimină 12 litri de limfă toxică, ce va fi înlocuită cu acid alcalinizant. În ziua a patra, se trece la alimentație cu sucuri și zarzavaturi crude.

Există, în această perioadă, posibilitatea apariției unei stări de slăbiciune accentuată. Nu vă alarmați, organismul își va reveni rapid.

HOROSCOPI

Săptămâna 5 - 11 iulie

GEMENI

Este o săptămână minunată pentru dv. Bani aveți, sănătate este, cu dragostea nu sunt probleme, aveți totuși grijă la serviciu pentru că vor apărea unele mici probleme. Succes!

RAC

Vești bune sosesc de departe și o dată cu ele o sumă mare de bani. Deci, clipe de fericire și liniște pentru dv. și familie. Cu sănătatea stați bine.

LEU

Apele ce vă înconjoară sunt destul de limpezi. Familia nu vă face probleme, însă sănătatea s-ar putea să vă dea unele bătăi de cap

FECIOARĂ

Persoana dragă inimii dv. vă iubește în

BALANȚĂ

Ar fi timpul să nu vă mai compătimiți atât și să luați taurul de coarne. Problemele cu care vă confrunțați au apărut numai din cauza neglijenței dv. Sănătatea, banii și familia vă sunt însă alături.

SCORPION

Sunteți prea sigur pe dv. și asta vă va costa. Ar fi indicat să gândiți de două ori înainte să acționați.

SĂGETĂTOR

A fost cam liniște pe la dv. în ultimul timp și ar fi bine să vă pregătiți pentru unele mici discuții contradictorii la serviciu. Acasă nu sunt probleme și nici banii nu lipsesc.

CAPRICORN

Sănătatea cam șubredă din această săptămână nu vă dă voie să vă neliniștiți și de

aceea ar fi indicat să nu mai puneți totul la inimă. Totul este trecător, cum bine știți.

VĂRSĂTOR

A venit timpul să mai lăsați și pentru alții ceea ce cam demult faceți numai dv. Cum sănătatea este bună și bani se găsesc, ar fi bine să vă luați un mic concediu.

PEȘTI

Chiar dacă unele lucruri merg prost la serviciu, calmul ce vă caracterizează vă ajută să treceți cu bine peste ele. Acasă totul merge minunat, iar sănătatea și bugetul nu vă fac probleme.

BERBEC

Fiți atent(ă)! Gelozia este o boală foarte grea, fără leac. Chiar dacă persoana iubită vă dă unele motive, nu sunt adevărate, el (ea) vrea doar să se joace. Ce vreți, s-a săturat de monotonie.

TAUR

Încercați să nu cheltuiți prea mult fiindcă bugetul nu vă ajută aproape deloc. Sănătatea este și ea cam șubredă, însă la serviciu și acasă este liniște.

Modă

Vara în oraș

Pentru a fi cât mai aerisită, rămânând totuși decentă și elegantă, vă propunem această combinație de șort cu vestă: jacheta Safari de culoare ruginie cu guler și revere, cordon și buzunare aplicate, la care se adaugă șortul asortat. Totul este confecționat din vâscoză - ceea ce îi conferă un aspect distins. (I.G.)

În curând se coc strugurii

□ Calitățile tonifiante
ale sucului de struguri

Obținut prin simpla stoarcere a strugurilor (cu mâna sau robotul), sucului de struguri nu trebuie să-i adăugăm nici zahăr și nici apă. În felul acesta se poate menține mai mult timp, în frigider.

Bogat în calciu și magneziu, el conține în mod egal fructoza și glucoza care se asimilează rapid; dar să nu uităm de fosfor, fier și vitaminele din grupa B. Datorită potasiului este și diuretic.

Consumat simplu sau împreună cu sucuri din alte fructe, suc de struguri se digeră ușor. Băut dimineața, un pahar de suc hidratează organismul și-l remineralizează. Băut mai târziu, după micul dejun, poate înlocui prânzul până pe la ora 16.00.

Iată ce vă propunem, fiind un aliat indispensabil al micului dejun și o băutură ideală pentru a intra în formă dimineața.

Cocteil pentru trezire: 4 dl suc de struguri, 2 dl suc de mere, 2 dl nectar de pere, suc de la o portocală și de la un grapefruit.

Cocteil pentru a fi în formă: 2,5 dl suc de struguri, suc de la trei portocale și trei lămâi.

Salată de fructe tonifiantă: 1 dl suc de struguri negri, suc de la o lămâie, o banană, două mere, două pere și struguri (cât doriți) albi și negri.

Și ținând cont că vremea strugurilor copti nu e departe, faceți o cură de suc de struguri.

MARIA ANTONESCU ■

Ce trebuie să știm despre

Produsele chimice pe care le folosim

Pentru a face curat, folosim produse chimice care ne ajută mult. Din păcate, multe dintre ele au efect negativ asupra sănătății. Iată, așadar, ce este bine să știm:

- Nu amestecați apa de Javel și pudra care conține amoniac, deoarece rezultă vapori toxici... și nici nu curăța mai bine.

- Benzina, utilizată pentru curățirea pieselor mecanice, poate provoca mari tulburări în circulația sanguină.

- Produsele clasificate ca toxice nu trebuie să intre în contact cu pielea și căile respiratorii. Trebuie folosite mănuși protectoare care nu se tocesc în contact cu substanțele.

- Înainte de a pleca în concediu, nu folosiți substanțe

care conțin xylofen pentru a șterge geamurile, deoarece se vor evapora în absența dv. degajând vapori toxici sau inflamabili. Nu le folosiți, trăbăluind cu brațele și picioarele goale.

- Coafezele nu trebuie să folosească vopsele pentru păr și soluția pentru permanent decât cu mănuși, deoarece provoacă alergii care greu se mai pot trata.

- Pictorii și vopsitorii riscă să se îmbolnăvească de astm datorită enzimelor care intră în componența vopselurilor.

- Funcționarii care folosesc

computere și xeroxuri trebuie să aibă aer condiționat și să aerisească de mai multe ori interiorul, deoarece degajă ozon care poate duce la tulburări de respirație.

- Muncitorii care lucrează în mediu de silicați, fiind și fumători, se îmbolnăvesc de cancer pulmonar.

- Dacă utilizați un acid sau o bază puternică, folosiți ochelari de protecție. Penetrarea în ochi echivalează cu o picătură intraveninoasă. Orice corp străin în ochi poate provoca cataractă în două ore dacă a fost atins cristalinul.

MARIA ANTONESCU ■

Din medicina populară rusă

În California a fost publicată cartea naturistă a lui Paul Kurenoff, în care au fost publicate rețete utilizate timp de secole de practicantii medicinei populare numiți „znakari”, de către ruși, și „șamani”, preoți vindecători din triburile siberiene. Înainte de a veni la Petersburg, Grigori Chernik, cunoscut sub numele de Rasputin, a practicat multă vreme medicina populară în Siberia.

Redăm câteva rețete ce au dat rezultate pozitive, după cum relatează cartea lui Kurenoff. Pentru ameliorarea bolilor de inimă și vindecarea anginei pectorale, într-un vas se pun șapte pahare cu apă. După ce a dat în clocot, se pun în ea șapte linguri de măceșe, de preferat sfărâmate. Vasul se învește bine într-un material care să rețină căldura și conținutul se lasă la macerat timp de 24 de ore. Apoi se strecoară, storcându-se măceșele. Ceaiul astfel obținut se pune în frigider și se beau din el trei pahare. În Caucaz, oamenii de peste 40 de ani pun într-un pahar cu apă caldă zeama de la o lămâie sau portocală. Acest amestec băut dimineața înainte de micul dejun are efecte deosebite asupra

sfărâmatele, carnea și grăsimile, consumându-se în schimb lapte, roșii, mere, legume și se beau multe lichide calde pentru a se produce o transpirație abundentă. Cu trecerea anilor, după cum se știe, pereții vaselor sanguine își pierd elasticitatea, pentru că aici se depozitează grăsimi. Acest lucru grăbește îmbătrânirea organismului. Medicina populară poate opri și întârzia mult acest proces prin folosirea acelor de pin proaspete. Se umple un borcan cu ace peste care se toarnă alcool. În lipsa acestuia poate fi folosită și votca. Borcanul acoperit se lasă la macerat timp de zece zile, după care conținutul lui se strecoară. Înaintea fiecărei mese se beau o sută de mililitri apă caldă în care au fost puse 15-20 de picături din lichidul macerat. În timpul sezonului de cireșe, în locul meselor obișnuite se bea numai lapte și se consumă 1,5 kilograme cireșe. Acest tratament este la fel de eficient ca și cel anterior, dar trebuie urmat cu multă prudență de cei care suferă de colită.

ADAM DORNESCU ■

Ghicitul în... talpa piciorului

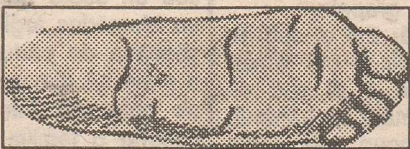
□ Caracterul individual - susține o cercetătoare americană - lasă urme și în această zonă a corpului, nu numai în palma mâinii

De curând, în America a fost lansată cartea „Arta de a te descoperi cu ajutorul tălpilor picioarelor” - a Karinei Riedler - o interesantă culegere de date rezultată în urma a opt ani de studiu.

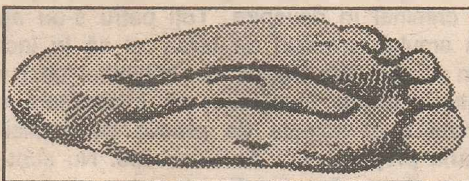
a) Talpă cu linii superficial trasate orizontal

Sunt persoane care au tendința de a se îngrijora, în multe cazuri nejustificat, de sănătatea lor.

O predispoziție la fracturi poate apărea spre bătrânețe. Sunt ușor impresionabile, sentimentale. Iubesc drumețiile și natura.

b) Talpă cu linii verticale, adânc trasate

Persoane aventuroase, pasionale, romantice. Uneori au tendința de a fi nesigure.

Trebuie să-și găsească partener de viață care să-i confere o stabilitate, dar să nu fie posesiv.

Domeniul în care se pot realiza financiar: în meserii legate de vânzări și călătorii.

c) Talpă cu linii în formă de grilă

Au tendința la comportament cu reacții explozive de nervozitate, sunt persoane pripite. În dragoste sunt posesive și prea interiorizate. Un succes pot avea în domeniul cosmeticii.

d) Talpă cu linii superficial trasate în diagonală

Sănătatea acestor persoane este ciclică, cu perioade care alternează:

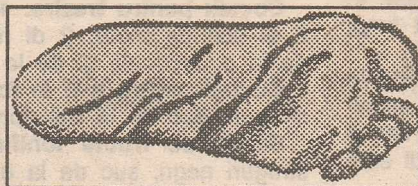
uneori destul de bună, alteori, cu probleme. Natura lor este înclinată spre invidie, spre răzbunare. Orice afacere îi poate face bogăți.

e) Talpă cu desen clasic

Sunt persoane născute cu un simț deosebit al afacerilor în domeniul producției, dar puțin cam conservatoare. Oameni care în dragoste își pierd ușor capul, lăsând inima să gândească. Sănătatea lor este afectată de dureri de cap și ale coloanei vertebrale.

Simplificat, ea ne prezintă 9 tipuri de tălpi în funcție de desenul format de cutele piciorului și un al 10-lea tip, cazul în care talpa nu prezintă semne.

f) Talpă cu linii în diagonală, adânc trasate

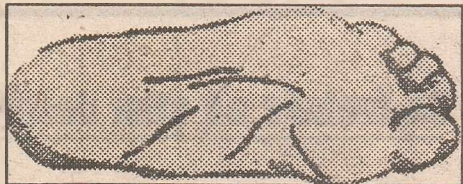
Sănătatea este bună cu excepția unor probleme ale circulației sângelui, drept pentru care sunt necesare exerciții fizice pentru stoparea îmbolnăvirii. Au tendința spre singurătate, spre romantism uneori,

spre a se juca cu sentimentele altora.

Bogăția le poate veni în urma înființării propriei afaceri sau în asociere cu prieteni sau membri ai familiei.

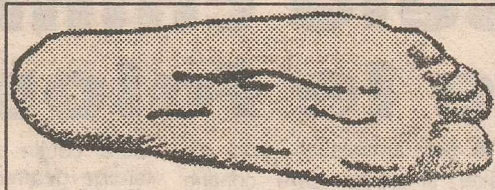
g) Talpă cu linii orizontale, adânc trasate

În dragoste aceste persoane vor avea noroc de un partener pentru o viață. Iubesc familia, iar problemele în viață le rezolvă cu optimism având un simț al umorului foarte dezvoltat. Orice răceală sau infecție trebuie tratată cu atenție. Iubesc lumea scenei și se pot realiza în domeniul radioului sau televiziunii, chiar și în politică. Norocul le poate veni de la o mare moștenire, sau jucând la loto.

h) Talpă cu linii foarte puține

Persoane pesimiste, dominate de tendința de neîncredere în oameni. O eventuală decepție în dragoste îi poate marca pentru restul vieții. Sunt persoane

neatente, expuse accidentelor. Sunt talentate în domeniul artistic, în vânzări, iubesc agricultura.

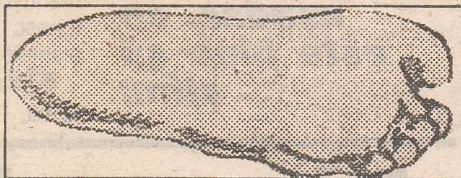
i) Talpă cu linii superficiale, verticale

Sănătatea acestor oameni este excelentă, mai ales că dețin un depozit nescut de energie. Vor avea o viață lungă, dar trebuie să evite stresul care le poate provoca un atac de inimă. Cheia succesului financiar le poate veni din domeniul jocurilor de noroc, al înființării unei firme cu acest profil.

Persoane prea romantice, care se pot căsători de mai multe ori, care au o tendință spre a fi posesive.

j) Talpă lipsită complet de linii

Sensibilitate a organelor digestive. Persoane prea geloase. Financiar se pot realiza în domeniul investițiilor. Au un talent aparte în educarea copilului și în formarea carierei acestuia.

ALEXANDRU OROS ■

Pentru cei care lucrează la computer

5 minute de gimnastică alungă oboseala

După ore de efort, persoanele care lucrează la computer simt cum oboseala se instalează dureros la ceafă și umeri. În această situație, 5 minute de gimnastică îndepărtează senzația de durere, fără ca persoana în cauză să fie nevoită să recurgă la analgezice.

Primul exercițiu: ne așezăm pe un scaun, ținând spatele drept și lăsând brațele să atârne. Se apleacă apoi capul până când bărbia atinge pieptul. Se rămâne așa 2-3 minute. Se va simți cum mușchii cefei se întind. **Al doilea exercițiu:** în picioare, în fața mesei, cu degetele sprijinite în tabla ei și capul lăsat să atârne în față. Se

rămâne în poziția aceasta circa 2 minute. **Al treilea exercițiu:** se apleacă încet capul spre stânga. Cu mâna dreaptă se apasă tâmpla, presând capul spre aceeași direcție până se simte că mușchii cefei se încordează. În același timp, mâna stângă este lăsată să atârne-moale. Poziția durează un minut. Se repetă figura, aplecând de data aceasta capul spre dreapta.

Țelina, excelent medicament împotriva tensiunii arteriale

Este una din ultimele concluzii ale cercetătorilor în științe medicale. Substanța activă care acționează benefic, reglând concentrația de colesterol și făcând să scadă tensiunea, se numește

„3-n-Butyl-Phtalide”. Greu de ținut minte această denumire complicată. Important este să știm că un sfert de bulb de țelină, consumat zilnic crud (sub formă de salată), duce la scăderea tensiunii arteriale până la cifra de 14. Încercați. Tratamentul nu are efecte secundare.

Lichide în exces pentru îndepărtarea calculilor renali

Persoanele predispuse la calculi renali, sau la calculi depozitați în vezica urinară, sunt sfătuite să consume multe lichide sub formă de ceaiuri, deoarece acestea au darul de a disloca și de a duce la eliminarea pietrelor.

Romina și Al Bano - necazuri în cascadă

Zile fericite. Familia, în curtea vilei din Brindisi.

Au trecut 17 luni de când Ylenia (24 ani), fiica cea mai mare a celebrilor Al Bano și Romina Power, a dispărut fără urme. Ultima dată a fost văzută la New-Orleans (SUA) la 1. ianuarie 1994, dar de atunci nici o veste și nici vreo probă că nefericita copilă a fost asasinată. În cernita familie n-au mai rămas decât amintirile vieții fericite de altădată. „Ylenia se va întoarce, trebuie să se întoarcă” o asigură pe Romina ceilalți trei copii: Romina (18 ani), Kristel (10 ani) și Yari (22 ani).

Pentru a-și învinge durerea, Romina (43 ani) încearcă să picteze. Rămâne ore în șir în atelierul său de lângă Brindisi, aici unde se află și vila în care locuiește împreună cu familia sa.

Pictează de 25 de ani, dar n-a vândut și nu va vinde niciodată vreun tablou. Realizează tablouri pentru a-și conserva amintirile. Dar acum se străduie în zadar. Nu e capabilă să pună nimic pe pânză.

Al Bano (55 ani) a încercat să se reîntoarcă pe scenă. Prin mijlocirea prietenului său, Pippu

O fotografie de acum 6 ani, apărută într-o revistă italiană sub titlul: „Unirea înseamnă putere, nimeni nu o poate sfărâma”... Destinul face glume sinistre.

Sunt 17 luni de când fiica cea mai mare a soților Romina și Al Bano a dispărut fără urme.

Bando, a obținut un contract la un post de televiziune. Aici a fost întâmpinat cu toată considerația datorată unei mari vedete. Regizorul a dispus chiar să nu i se facă nici probe de fotogenie. Dar a urmat dezastrul; ajuns pe scenă, Al Bano a constatat îngrozit că vocea nu-l mai ascultă, iar picioarele îi stau ca de plumb. A încercat să-și revină, dar fără succes. În cele din urmă, regizorul a fost nevoit să rezilieze contractul.

Cu adevărat, o nenorocire nu vine niciodată singură.

Da, sunt homosexual !

- Răzvane, cum ai ajuns să aperi drepturile homosexualilor din România?

- A început în 1992, pe când eram șef al sub-redacției din București a cotidianului **24 de ore** din Iași. Am început să fac niște anchete extrajudiciare pentru a raporta organizațiilor internaționale despre încălcarea dreptului la liberă exprimare a minorităților sexuale. Atunci anchetele nu aveau un scop jurnalistic. Mai târziu am primit informația prin intermediul Tineretului Liber care a publicat un articol de scandal privind arestarea a doi tineri din Timișoara. Am reușit să fac acel raport și grație Amnesty International, APADOR-CH și SIRDIO am reușit să facem o atare presiune asupra Curții care a judecat acest caz, încât ei au fost eliberați. Mai precis, au primit o condamnare cu suspendare, pentru că la o asemenea pedeapsă judecătoria nu se puteau prevala de nimic pentru a-i achita.

- Cei doi în ce circumstanțe au fost prinși?

- Circumstanțele sunt puțin stranii. Într-un ziar din Timișoara se dădeau tot felul de anunțuri matrimoniale. La un moment dat apare un anunț al unuia dintre cei doi, cel care avea 17 ani. S-au întâlnit în Timișoara, a fost o dragoste la prima vedere și au rămas să locuiască împreună. Au existat niște discuții din partea părinților celui de 17 ani, iar sora lui a considerat că își va vindeca fratele și i-a spus că se va duce la Poliție și va spune tot ce se întâmplă și că fratele ei a fost sedus. Dar nu a mai ajuns la Poliție, pentru că cel mai mare, fiind mai matur, a spus „Nu! Mergem noi înainte la Poliție și spunem toate astea, după care ne sinucidem!”. Asta a fost intenția lor, dar de la Poliție nu au mai apucat să plece să se sinucidă, pentru că li s-au pus cătușele pe mâini.

- Homoșexualii din Occident fac manifestații, au asociații și cluburi ale lor. De ce nu se întâmplă așa și în România?

- Am avut intenția de a înainta o cerere către Primărie pentru a organiza o manifestație împotriva studenților ortodocși care au ieșit în stradă cerând închiderea homosexualilor. Dealtfel, Asociația Creștinilor Ortodocși din România îmi permit să o cataloghez ca o organizație extremistă, fără nici un scop creștin.

- Tu ai avea curajul să recunoști public că ești homosexual?

- Da, sunt homosexual și am recunoscut-o de multă vreme. Eu nu cred că oamenii legii vor avea îndrăzneala să mă persecute, pentru că numele meu e foarte cunoscut în alte organizații. Spre exemplu, primul-ministru al Olandei îmi spunea că, dacă voi avea probleme, pot să apelez. Sigur, e penibil să apelez la un prim-ministru să mă ajute pentru că parlamentarii noștri nu sunt în stare să facă o lege normală. Nu există o lege după părerea mea. Sper ca președintele să aibă un raționament mult mai profund decât îl au parlamentarii noștri și că va retrimite spre discuție această lege, propunând ca ea să fie mult mai clară și să existe pedepse comune pentru hetero și homosexuali în ceea ce privește violul, coruperea de minori, așa cum este în toată lumea. Legi separate pentru hetero și homosexuali reprezintă deja o discriminare.

- Ți s-a întâmplat să fii agresat pentru că ești homosexual?

- Eu am fost agresat verbal de către un membru ASCOR. Fizic, m-am ales doar cu o îmbrânceană. În locurile cunoscute în care se întâlnesc homosexualii, însă, au existat asemenea acțiuni de agresiune. Este vorba de un grup care

de vreo patru ani este compus cam din aceiași membri. Nu știu cine sunt. Cert e că ei intră în aceste locuri, care de obicei sunt locuri publice, cu băte, lanțuri... Chiar acum o persoană se află internată în spital cu semipareză în urma unei asemenea bătăi. Am fost la Poliție pentru a sesiza, dar mi s-a spus că Poliția nu poate face nimic.

- În cazul Mihalea crezi că asasinii vor fi pedepsiți mai aspru pentru că au întreținut relații sexuale cu victima?

- Îmi permit să afirm că am reticențe cu privire la cei doi presupuși asasini. Se pare că nici justiția nu e foarte convinsă că ei sunt, ca dovadă că procesul durează. Dacă ar fi existat niște probe clare, ar fi fost condamnați de mult.

- Au fost cazuri de crime pasionale între homosexuali. Au primit pedepse mai mari?

- O crimă este o crimă și se pedepsește la fel. Eu nu cred să fie pedepsiți mai grav. Au existat, însă, cazuri când nu s-a făcut nimic când un homosexual a fost ucis. Poliția doar a constatat, dar nu a aflat nici până astăzi cine sunt asasinii, nu a comunicat nimic din ceea ce a făcut, a refuzat colaborarea total. Probabil că nici nu vor dori să afle cine sunt asasinii.

- Societatea românească, mai conservatoare, e pregătită pentru o „liberalizare” a relațiilor sexuale?

- Relațiile sexuale există cu sau fără această lege. Homosexualitatea e o chestie genetică. Un om care nu are înclinare către asta n-o face niciodată, oricine ar încerca să-l corupă.

- Să recunoști că ești homosexual înseamnă să te autoexcluzi din societate?

- Oamenii au început să înțeleagă că fiecare își trăiește viața așa cum își dorește și că fiecare trebuie apreciat după capacitatea profesională, intelectuală și după felul în care se poartă cu cei din jur. Cât timp nu îi deranjează pe ceilalți, nu văd care e problema. Dar în provincie este o tragedie. Într-adevăr, cine ar afirma public că este homosexual s-ar autoexcluzi.

**TOMA ROMAN jr. ■
LUCIA ȘTEFANOVICI ■**

Acolo unde este cel mai mare pericol pentru cei ce-și petrec concediul

BOLI CU CEA MAI MARE FRECVENȚĂ:

Bilharzioză - imbolnăvire prin viermi. Transmiterea se face prin apă infectată care atinge pielea. Se manifestă prin sânge în urină sau fecale.

Boala Chagas este transmisă de ploșnițe. Simptome: febră, stări de indispoziție.

Holera este o infecție intestinală, bacteriană, care apare datorită apei potabile și alimentelor. Simptome: diaree, uneori vărsături. Este posibilă vaccinarea.

Febră Dengue este o infecție virală cauzată de țânțari. Are aceleași simptome ca și gripa. Se vindecă de cele mai multe ori în totalitate.

Difteria este o boală bacteriană și se manifestă prin febră, infecții ale laringelui. Există posibilitatea vaccinării.

Febră galbenă este o infecție virală cauzată de țânțari. Manifestări: febră puternică, uneori icter, sângerări. Este posibilă vaccinarea, deseori este prescrisă.

Hepatita A este o infecție virală a ficatului care poate fi luată din apă sau alimente. Se caracterizează prin febră, grețuri, stări de vomă. Există posibilitatea vaccinării.

Hepatita B este o infecție virală a ficatului care se poate lua, de exemplu, prin relații sexuale (sânge sau alte substanțe lichide ale corpului uman). Manifestări: febră, grețuri, stări de vomă. Se poate vaccina.

SIDA este o infecție virală a sistemului imunitar care se poate contacta prin relații sexuale și se manifestă prin febră și inflamații ale glandelor limfatice.

Encefalita japoneză. Această infecție virală este transmisă de țânțari și are ca simptome febră, dureri de cap, paralizii. Este posibilă vaccinarea.

Kala-Azar, leishmanioză internă este o infecție provocată de înțepăturile unei muște de nisip. Evoluția este foarte lentă, apărând pe rând febră, mărirea ficatului și a splinei, o stare de

slăbiciune totală.

Boala Lyme este o infecție bacteriană determinată de căpușe. Are aceleași simptome ca și gripa. Locul unde a avut loc înțepătura se înroșește și se inflamează.

Malaria este o infecție provocată de țânțari. Se manifestă prin febră, dureri de cap și ale membrilor, frisoane și transpirații p u -

termice. Se poate preveni prin medicamente. Se experimentează un vaccin.

Encefalita este cauzată de o bacterie rotundă (cocă) care produce infectarea meningelui. Se manifestă prin febră, dureri de cap, dureri puternice în ceafă, care devine rigidă. Este posibilă vaccinarea.

Ciuma este o boală bacteriană care se ia datorită rozătoarelor și puricilor. Se transmite ușor de la om la om manifestându-se prin febră foarte mare, un sentiment acut al imbolnăvirii, inflamații limfatice.

Polio este o boală virală. Simptome: febră ușoară, dureri în gât, diaree, dureri de cap și ale membrilor. Este posibilă vaccinarea.

Rocky Mountain spotted fever este o infecție

bacteriană cauzată de căpușe și se manifestă prin febră, dureri de cap, fotofobie, inflamații limfatice.

Boala somnului este cauzată de musca țete. În jurul înțepăturii apare imediat o inflamație, urmată de inflamarea grupului limfatic, febră.

Turbarea este o boală virală care apare în urma unor mușcături de animale. Manifestări: febră și mâncărime în zona afectată. Este posibilă vaccinarea.

Tifos. Este vorba de o boală bacteriană care se poate lua din alimente și apă. Simptome: febră foarte mare, stare de letargie, deprimare. Se poate vaccina.

Encefalita provocată de căpușe este o infecție virală. Are aceleași simptome ca și gripa. Se poate vaccina.

DRUM

O da
cu sezon
estiva
a încep
feb
călătoriil
în lum
întreag
Dar mai mu
ca altădat
boli perfid
unele veci
alte
descoperi
de curân
stau la pând
Pentru
combater
lo
turist
poate folo
vaccinu
sau
măsu
profilactic
Hart
din pagini
de fa
oferă un ghi
în această
privință

România a avut din 1978 până azi numai 260 de cazuri de boli tropicale

În Africa mor anual din cauza malariei cinci milioane

Conform declarației dlui Ceaușu Emanoil, conferențiar doctor la Spitalul „Victor Babeș” din București, în Europa se înregistrează anual circa 8.000 de cazuri de malarie, în timp ce în România s-au înregistrat, din 1978 până azi, numai 260 de cazuri de boli tropicale. Din cauza malariei, în Africa mor anual aproximativ cinci milioane de copii.

Principalele boli tropicale sunt febră galbenă, holera, trahomul, malaria, amibiaza, schistosomia, leishmanioza și ciuma. Bolile tropicale care au cele mai mari șanse de a ajunge în Europa sunt malaria, holera, leishmanioza, schistosomia și amibiaza. Zonele de pe glob cu cea mai mare

frecvență a bolilor tropicale sunt Africa, Asia de sud-est, India, Thailanda, Cambodgia, Birmania, Filipine și America de Sud. Dar indiferent unde sunt, bolile se pot răspândi cu o rapiditate uluitoare, din cauza mijloacelor de transport - avioane, căi ferate, vapoare, șosele. Oamenii bolnavi sau aflați în incubația bolii pot „transporta” boala în orice punct de pe Pământ, în numai câteva ore. Dar acest lucru nu prezintă un pericol pentru țările din zona temperată a globului: pentru a se răspândi în Europa, spre exemplu, bolile tropicale au nevoie de vectori - în general insecte, care să transmită boala de la omul bolnav la cel sănătos. Dar insectele din zona temperată

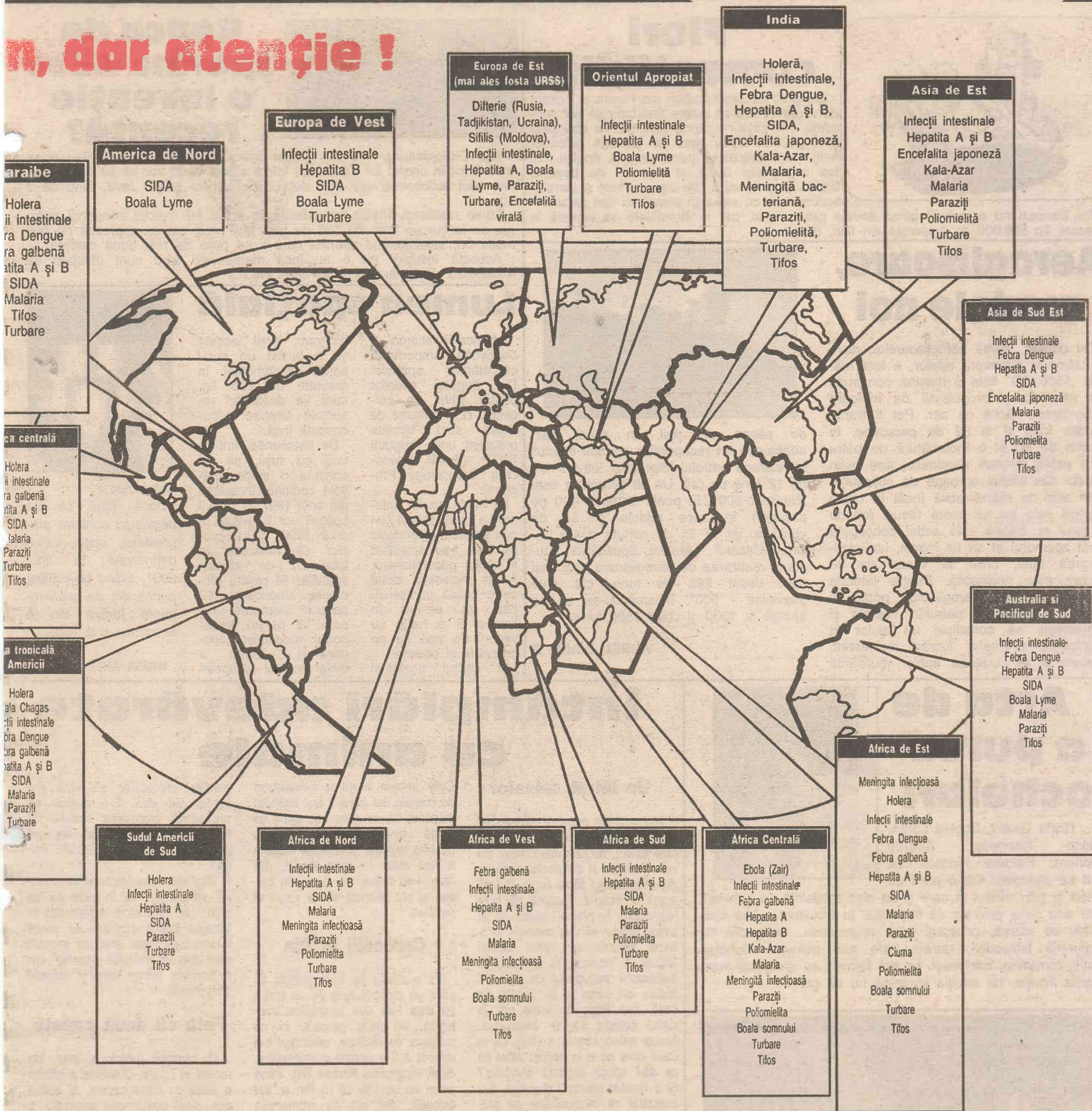
nu sunt adaptate la transmiterea bolilor tropicale, deci posibilitatea izbucnirii unor epidemii de mari proporții în zona temperată este practic nulă. Spre exemplu, malaria: țânțarii din zona temperată nu pot răspândi această boală. În zonele tropicale există anumite specii de țânțari care răspândesc malaria. În cazul somiazei urinare, parazitul este răspândit de un melc. În zona temperată nu există o astfel de specie de melc. În același timp, în zona temperată există alternanța cald - frig, iar paraziții sau vectorii bolilor tropicale nu rezistă în anotimpul rece. În plus, bolile tropicale afectează cu precădere populațiile sărace, care trăiesc în condiții proaste de

igienă, din țările „calde”. Această populație nu are posibilități materiale pentru călătorii în străinătate, micșorându-se astfel riscul răspândirii bolii.

Au fost cazuri când insecte din Africa, purtătoare ale virusului malariei, au ajuns în Europa. În urmă cu doi ani, un avion venit din Africa a adus pe aeroportul Orly din Paris un țânțar, care l-a înțepat pe unul din vameși. Omul s-a imbolnăvit de malarie. Dar insectele venite accidental din zonele „calde” nu trăiesc în zona temperată mai mult de o lună și nici nu se pot împerechea cu insectele „europene”.

Pericolul contactării bolilor tropicale este foarte mare pentru europenii care

n, dar atenție !

de copii

În țările cu frecvență deosebită tropicală. Ei trebuie să respecte indicațiile medicului, de prevenire a bolii. Obligatoriu, persoana care este în zonele „calde” este vaccinată pentru malarie încă nu există un vaccin. Actualul vaccin împotriva malariei asigură un grad de protecție de aproximativ o durată de câteva luni. În zonele tropicale există tratament preventiv cu clorochina, meflochina sau doxiciclină. Tratamentul trebuie început cu două săptămâni înainte plecării din țară. Persoana cu frecvență mare a bolilor tropicale trebuie să se ferească de țânțari - să se ungă cu sub-

stanțe pe corp, să poarte haine închise la culoare, să doarmă numai sub plasa contra țânțarilor și să folosească, înainte de culcare, sprayuri împotriva insectelor. De remarcat că numai țânțarul-femelă înțeapă! Este de preferat ca europeanul să locuiască cât mai în centrul orașului și într-o casă cât mai nouă. Pericolul infecției cu virusul malariei este mai mare în zonele rurale și la periferia orașelor.

La punctele de frontieră ale României există filtre sanitare, dotate la fel de bine ca în alte țări, capabile să depisteze orice persoană bolnavă sau aflată în incubația unei boli tropicale. Experiența românească în materie de combatere a malariei este recunoscută pe plan mondial. Școala românească de medicină a pregătit până acum zeci de mii de cadre medicale - studenți străini și români - capabili să combată bolile tropicale.

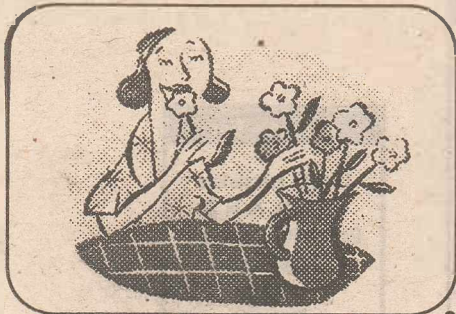
Ca boală diareică, holera nu are nevoie

de vectori pentru a se răspândi. Holera apare în locurile unde nu sunt respectate normele elementare de igienă - spălarea pe mâini înainte de masă și spălarea fructelor. Un alt pericol îl reprezintă ciurma, adusă de șobolanii de pe vapoarele care acostează în diferite porturi ale lumii. Când numărul șobolanilor crește peste măsură, se poate vorbi despre primul semn al apariției ciurmei. De aceea porturile dispun de un serviciu sanitar care urmărește populația de șobolani și comportamentul acestora, de pe fiecare navă. Pentru mulți europeni denumirile sonore - holera sau ciurma - reprezintă încă o sperietoare, ceea ce nu mai este cazul. Sunt boli care la sfârșitul secolului 20 au fost reduse la tăcere, în Europa.

DAN GHEORGHE ■

Secția de boli tropicale a Spitalului „Victor Babeș”

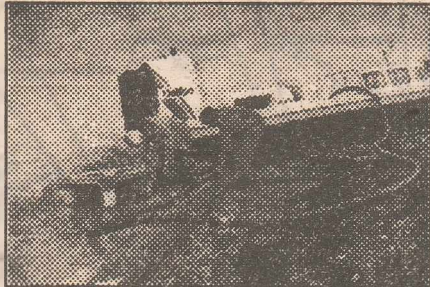
Unii francezi nu apreciază genul acesta gastronomic, dar în străinătate se exportă în fiecare an 500.000 de preparate din flori. (M.A.)

Flori comestibile

Un grup de legumicultori din Franța a început de acum 12 ani să cultive flori care se pot consuma. Francezii mănâncă deja flori de courgette și capucine. Bulbii mici de pansele galbene, fierți, sunt delicatese pentru regina Angliei. Se fac salate din florile și frunzele de begonii, laitues de primăvară (din care se face și ciorbă), condimentate cu souci (o plantă cu flori galbene).

Aeroglisoare, modele noi

De curând, gama aeroglisoarelor, nave ce „zboară” deasupra apelor, a fost mărită. „1500 TD” este o mașină construită din aluminiu și propulsată de motoare turbo-diesel, răcite cu aer. Pot fi transportate între 9 și 52 de persoane, în funcție de tip și o încărcătură de patru tone peste terenuri noroioase, ape puțin adânci sau stânci aproape de suprafață. Este atât de manevrabilă încât în ciuda mărimii sale ea se poate răsuci repede în jurul ei. Elicea este astfel concepută încât zgomotul ei să fie minim, iar involburarea apei, chiar la viteza de 38 noduri, este neglijabilă. Punctele laterale sunt rabatabile. Aeroglisorul poate fi folosit la transport, patrulări vamale și polițienești, să constituie un ajutor în efectuarea diferitelor lucrări ingineresti, precum și la curățirea apelor murdărite

de pânze de țitei. În acest caz, adaptează un recuperator portabil capabil să extragă petrolul împrăștiat într-un ritm de 12 tone pe oră. Un alt aeroglisor este „Naviplan-500”. El poate imbarca 400 de pasageri în zece minute și 55 de vehicule, iar în 35 de minute poate traversa Canalul Mânecii. Specialiștii studiază realizarea de aeroglisoare mult mai mari decât 265 de tone, cât este „Naviplan - 500”, încercându-se să se ajungă la 1000 și chiar 1500 tone.

AUREL DIANU ■

Banca de spermă este o invenție recentă?

NU. Dintotdeauna femelele multor specii de animale conservau spermatozoizii în corpul lor pentru a-i folosi atunci când vor să fie fecundate. Recordul autoconservării este deținut de femela șarpe Java, timp de 7 ani.

Multe reptile și păsări procedează în acest fel: curcile conservă sperma de la curcan timp de 100 de zile. Mai mult, ele se cuplează de mai multe ori, selecționând sperma care li se pare de mai bună calitate.

Această însușire nu o au însă mamiferele care sunt obligate să folosească procedeul încercări-erori. (M.A.)

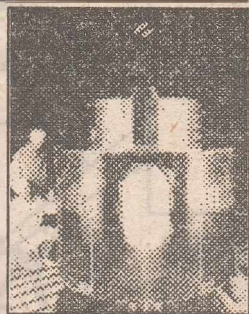
Lumea spațială

Americanii acordă o deosebită importanță cercetărilor spațiale. Din bugetul acordat pentru astfel de cercetări, 12,5 milioane de dolari sunt folosite pregătirii unui program SSTP (Small Spacecraft Technology Program).

La finele anului anterior a fost lansat un nou satelit meteorologic pe care l-au amplasat în orbita geostaționară. Acest meteostat dotat cu o celulă ultrasensibilă va alcătui în fiecare zi o hartă cu vaporii de apă de pe continent și oceane. În cadrul aceluiași

program, anul acesta va fi lansat un minisatelit experimental, în greutate de 230 kg, care va descoperi resursele terestre necunoscute încă.

De asemenea, împreună cu rușii, se va construi o stație spațială comună, începând din anul 1997. 5 sateliți spațiali vor fi lansați în anul 1998. Și-au propus să realizeze în total 31 de zboruri spațiale: 14 pentru elemente americane, 12 pentru elemente rusești, 3 pentru transportul modulelor japoneze și 2 pentru a dirija modulul european

Colombus.

Dacă totul se va desfășura conform programului, stația va fi definitivată în anul 2001, având un echipaj permanent de supraveghere format din 4 americani și 2 ruși.

MARIA ANTONESCU ■

Arta de a purta ochelari

Greța Garbo, Sophia Loren, Jackie Kennedy, Audrey Hepburn, Paloma Picasso au știut să plutească într-o aură de mister și prin modul în care și-au ales modelele de ochelari. Este arta de a privi ca să fii privită. În Occident există specialiști de marcă, pricepuți în a recomanda, în funcție de geometria faciesului, ramele cele mai potrivite. Ochelari veseli, romantici, misterioși. La noi femeile se ghidează după propria intuiție. Iar intuiția feminină nu dă greș.

Dinozauri mai adevărați decât cei naturali

Amatorii de Jurassic Park vor fi încantați. Un parc de atracții japonez, numit Dal Kiurlu Tankenkan, și-a deschis porțile la Saitama, în apropiere de Tokyo. Aici, pe 8500 de metri pătrați se află regatul dinozaurilor, cam 250 în total, din 14 specii diferite. Descoperirea lor are loc la bordul unui vapoaraș care de-a lungul unei ape traversează o perioadă de 300 milioane de ani. Acești roboți ultrasofisticați, controlați de ordinator, sunt mai naturali decât cei ce au dispărut în urmă cu 60 de milioane de ani. Ei merg, zboară, se bat, răcnesc și mugesc. Această realizare a costat zece milioane de yen. (A.D.)

Întâmplări adevărate cu animale

Un lătrat salvator

Nici unul din membrii numeroasei familii Breason, dintr-un cartier new-yorkez, nu s-ar mai fi trezit din somn a doua zi dimineața, dacă nu era credinciosul câine Rose. În toila nopții a început deodată să latre foarte tare, în pofida faptului că nu avea obiceiul să dea concerte nocturne. Trezindu-se, capul familiei Miguel, a încercat, la început, să potolească patrupedul ca să nu-i scoale din somn și pe ceilalți din casă. Dar Rose nu vroia nici în ruptul capului să se liniștească. Numai atunci Miguel a simțit că în casă ceva nu e în ordine; altfel de ce să-l apuce deodată amețelile? Și a chemat salvarea și poliția. S-a constatat că în bucătărie se produsese o fisură la conducta de gaze. Dacă nu era câinele...

Cimpanzeul Madonnei

Madonna are un nou hobby. În California, la San Diego, Madonna își împarte apartamentul cu un cimpanzeu. Antropoidul e dus la un institut de cosmetică, unde e spălat pe cap, i se pune perucă, e machiat pentru a avea toate atributele frumuseții. Căci Cleo e un cimpanzeu-femelă. Iar Madonna i-a pregătit până și rujul de buze potrivit.

Fidelitate canină

În orașul Pușkino, situat lângă Moscova, a murit un bătrân singuratic. La înmormântare, alături de câteva rude și vecini, l-a însoțit pe ultimul drum un câine din rasa

Colly. În ajun, el nu se îndepărtase de coșciug, iar când a fost îngropat stăpânul lui, cu greu l-au gonit de lângă mormântul acoperit cu pământ înghețat și zăpadă. Câinele a fost adus în casa pustie, dar nervii i-au cedat, s-a repezit la balcon și s-a aruncat de la etajul al nouălea.

Crocodili în Rin

Pe o stradă din Köln polițiștii au prins un crocodil lung de un metru pe care l-au dus la grădina zoologică, de unde credeau ei că scăpase. În realitate, crocodilul s-a dovedit a fi o victimă a inundațiilor, după revărsarea fluviului Rin. Până acum nu se știa că în Rin ar trăi crocodili, dar iată că promenada flegmaticelor reptile pe străzile orașului, mai depărtate de malul Rinului, a dovedit contrariul.

Scobitori ucigașe

În restaurantele din Coreea de Sud va fi interzisă folosirea scobitorilor, conform unei hotărâri luate de Ministerul Ecologiei. Cauza? În ultimul timp s-au înmulțit reclamațiile fermierilor care primesc resturi alimentare de la restaurante pentru hrana porcinelor. Animalele suferă și mor adeseori înțepându-și stomacul și intestinele cu scobitorile înghițite. Cei care vor încălca dispozițiile riscă o amendă de 3.700 de dolari.

Secretele crocodililor

Cercetători japonezi și englezi au descoperit un „truc” al naturii, ce

permite crocodililor să stea ore întregi sub apă. S-a dovedit că organismul crocodililor secretă un tip unic de hemoglobină, element prezent în sânge, depozitând oxigen.

Studierea hemoglobinei la crocodili va permite ca în viitor să se elaboreze noi metode terapeutice în tratarea bolilor organismului uman folosindu-se niște anticorpi speciali care distrug „musafirii nepoftiți” din organisme, printre care și celulele canceroase.

Fata cu două capete

O operație unică a avut loc recent în Turcia. O femeie a născut o fetiță cu două capete. Al doilea cap, cu o conformație anormală, a fost amputat de o echipă de chirurgi. În prezent, copilul se simte bine. Medicii sunt de părere că o asemenea anomalie a fost posibilă datorită gradului apropiat de rudenie între soți: ei sunt veri primari.

Câini - „șomeri”

După reunificarea Germaniei, câteva mii de câini dresați, care făceau de pază la frontiera dintre RDG și RFG, au rămas de izbeliște. Ajutoarele grănicerilor, având și grade în STASI, nu mai aveau ce face. În ajutor a sărit Republica Populară Democrată Coreeană oferindu-se să cumpere câinii pentru consum. Cancelarul Kohl s-a opus ferm exportului, dând dispoziții ca tovarășii câini gradați est-germani să fie internați în azile de animale abandonate, de unde mulți cetățeni au „înfiat” câte un exemplar.

ARNOLD HELMAN ■

Alte întâmplări de gradul III

...„Ceva ce depășește înțelegerea noastră vizitează Pământul.”

(dr. Mitrofan Zverev)

Septembrie 1989... Evenimentul a tulburat întreaga Mongolie. Mungun Tătag și Rincin Hand, eleve în clasa a VIII-a a Școlii elementare din Uvăr (Hangai), după încheierea cursurilor se îndreptau spre casă. La un moment dat, aflându-se la marginea satului, au simțit o inexplicabilă stare de toropeală. Ca din senin a apărut o ceață albă, iar Mungun Tătag... a dispărut!

Uluită, colega ei s-a uitat împrejur, dar nu a mai regăsit-o. La fel de neașteptat, după puțin timp, aceasta a apărut exact în locul de unde dispăruse. Speriate, cele două eleve au fugit acasă. După câteva zile, MUNGUN TĂTAG a simțit o puternică dorință de a se plimba la râul din apropierea satului. Pe malul acestuia, a nimerit din nou într-o porțiune de ceață, din care a ieșit un umanoid de peste 2 m înălțime. Acesta i-a uluit fetei pentru că a respectat promisiunea de a reveni. Abia atunci eleva și-a amintit că, într-adevăr, promisesese că va reveni singură pe malul apei.

Invitată să intre în nava în formă de disc, sprijinită pe trei suporturi și plină de ecrane și aparate de bord, eleva a acceptat.

Nava a decolat fără nici un zgomot și s-a îndreptat spre capitala mongolă - Ulan-Bator - loc în care Mungun Tătag nu fusese decât o singură dată. Singura clădire pe care a recunoscut-o de la înălțimea la care zburau a fost muzeul central. În clipa în care a vrut să spună acest lucru, extraterestrul i-a replicat: „Acesta este muzeul?”, ca și când i-ar fi citit gândurile.

După aproape o jumătate de oră, zborul s-a încheiat în locul de unde începuse. Un

avion obișnuit ar face o asemenea cursă în cel puțin 4 ore!

Luându-și rămas bun de la extraterestrul, acesta a rugat-o să nu povestească nimănui întâmplarea, cel puțin o

lună. Schimbul de mesaje între cei doi s-a realizat printr-un mic aparat pe care insolitul vizitator îl purta la piept. Și de această dată eleva s-a ținut de cuvânt. După o lună, aceasta a povestit întâmplarea, dar nimeni nu a crezut-o. Zvonul a ajuns până la Ulan-Bator unde, la cererea ziariștilor, eleva a fost invitată în cadrul unei emisiuni televizate.

Desenul realizat de Mungun Tătag, prin care căuta să reproducă fidel corpul extraterestrului indica un corp asemănător celui uman, urechi foarte mari, lipsa degetelor de la mâini și terminațiile picioarelor ca un fel de înălțătoare!

Rincin Hand, colega și prietena eroinei acestei întâmplări, a declarat că aceasta nu este înclinată spre fanatie și că întotdeauna i-a povestit numai lucruri adevărate.

Înainte de a prezenta pe micul ecran înregistrarea convorbirii cu cele două eleve, redactorul emisiunii respective l-a invitat în studio pe

directorul Observatorului astronomic din Ulan-Bator, candidat în științe fizico-matematice, G. Baasanjav. Acesta a comentat cu multă seriozitate cele întâmplate, anunțând că un fapt similar s-a petrecut cu câțiva ani în urmă în localitatea Hubsugul, în partea de nord a Mongoliei. În ziua în care Mungun Tătag a zburat deasupra țării, locuitorii unei localități apropiate au fost martorii unei neobișnuite luminozități la orizont, provenite de la o „stea” - a declarat invitatul emisiunii...

„Un OZN și un ciudat umanoid au fost văzuți într-un sat din regiunea

Kursk, în centrul

parții

europene a

Rusiei” - a

anunțat la 31

octombrie

1989 ziarul

de seară

„Seliskaia

jizni” („Viața

satului”). După

cum au

declarat mar-

torii oculari -

doi bărbați și

doi femei din satul Pervoe Zasemie - ciudatul obiect avea o formă sferică și își schimba tot timpul culoarea, de la roz-deschis la albastru-închis. Globul, de circa 2 metri diametru, a coborât în apropierea casei familiei Anupov și primul care l-a văzut a fost fiul, Viktor, care a chemat-o pe mama sa.

„Globul m-a speriat, dar când în interiorul acestuia am văzut silueta unui om, am început să strig pentru a chema vecinii” - a povestit corespondentului ziarului amintit Zoia Anupova.

O vecină, Anna Kamardina, și câteva rude aflate în vizită la aceas-

„Dacă aceste creaturi sunt mai inteligente decât noi, s-ar putea să se fi decis să stabilească doar un contact minim cu noi sau poate nici unul.”

(din Raportul Institutului Brokings cu privire la viața extraterestră)

ta au ieșit pe uliță și au văzut globul care își schimba atât culoarea cât și forma. „Uneori semăna cu o minge, după care se transforma încet, încet într-un bec enorm care avea în interior o persoană în poziția șezând” - au declarat rudele.

Țăranii au observat obiectul timp de o oră până când Viktor Anupov și Ivan Kamardin au hotărât să se apropie de acesta.

„Când am fi putut să-l atingem, a început să urce fără să facă zgomot și a dispărut în spatele pădurii, lăsând în urma sa o dără luminoasă” - și-au amintit cei doi.

Ziarul a informat și despre comportarea ciudată a animalelor în locul presupusei aterizări și a semnalat că, la câteva zile după această întâmplare, au fost observate mai multe OZN-uri de diferite forme și culori.

Pe lângă aceste informații, ziarul a publicat și un comentariu al fizicianului L. Aliev din Azerbaidjan, care a afirmat: „În majoritatea cazurilor, OZN-urile nu sunt decât fenomene atmosferice”, dar a propus un program național pentru studierea acestor fenomene.

Oricum, „DOSARUL OZN” s-a îmbogățit cu o nouă filă, cu un nou caz neelucidat, petrecut de această dată în Rusia.

ALECU MARCIUC ■

... „Aceste obiecte sunt concepute și dirijate de ființe inteligente care au atins un nivel de dezvoltare foarte înalt. Este probabil că ele nu vin din sistemul nostru solar și, poate, nici din Galaxia noastră”.

(dr. Hermann Oberth)

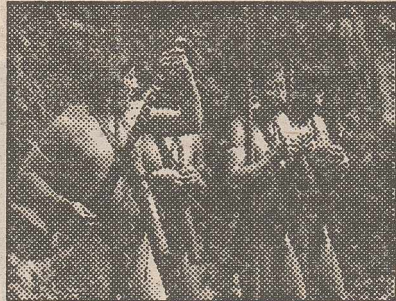
„Sunt convins de multă vreme că farfuriile zburătoare sunt nave interplanetare. Suntem supravegheați de ființe din spațiul cosmic.”

(Albert M. Chop - Administrația națională de aeronautică și cosmonautică)

Pod record

Insula Sprogø este una din cele 400 de insule ale Danemarcei. De curând a fost executat podul Grand Belt prin care Sprogø și estul țării să fie legat de vest, în ciuda celor 18 kilometri de mare ce le despart. Pentru a nu stânjeni traficul maritim, podul rutier a fost suspendat prin cabluri de oțel. Inginerii constructori au mai realizat un liant ce permite folosirea unor materiale care în mod normal nu se utilizează la asemenea lucrări. Astfel, rampele de acces au fost executate dintr-un amestec de argilă și nisip. Au mai fost folosite prefabricate pentru partea de vest a podului, aproximativ 315 elemente, din care cele mai grele cântăresc 7000 de tone. Și utilajele folosite au atins recorduri. Macaraua folosită la montarea părții vestice a podului este cea mai mare macara plutitoare din lume, autopropulsată. Legătura feroviară a folosit două tuneluri. Întreaga construcție, în care s-a utilizat peste un milion de metri cubi de beton, a costat 22 miliarde de coroane daneze, adică aproximativ 20 de milioane franci francezi.

AUREL DIANU ■

În Mexic au fost găsite sculpturi, executate cu 2000 de ani î. Ch., reprezentând copii cărora de sub buza inferioară le apar colți lungi. Aceleași trăsături de om-felină au mai fost gravate pe pietrele din Cordillera Blanca. Plecându-se de la aceste descoperiri au început să se facă cercetări pentru găsirea unor eventuale oameni-jaguar. Ele s-au extins până-n jungla Amazonului. După luni de căutări a fost descoperit tribul seminomad Matis, ce trăiește din cules și vânătoare. Pentru vânat, bărbații tribului folosesc țevi lungi de 4-6 m, numite „sarbacane”, și săgeți mici, de lungimea unui ac de tricotat, muiate în curara. Indienii pădurii dau o mare importanță contactului fizic, corp la

Oamenii-jaguar există aievea, nu numai în vechile sculpturi mexicane

corp. De aceea copiii arată o mare bucurie când mama îi ține lipiți de ea și-i dezmiardă. Seara, oamenii tribului se retrag în „shubu”, o casă comună în care încăp zece familii cu aproximativ 50 de indivizi. O dată pe an are loc sărbătoarea tatuajului, când se bea bere din porumb. În această zi adolescenții sunt cei ce vor primi „botezul maturității”. În dansul ce are loc cu acest prilej sunt reprezentate două feluri de ființe supranaturale.

„Mariuin roșii” sunt duhuri ce trăiesc în locurile luminoase ale pădurii și „mariuin negri” ce se găsesc de-a lungul apelor în văgăuni și scorburii. Purtând măști din pământ ars, corpul uns cu noroi și acoperit cu ferigi, aceștia din urmă lovesc cu bice fesele

băieților de toate vârstele ce fug peste tot. Larva este îngrozitoare. Pentru tribul Matis flagelarea copiilor este considerată ca un moment important în viața acestora. În partea a doua a serbării cu ajutorul unor ace de palmier, muiate într-o vopsea neagră vegetală, i se tatuează pe obraji adolescenților motive tradiționale, invocând mustățile jaguarului. Sensul acestor două ritualuri este de a insufla tinerilor ceva din forța acestui animal, căci oamenii-jaguar se consideră „chimu”, un cuvânt ce înseamnă în același timp amar, sărat și copt, în timp ce albi sunt numiți „baba”, adică oameni dulci și slabi.

AUREL DIANU ■

PROGRAMUL SĂPTĂMÂNII

3 - 9 iulie 1995

LUNI 3.07.1995

15.00 Știri; 15.10-17.30 Reluări; 17.00 Film documentar: **Introspectivă britanică** - ep. 5 - Noi resurse de energie (r); 17.35 Primul pas - Gala absolvenților - emisiune de Livia Pop; 18.40 Desene animate: **Popeye** - ep. 66; 19.10 Linia întâi; 20.00 Film serial: **F.B.I.** - ep. 29; 20.55 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal; 21.40 Film serial: **Vecinii** - ep. 30; 22.35 **Civica - Acțiunea Ardeleni** - reporter Alexandru Vrăbiescu; 22.40 Atelier - emisiune de Anca Fusariu; 23.35 Staruri pentru totdeauna; 24.00 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; 1.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

MARTI 4.07.1995

7.00 Bună dimineața, România! - realizator Gabriela Cristea și Eugen Chiticariu; 10.00 Știri; 10.10-16.00 Reluări; 16.00 Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; 17.30 Sport (r); 18.10 Film documentar; 18.40 Desene animate **Popeye** - ep. 67; 19.10 Linia întâi; 20.00 Film serial: **Trăiește-ți visul** - ep. 30; 20.55 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal; 21.40 Film serial: **Hawaii Five-O** - ep. 4; 22.35 **Mitică**; 22.40 Nodul gordian - **Sărac, dar român** - emisiune de Valeriu Boeru; 23.35 Staruri pentru totdeauna; 24.00 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; 1.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

MIERCURI 5.07.1995

7.00 Bună dimineața, România! - realizator Gabriela Cristea și Eugen Chiticariu; 10.00 Știri; 10.10-16.15 Reluări; 16.15 Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; 17.30 Film serial: **Un trio cu haz** - ep. 1 (r); 18.05 **Mitică** (r); 18.10 Film documentar; 18.40 Desene animate: **Popeye** - ep. 68; 19.10 Linia întâi; 20.00 Film serial: **Echipa de șoc** - ep. 30; 20.55 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal; 21.35 Film artistic: **Idila** (SUA, 1978) Cu: John Travolta, Olivia Newton John; regia: Randal Kleiser; 23.25 **Țara nimănui - Dictatura ICRAL** - reporter Bogdan Ionescu; 23.30 Magazin internațional; 24.00 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; 1.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

JOI 6.07.1995

7.00 Bună dimineața, România! - realizator Gabriela Cristea și Eugen Chiticariu; 10.00 Știri; 10.10-16.00 Reluări; 16.00 Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; 17.30 Cocktail externe (r); 18.10 Film documentar; 18.40 Desene animate: **Popeye** - ep. 69; 19.10 Linia întâi; 20.00 Film serial: **Kung Fu** - ep. 31; 20.55 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal; 21.40 Film serial: **K.I.T.T.** - ep. 31; 22.35 **Mitică**; 22.40 Reporter TELE 7 - **Pădurea blestemată** - reporter Irina Szasz - Cacealmaua promisiunilor - reporter Dan Pleșa -

Proprietari, producători, beneficiari - reporter Cristina Zaharia; 23.35 **Rockmania**; 24.00 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; 1.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

VINERI 7.07.1995

7.00 Bună dimineața, România! - realizator Gabriela Cristea și Eugen Chiticariu; 10.00 Știri; 10.10-16.20 Reluări; 16.20 Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; 17.30 Dialoguri politice (r); 18.05 **Mitică** (r); 18.10 Film documentar; 18.40 Desene animate: **Popeye** - ep. 70; 19.10 Linia întâi; 20.00 Film serial: **Renegatul** - ep. 26; 20.55 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal; 21.40 Film serial: **Hotel** - ep. 31; 22.35 **Țara nimănui: Privind înapoi cu... mâne** - reporter Alexandru Vrăbiescu; 22.40 **Neliniștea nopții** - emisiune de Laura Luca; 23.10 Jazz fără frontiere; 23.50 Film serial: **Evadatul** - ep. 27; 0.40 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; 1.40 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

SÂMBĂTĂ 8.07.1995

8.00 Știri; 8.10 Aerobic; 8.25 Avanspremieră; 8.30-12.30 Reluări; 12.30 Film documentar; 13.00 Salonul artelor - emisiune de Anca Fusariu; 14.00 **Week-end abc** - emisiune de Liliana Munteanu și Mihaela Rădulescu; 19.05 **As Show**. Invitat: pictorul Sorin Ilfoveanu - emisiune de Cornel Todea; 20.00 Film serial: **Dinastia** -

ep. 30; 20.55 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal; 21.35 Film serial: **Miami Vice** - ep. 31; 22.25 **TOP VIVA** - emisiune de Andrada Moga; 23.30 Film serial: **C.H.I.P.S.** - ep. 28; 0.20 Staruri în concert; 0.50 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

DUMINICĂ 9.07.1995

8.00 Știri; 8.10 Aerobic; 8.25 Avanspremieră; 8.30 Desene animate: **Popeye** - ep. 71 (r); 8.55 Publicitate; 9.00 Film serial - **Femeia fantastică** - ep. 29; 10.00-12.30 Reluări; 12.30 Magazinul femeilor - emisiune de Liana Cojocaru; 13.30 Film serial: **Un trio cu haz** - ep. 2; 14.00 **Week-end abc** - emisiune de Liliana Munteanu și Mihaela Rădulescu; 19.05 **Interziție** - emisiune de Anca Fusariu; 20.00 Film serial: **Falcon Crest** - ep. 30; 20.55 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal; 21.35 Film artistic: **Pirații cosmici** (SUA, 1984) Cu: Robert Urich, Mary Crosby, Anjelica Huston - regia: Steward Raffill; 23.15 Gala TELE 7; 23.40 Nocturnă pe 16 mm - emisiune de Mihaela Rădulescu; 0.40 Staruri în concert; 1.10 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

În funcție de apariția unor evenimente importante, TELE 7 abc își rezervă dreptul de a face modificări de ultimă oră în programul anunțat.

Mai sunt

5

zile pina la...

Biletele se găsesc la:

- Sala Palatului
- Stadionul Național
- Sediul TELE 7abc - Calea Victoriei 155
- Agenția BTT - București Str. Mendeleev 5-17
- Toate centrele teritoriale BTT din țară

Preț bilete

(timbru muzical și taxe incluse)

- 30.000 lei - peluză și teren
- 50.000 lei - tribune

- ROD STEWART: **ABERDEEN** - 8 iunie; **GLASGOW** - 10 iunie; **WEMBLEY** - 17 iunie (100.000 spectatori); **LUNEBURG** (Germania) - 18 iunie
- EROS RAMAZZOTTI: **LUNEBURG** (Germania) - recital de 80 min. - 17 iunie

- La **ESSEN**, pe 23 iunie: ROD STEWART și EROS RAMAZZOTTI, iar pe 24 iunie JOE COCKER.

- Recitalul lui ROD STEWART (aproximativ 2 ore) începe cu piesa "HOT LEGS" și se termină cu "SAILING".

MARCEL AVRAMI PREZINTĂ

ROCK ROMANIA FESTIVAL

BUCUREȘTI CONCERT COCA-COLA LIVE!

DUMINICĂ 16 iulie - STADIONUL NATIONAL

- ROD STEWART este acompaniat și de 22 instrumentiști ai Filarmonicii de Stat din Oradea
- Pe Wembley, ROMÂNIA a avut 4 reprezentanți ai presei și doi operatori. Filmările aparțin în exclusivitate TELE 7abc
- În turneu, ROD STEWART este însoțit de soția sa, RACHEL HUNTER, și de cei doi copii, RENÉE și LIAM
- "Fotbalul și rock'n'roll-ul sunt viața mea" (ROD STEWART)

FLASH RADIO CONTACT

■ JON BON JOVI speră să rupă blestemul care se abate, se pare, asupra multor rock-star-uri care încep să facă film.

El joacă rolul unui decorator, alături de WHOOP! GOLDBERG și KATHLEEN TURN-

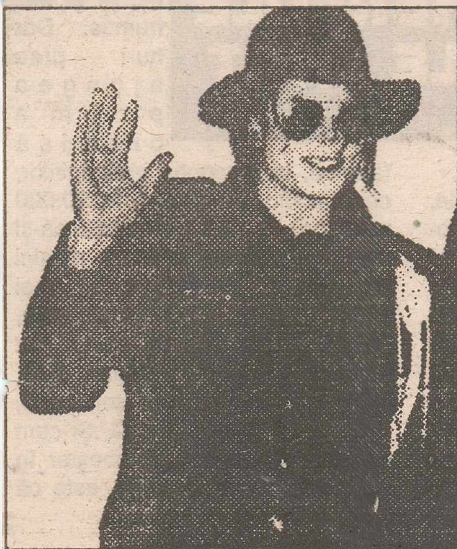
ER, în comedia neagră *Moonlight and Valentino*, bazată pe o poveste adevărată. Bon Jovi afirmă: „Sunt realist, n-o să fiu nicio dată în stare să-l interpretez pe Hamlet”.

Mai adaugă însă că a așteptat mult un scenariu adecvat, înlăturând multe părți care i se păreau nefirești. „Am refuzat roluri de rock-star, de criminal, de comedian. Îmi place drama, filmul bazat pe povești adevărate”.

■ MICHAEL JACKSON a fost nevoit să-și ceară scuze comunității evreiești pentru unele versuri din una dintre noile sale piese *They Don't Care About Us*, inclus pe noul său album *History*. Este vorba despre „Jew me sue me”, după care urmează cuvântul antisemit „Kike” (peiorativ evreu).

Jackson se apără astfel: „Intenția mea pentru acest cântec a fost de a spune NU rasismului, antisemitismului și stereotipiei. Din păcate, alegerea mea nefericită de cuvinte rănește exact poporul cu care am vrut să mă solidarizez”.

Ca urmare a acestui fapt, compania de înregistrări a lui Michael Jackson, Epic

Records, va lipi etichete de repudiere pe copii ale noului album al interpretului.

History. Jackson a jurat să se întoarcă în studio pentru a reinregistra piesa *They Don't Care About Us*.

El a fost acuzat pentru faptul că a inclus versuri ca „Jew me” și „Kike me” în acest cântec. Etichetele nu vor fi puse pe cele 2 milioane de albume deja lansate numai în America, ci pe orice alte copii rămase ale curenteii versiuni a

albumului. Nu se știe deocamdată când va ieși albumul cu versurile modificate.

■ Regina pop MADONNA plănuiește să se mute în Europa pentru a scăpa de obsesia crimei, mult prea răspândită în America. Negociază momentan cumpărarea unei vile de 2,6 milioane dolari construită în

Portugalia. Vecinii ei în Stațiunea Quinto do Lago din Algarve îl vor include pe George Michael, care deține o casă de vacanță în zonă. Madonna a recurs la această soluție, terifiată de violența din America. Bănuitul următor, Robert Hoskins, a fost împușcat și rănit, la începutul acestei luni, în curtea domiciliului ei din Hollywood.

■ Cântăreața islandeză BJÖRK a șocat auditoriul aflat pe recepție la postul englez RADIO ONE când a adresat un șir de cuvinte indecente („four-letter words”) D.J.-ului Chris Evans.

Chris tocmai o intervieva telefonic pe excentrica interpretă, acum în vârstă de 29 de ani, iar când a

întrebat-o despre versurile pieselor ei, Björk a dat drumul unei ploii de „perle”. Evans a comunicat mai târziu pe post că agentul ei a telefonat pentru a-și cere scuze.

■ GEORGE MICHAEL este pe cale de a lansa primul album după 5 ani de absență, în momentul în care disputa sa îndelungată cu gigantul SONY va lua sfârșit.

Cântărețul, acum în vârstă de 32 de ani, va semna un contract de 16 milioane de dolari cu Virgin și Dreamworks SKG Entertainment Group al directorului de film Steven Spielberg. Ca parte a contractului, George va trebui să doneze 2-3% din vânzările viitoarelor sale înregistrări.

Michael a jurat să nu mai înregistreze pentru SONY, după ce a pierdut 4,5 milioane de dolari în urma unei confruntări legale cu această casă de discuri.

■ BRYAN ADAMS e hotărât să-și continue rolul de compozitor de hit-uri siropoase pentru coloana sonoră a diverselor filme.

Două dintre cele mai mari succese ale lui sunt *Everything I Do* (I Do It For You) și *Have You Ever Really Loved A Woman*, special scrise pentru filmele din care fac parte.

Adams afirmă: „Aceste piese sunt pentru mine altceva decât albumele. M-am asociat cu Michael Kamen, care produce multă muzică pentru filme, împreună cu el am compus trei piese cu această destinație și toate au fost succese. Deci nu văd nici un motiv pentru care ar trebui să renunț”.

■ Politicieni și star-uri din

showbiz s-au alăturat multimei la anualul *Lesbian and Gay Pride Festival* care a culminat cu un concert la Victoria Park, în estul Londrei, unde Boy George, Danii Minogue și

DREAM au dat reprezentații în fața a 60.000 de spectatori.

Pop star-ul JIMMY SOMERVILLE a ratat Gay Pride '95 - cel mai mare festival european de asemenea factură - el suferind un șoc în urma ciocnirii motocicletei pe care o conducea, cu un taxi, în centrul Londrei.

■ PAUL și LINDA McCARTNEY vor beneficia de o masivă popularitate în ceea ce privește reclama pentru hrana vegetariană, prin desenul animat apreciat în lumea întreagă - The Simpsons.

Paul și soția sa și-au înregistrat vocile pentru un episod special din acest serial în care o convertesc pe fiica Lisa Simpson la vegetarianism.

Producătorul filmului, David Mirkin, a zburat la Londra pentru a-i aduce pe cei doi pe bandă în vederea realizării episodului respectiv.

■ WET WET WET se pregătesc să participe la un tribut de excepție adus poetului scoțian Robert Burns. O bogată configurație de staruri va fi prezentă la Burns International Festival care va marca aniversarea a 200 de ani de la moartea poetului.

Directorul festivalului, John Struthers, e de părere că THE WETS îi vor oferi un non „look” lui Burns. „Unii tradiționaliști s-ar putea să nu se bucure prea tare de acest lucru, dar eu consider că e o modalitate extraordinară de a promova lucrările lui Robbie”. Va participa de asemenea la show starul de operă Kiri Te Kanawa la Rugby Park, în Kilmarnock, Scoția.

■ Un concert în aer liber al grupului irlandez THE CRANBERRIES în Washington DC a fost forțat să se întrerupă de către poliția călare chemată să disperseze mulțimea.

Mai mult de 10.000 de spectatori erau prezenți la concert într-un parc lângă Washington Monument, când mulțimea a început să se îngrămădească înspre scenă sugerând un posibil incident cu con-

secințe imprevizibile. Serviciul parcului național a contramandat în acel moment restul show-ului, generând protestele unei părți a mulțimii.

■ U2 vor avea un video cu desene animate pentru viitorul lor single *Thrill Me, Hold Me, Love Me, Kiss Me*. Piesa a fost înregistrată de grupul irlandez pentru coloana sonoră a filmului *Batman Returns* iar compania de film Dreamchaser a grupului a realizat o peliculă animată pentru a însoți această lansare.

Producătorul Neal O'Hanlon afirmă „Ei bine, Batman a debutat ca personaj comic, așa că am considerat adecvat să facem un clip cu personaje de desen animat”.

■ Idolul Hollywood-ului, BRUCE WILLIS, se va apropia ceva mai mult de „real action” când va cânta pentru trupele americane în zona demilitarizată din Coreea de Sud.

El se va afla pe 22 mai în capitala Seul cu ocazia inaugurării celui mai recent restaurant din lanțul Planet Hollywood, pe care îl deține împreună cu Arnold Schwarzenegger și Sylvester Stallone.

Willis va lua atunci contact cu trupele pentru a se produce muzical împreună cu grupul său de blues The Accelerators, în care are rol de vocal și de interpret și la armonică.

Pagină realizată de DOINA ENE ■

BUCURESTI 96,1 FM
BAIA MARE 88,5 FM
IASI 92,0 FM
CLUJ 89,8 FM

PLOIESTI 92,8 FM
SIBIU 91,8 FM
CONSTANTA 91,1 FM

Un duel așteptat: Rominger - Indurain

S-a dat startul în cea mai mare competiție ciclistă din lume, Turul Franței, cu un pluton de peste 200 de rutieri și, ca de obicei, o caravană imensă, care, în mișcare, măsoară nu mai puțin de 12 km! O uriașă întreprindere, cu premii pe măsură (învingătorul, pe lângă o mare sumă de bani, primește, de exemplu, o vilă pe Coasta de Azur), dar, mai ales, prilejul consacrării supreme pentru orice ciclist. Cine va câștiga anul acesta, se întreabă toți comentatorii?

Și toți sunt de acord că există doi mari favoriți: spaniolul Miguel Indurain, care a sosit de patru ori în tricoul galben pe Champs Elysées, și elvețianul Tony Rominger, recentul învingător, clar, al Turului Italiei. Cântărind șansele celor doi,

Tony Rominger

ziariștii de specialitate au alcătuit un soi de „grilă” a fiecăruia. Pentru Indurain pledează experiența în Marea Buclă, știința dozării efortului într-o competiție care durează o lună, ca și faptul că nu ratează aproape niciodată ocaziile numite etapele contracronometru, precum și... buletinul meteo, care prognozează călduri sufocante. Aceasta pentru că Rominger nu agreează temperaturile ridicate, în Giro beneficiind de o vreme tocmai bună pentru el, întrucât a plouat aproape în fiecare zi. Atuurile lui însă nu sunt deloc neglija-bile: excelent cățărător, aproape egal, dacă nu chiar egal, lui Indurain la contratimp (doar deține recordul mondial al orei) și, nu în ultimul rând, o echipă, Mapei, redutabilă, care îl lasă rareori să ducă greul cursei. În fapt, parcă voind să-și facă puțin curaj, directorul tehnic al spaniolului, Davide Bolfava, a declarat: „Nu Rominger a câștigat Giro, ci liderul unei echipe formidabile”.

Să vedem însă cum apreciază acest duel unul dintre outsiders, rusul Evgheni Berzin, al doilea în Giro anul acesta, după ce a triumfat, anul trecut, în fața lui Indurain: „Diferența dintre cei doi constă în faptul că Tony este un rutier de atac, el «face» cursa, în timp ce Miguel așteaptă etapele contracronometru, excelând în defensivă”.

Bineînțeles, din pluton pândesc și alții. În primul rând, acest Berzin, debutant, la 25 de ani, în Turul Franței, un ciclist complet. Care însă va trebui să-și rezolve problemele din echipă, Gewiss având, cel

Evgheni Berzin

puțin în Giro, doi lideri-rivali, Berzin și letonul Ugrumov. Se va înscrie, probabil, la cuvânt și italianul Pantani, probabil cel mai bun cățărător al plutonului, absent din Giro datorită unui stupid accident auto. În fine, nu sunt de neglijat nici șansele francezului Jalabert, impresionant în debutul sezonului, în timpul căruia a învins în mai toate marile „clasice”, inclusiv în „classicissima”, Milan-San Remo.

În ceea ce ne privește, vom urmări zilnic cursa, cu ajutorul lui TF 1, pentru a vedea răspunsul la întrebarea: va egala Indurain recordul de 5 victorii, alăturându-se unor Anquetil, Merckx și Hinault, sau va primi Rominger consacrarea deplină. Sau...

TEODORA OPREA ■

Replica săptămânii

Personaj pitoresc al fotbalului nostru, tip cu replică promptă și adesea acidă, antrenorul

maramureșean (sucevean, gălățean) Ioan Sdrobiș a încheiat recentul campionat nu numai retrogradat, dar și cu o nouă înfățișare - fără barbă. Întrebat de ce și-a ras podoaba facială, Sdrobiș a răspuns: „Nu m-am ras eu, m-a ras Sportul Studentesc. Și nici măcar apă n-au folosit”. Noi am adăuga că „sportiștii” au avut la dispoziție pentru respectiva operație o lamă cu care se ascut, îndeobște, creioane. Apropo de Sportul Studentesc. La prezentarea noilor sponsori ai echipei, Gino Iorgulescu l-a caracterizat astfel, printre altele, pe Viorel Cataramă: „membru marcant al lumii interlope”. Ce-o fi vrut să spună?

In memoriam

Ionică Bogdan

Sâmbătă, 8 iulie 1995, se împlinesc trei ani de când marele fotbalist Ionică Bogdan a părăsit această lume. Revista Flacăra, care i-a închinat un vibrant omagiu cu prilejul zilei de 6 marie 1995, când ar fi împlinit 80 de ani, își face o datorie de onoare în a-l readuce în amintirea celor care l-au cunoscut ca jucător sau ca inegalabil povestitor.

A fost un adevărat trubadur al fotbalului românesc, neobosit călător pe toate continentele, fie ca sportiv activ, fie ca antrenor, fie ca simplu turist. Fiu al Unirii Tricolor, iar din 1936 al popularei echipe Rapid, cu care a cucerit de 6 ori consecutiv (1936-1942) Cupa României, iar în 1940 a ajuns în finala Cupei Europei Centrale (similară Cupei Campionilor Europeni de astăzi), care nu s-a mai disputat datorită evenimentelor istorice.

Participant la Campionatul Mondial din 1938, de la Paris, câștigat de Italia, component al „echipei de aur” a României din

1940, în meciul cu Italia, care l-a consacrat pe Mircea David ca pe unul din cei mai mari portari ai fotbalului românesc sub porecla de „Il Dio”, Ionică Bogdan, veșnic și neostoiit colindător, posesor al unei tehnici individuale de invidiat, a jucat sporadic la Valenciennes (Franța) și Bari (Italia). Posesor a două titluri academice, Dreptul și Academia comercială, cunoștea și vorbea în mod curent în franceză, engleză, germană, italiană, spaniolă și arabă, pe care și-a însușit-o în cei 19 ani de antrenorat în Liban (1965-1984), perioadă în care a participat ca turist la toate olimpiadele de atletism și campionatele mondiale de fotbal, împreună cu soția, iar cu echipa sa, Racing Beirut, a făcut turnee numeroase în tot Orientul Apropiat, Africa de Nord, Rusia, China și, bineînțeles, în România.

I-a fost dat să părăsească această lume tot în Liban, unde însoțea un lot al Sportului Studentesc, la 8 iulie 1992. Era membru marcant al Cercului vete-

ranilor sportivi, înființat în 1968, unde marele jucător delecta întreaga asistență cu amintirile sale de neuitat, cu ocazia întâlnirilor lunare de la restaurantul „Intermacedonia” (fost „Mediaș”), proprietar - Rudu Constantin, macedonean de-al lui Gică Hagi.

Membrii Cercului veteranilor sportivi care mai sunt în viață, ca și cei care l-au cunoscut ca jucător și ca om, îi vor păstra o neștersă amintire.

Col. veteran Gheorghe Opreșcu, fondator al Cercului veteranilor sportivi în decembrie 1968, și fost jucător al clubului Unirea Tricolor, al cărui fiu a fost și Ionică Bogdan

Cât mai multe luntre

Barajele pentru Divizia Națională și pentru Divizia A, precum și deznoământul finalei Cupei României au adus o situație tare grea pentru conducerea Ministerului de Interne, onor domnii miniștri, și al plin, și al secretar de stat, văzându-se într-un echilibru instabil, instalați în câte două luntre. Mai întâi, ministrul secretar de stat George Ioan Dănescu, președinte al Consiliului de Administrație al lui Dinamo poa' să facă strabism, cu un ochi la Cupa UEFA dinamovistă și cu celălalt la Cupa Cupelor ploieșteană.

Interesantă postură, ca la noi, originală. E ca și cum Berlusconi ar sta mai mult prin o grada Interului.

Apoi, și dom' ministru plin, Doru Ioan Tărăcilă, s-a procopșit, președintele de onoare al aceluiasi Dinamo văzându-și echipa de suflet, Dunărea Călărași, în Divizia A. Aici se potrivește și vorba aceea din popor: „La vremuri noi, echipe noi”, de vreme ce Flacăra Moreni, care, tot așa, avea pe vremuri niște propte, mamă-mamă, s-au pogorât în eșalonul

al treilea. Oricum, un fir roșu există, s-a schimbat doar numele. Cam ca peste tot, stimați compatrioți, apucăturile valoroase nu dispar.

Datori vânduți

Că tot vorbirăm de finala Cupei României. Mă uit în jurul meu și văd numai rapidiști bosumflați, le-a secăt, vorba poetului, izvorul lacrimilor. E unul chiar aici, lângă mine, în birou. Cum vreau să le mai descrețesc frunțile, ia să le povestesc eu o pățanie, orișicât, amuzantă. Zice lumea, care le știe pe toate, cum că, înainte de finală, Vlădoiu s-a gândit că s-ar cădea să-și

schimbe automobilul, cu unul mai trainic și mai frumos. Dar nu-i prea ajuns a primi a promisă

**HERCULE
LE CHAT**

(ajunsă, la începutul prelungirilor, chiar acolo, pe gazon, la 20.000 verzișori) așa că s-a gândit să-și vândă una dintre celelalte mașini din dotare. Mutică, băiat mai sărac, s-a mulțumit și cu asta, că oricum nu era de colea, dar a cerut o păsuire: „Jeane, tată, ar fi zis, n-am acum toți banii, restul ți-l dau după finală”. Și cum noi știm că românul e meșter în a râde de necazul altuia, este că v-am smuls un zâmbet?

Echipa de fotbal CFR Craiova (feminin) se află în pragul prăbușirii

Actualmente, în Bănie există o singură echipă feminină de fotbal - CFR Craiova, antrenată cu multă dăruire sufletească de către antrenorii Virgil Popescu și Marin Perciu. Cu vreo câțiva ani în urmă, amintita echipă de fotbal își făcuse un renume prin prestația jocului, câștigându-și cu ușurință nenumărați suporteri.

O dată cu trecerea inexorabilă a timpului, ceferiștii au lăsat de izbeliște această echipă, care se anunța fulminantă. Datorită situației financiare, extrem de precară, echipa n-a putut face deplasarea în orașul Botoșani pentru a susține partida cu Confecția Victoria din localitate. Dar neajunsurile sunt mult mai multe.

Acrit de greutate și de arbitraje eronate, antrenorul secund al acestei echipe - Marin Perciu - s-a apucat să facă, în unele ziare craiovene, cronica meciurilor jucate, dar acest lucru nu rezolvă nimic.

Întrebarea este: cine se va milostivi de această echipă feminină de fotbal?

ION CEACÎRU ■

O jumătate de veac de sertar și singurătate

□ Secretul unei capodopere

- În ce perioadă ați scris romanul „Ferestrele Zidite”?

- L-am scris la începutul anului 1947, în mai puțin de trei săptămâni. Aveam 25 de ani când l-am scris. Am avut foarte multă vreme impresia că a fost un accident. Accidentul absolut, adică nepregătit și neanunțat. Am crezut-o atât de intens încât am avut senzația că știu și ce anume l-a declanșat. În mod cu totul curios, catalizatorul l-a constituit întâlnirea cu un necunoscut, pe scările unei case de toleranță. Dar, cu mult mai târziu, după ce a fost publicat, căutând în vechi manuscrise, am găsit texte care îl anunțau.

- Cine erați dv. în acel moment? Și unde vă aflați?

- Cred că ar fi bine să mă situez și înainte de acel moment, fiindcă ar explica mai bine totul. Am debutat cu un volum de versuri la vârsta de 14 ani, în 1936.

- Foarte interesant, aproape toți marii stilisti ai prozei noastre au fost poeți. Mă gândesc la Mateiu Caragiale, Arghezi, Voiculescu, Bănuțescu ș.a. Ce titlu avea volumul?

- Foarte simplu. „Versuri” de Alexandru Vona, publicat la „Cartea de Aur”. Avusesem atunci șansa să cunosc niște domni foarte importanți, care se chemau Demostene Botez, Miulescu ș.a. Erau mai cu seamă foarte importanți fiindcă eu eram foarte mic, la 14 ani.

Romanul „Ferestrele Zidite” poate fi numit una din marile surprize literare ale deceniului. Îndrăznim să avansăm această opinie, în speranța că vom fi confirmați de către critica de specialitate. Alexandru Vona, autorul cărții, te surprinde prin haloul de tinerețe pe care-l degajă, în ciuda celor 73 de ani.

De atunci am crescut...

- Ați scris și proză la acea vârstă?

- Am început și am continuat cu poezie. Am scris și câteva bucăți de proză, dar care erau absolut la nivel infantil. Proză mai elaborată, nuvele, am început să scriu pe la 18-19 ani. Am debutat cu proză în „Revista Fundațiilor”, prin 1940. Între 1945-1947 am avut o bună perioadă de proză scurtă. La sfârșitul anului 1947 am plecat în Franța, la câțva timp după ce primisem Premiul „Fundațiilor Regale” pentru poezie. Premiul era pentru un volum de poeme care se chema „Vitalii” și care n-a mai apărut, fiindcă editura a dispărut o dată cu Regatul. După o scurtă peregrinare prin Italia, m-am instalat la Paris. Aici, diploma obținută în țară mi-a permis să-mi găsesc un post de inginer, devenind ulterior șef de întreprindere.

- Ce specializare aveai ca inginer?

- În domeniul construcțiilor de lucrări publice, mai cu seamă lucrări industriale. Am

realizat obiective importante în Franța. Am continuat să scriu, dar mult mai puțin, mai cu seamă poezie și nuvele. Am citit câteva texte la Cenaclul lui Arcade. Vreau să spun că uitasem aproape complet romanul, rămas în țară la Ovidiu Constantinescu. Ovidiu păstrase copiile multor lucrări scrise de mine, un volum de nuvele, o carte de poezie și „Ferestrele Zidite”.

- Mai aveți și alte romane în manuscris?

- Nu, am doar un început de roman. În schimb există vreo 10 nuvele care ar putea constitui mai mult decât un volum, însă nu știu dacă o să fac demersurile ca să apară.

- În romanul „Ferestrele Zidite” este mai mult decât vizibilă natura dv. de poet. Când credeți că veți publica un volum de poezie în România?

- Manuscrisul volumului „Vitalii” se găsea la Mircea Eliade, care însă l-a pierdut. Nu mai țin minte dacă a dispărut într-un incendiu sau în alt fel. N-am mai regăsit

decât o parte din poeme, care rămăseseră la Ovidiu Constantinescu. Acum public din când în când prin reviste poeme mai noi, însă nu știu dacă le voi strânge într-un volum.

- Revenind la discuția despre roman, vreau să accentuez că pentru mine rămâne în continuare un mister faptul că ați reușit să scrieți, la numai 25 de ani, o carte de acest calibru. A fost o iluminare? Vorbiți-mi despre acele scurte momente.

- Trebuie să vă spun că felul în care a fost scris acest roman mi-a creat un handicap ulterior, pentru că așteptam să se producă din nou o declanșare similară. O carte care... se scrie singură! De atunci, mi se întâmplă să vorbesc cu scriitori mai tineri și să le spun: „Cred că poți să fii sigur că ești pe cale să scrii adevărata carte în clipa în care personajele o întind. Adică nu mai poți să le controlezi. Dimpotrivă, devii doar cel care va afla primul ce se va întâmpla, nu cel care planuiește ceea ce va urma”.

Deci, o stare de spirit pasivă, care nu cred că poate fi valabilă pentru majoritatea scriitorilor.

Cred că asta ține, de fapt, de interesul mai profund pentru poezie. Eu consider că poezia se scrie așa și există probabil câțiva prozatori, ca să nu zic romancieri, care au scris într-o stare identică sau această stare s-a declanșat în același fel.

- Cititorii din România ar fi probabil interesați să aibă o antologie din poezia dv.

- Nu știu dacă am s-o fac. Am impresia că fac săpături ca să scot la iveală un cetățean care a existat acum 50 de ani, în pielea căruia mă plimb, în pielea căruia am îmbătrânit... E o situație destul de inconfortabilă. Sunt mult mai fericit acum, când scriu un poem de 10 rânduri de care nu sunt sigur, decât atunci când descopăr în texte vechi ceva care mi se pare mai bun. E un fel de gelozie retrospectivă.

- Poeziile le-ați scris în limba română sau franceză?

- N-am scris decât foarte puțină poezie în limba franceză, în primii ani ai sosirii mele în Franța. De atunci nu m-a mai tentat niciodată. Am impresia că vorbesc din ce în ce mai prost limba franceză. Până la sfârșitul vieții n-o să mai vorbesc decât românește.

CONSTANTIN SEVERINO ■

Cel care s-ar interesa de situația la zi a literaturii române ar avea cu greu la îndemână instrumentele necesare. În materie de dicționare și enciclopedii se știe că stăm foarte prost. Referitor la literatură, în afară de dicționarul lui Marian Popa, vechi și controversat, a mai existat doar o singură lucrare de același fel, cea a lui Mircea Zăciu. În sfârșit, anul acesta s-a publicat primul volum dintr-un mare „Dicționar al scriitorilor români”, care este aproape exhaustiv și la zi. Este opera cercetătorilor de la Cluj în frunte cu Mircea Zăciu și Marian Papahagi.

Dar o istorie a lite-

raturii române contemporane? La așa ceva s-a încumetat Laurențiu Ulici, actualul președinte al Uniunii

sumar pe scriitorii dizidenți, sau pe cei care pleaseră din țară; alte lucrări de același tip au operat

etc., plus o carte despre literatura comunităților de români din afara granițelor: Basarabia, Bucovina, Banatul sârbesc. Din cele șase volume proiectate sunt definitivare primele trei volume. La lansarea care a avut loc la Timișoara, Laurențiu Ulici a spus că lucrarea sa este pur și simplu „o privire asupra literaturii contemporane”.

S-ar putea ca noua apariție să-i stimuleze și pe alți cercetători ai fenomenului literar românesc care au anunțat că lucrează la redactarea unor mari sinteze, cum ar fi Alex Ștefănescu, Eugen Simion sau Nicolae Manolescu.

ȘTEFAN NICOLAE ■

O istorie a literaturii române contemporane

Scriitorilor. Rămâne ca după lansarea lucrării specialiștii să-și spună cuvântul, dar ne facem datoria să consemnăm oportunitatea apariției unei asemenea lucrări. Cu atât mai mult cu cât alte lucrări de sinteză au operat tot felul de excluderi pe motive politice: cele dinainte de '89 scoteau din

la omisiuni pe alte criterii. Laurențiu Ulici a susținut mulți ani cronici ale debutanților și este familiarizat cu toate promoțiile literare din ultimele decenii. Lucrarea va avea în final peste 4.000 de pagini și este structurată anti-cronologic: adică mai întâi promoția '70, apoi cea din anii '60,

Istorie și politică

Editura Minerva publică în populara sa colecție BPT o culegere de „Discursuri parlamentare” ale lui Mihail Kogălniceanu, pe care mulți îl socotesc unul dintre „părinții” României moderne. Kogălniceanu a fost nu numai omul de la care a pornit și pe care s-au bazat reformele din timpul lui Cuza, dar el a pus și bazele noii culturi naționale și chiar a pregătit ceea ce azi am numi „deontologia parlamentarului”, a omului politic. Strălucit orator, Kogălniceanu „s-a produs” cu eficiență în Parlament în legătură cu marile probleme ale istoriei pe care a traversat-o și care a avut în el un protagonist. Pentru că cele 19 texte reținute în carte cuprind o acoladă mare în timp: 1857-1889. Stilul oratoric al lui Kogălniceanu îmbină observațiile scăpărătoare cu soliditatea argumentației, spiritul malițios și polemic cu retorica constructivă. O carte pe care ar trebui s-o țină la capătul mulți dintre epigonii de azi în ale parlamentarismului. (Ș.N.)

Ieșirea din anonimat: Marius Theodor Barna

Pe vremea când mi-a trimis proza intitulată **Dragoste și ură**, Marius Theodor Barna era student în ultimul an la secția de Regie-Film din cadrul Academiei de Teatru și Film - București. Probabil că între timp a terminat facultatea. Am amânat multă vreme publicarea textului, pentru că voiam o confirmare. Nu-mi place să lansez autori care, poate, se ocupă de literatură accidental. Acum, pentru că a trecut mai mult de un an de la primirea celui dintâi plic, iar cel de-al doilea tot n-a sosit, fac eu primul pas și tipăresc acest unic document al talentului de prozator al lui Marius Theodor Barna. Sper că tânărul regizor, oriunde s-ar afla, va lua notă de prezentarea sa în revista **Flacăra** și îmi va trimite și alte încercări literare.

DRAGOSTE ȘI URĂ

DRAGOSTE ȘI URĂ

Sint întinsă în pat. Simt că mă prinde somnul. Aș fuma. Mi-e atât de lene să mă ridic. Tac. Dar nu pot să-mi abandonez gândurile...

lubi ar fi trebuit să fi venit. Mi-e atât de drag. Visurile unuia sunt și ale celuilalt. Și deși trăim într-o țară de căcat, cu o lume nenorocită și o viață mizeră, eu și el suntem fericiți... Ce e dragostea în stare...

Întotdeauna după masa de prânz stau întinsă în pat. Intimități. Chiar și sexuale. Încălzesc. Cum ar spune el: mă promenez prin menajeria proprie...

Iar el nu mai vine... o bătaie, două în ușă... Uite-i pe ai mei. Tata și mama cum îi știam de nouăsprezece ani.

Eu și ei. Ei nu mai erau mami și tati... Erau Șerifu' și Scorpia! El îi botezase. Fără supărare! De când refuzaseră să-l vadă. Cu mine! Dar ține-te bine, căci nici el nu mai era lubi...

Nu, nu, nuu! Doar un oltean

împuțit și puturos, ca toți ceilalți, iar aici le-aș fi dat dreptate, deși nu mai aveam când s-o fac, căci pe ei îi interesa numai el care le întorcea viața, gândurile și, natural, mai ales nelipsita sănătate pe dos. Că nu voia să mă lase pe mine, în pace bună. Iar eu, fiica, cea bună și scumpă și dulce, nu voiam, de fapt ca-n totdeauna în viață, să fac astfel cum îmi doreau ei binele meu și al lor. Și în loc ca eu, bozgorița, cum precis mă pomenea maică-sa, să mă duc și să mă și culc, să fac de toate, dacă chiar vreau, da' cu unul de-al nostru, eu cea frumoasă și sensibilă și educată, înnebunisem.

Cum diavolul intrase în mine, tata a început să facă tumbe. Mama și rupea nasturii blestemându-mă. Se loveau în cameră de o cămașă de a lui, de țigările din scrumieră sau de versurile cu care îmi tapetase peretele de deasupra patului. Țipau! Îi imploram... Își făceau semne. Fiecare era pe drumul lui. Reproșurile curgeau. Nimeni nu-l înțelegea pe celălalt... Și atunci știam și știu și voi ști toată viața că sunt momente pe care le reții pentru totdeauna. Explozia, însă, mi-a scăpat! Totul până la a patra palmă. Primele trei le-am primit repede. Refuzasem să le cred. Deși fusese, nu le-am luat în seamă. Dar următoarea a fost scârboasă! Ea m-a făcut să cad pe pat. Și niciodată nu mi s-a părut o pătură mai păroasă, degetele tatii mai unsuroase, iar mama mai umflată. Nu puteam decât să mugesc. Ca o vită. Plânsul care mi se zbătea în piept îmi făcea greață! Da! Greață, greață, greață!... Vai, aș fi vomitat dar parcă mi se lipise stomacul. Nările nu mai aveau aer. Sângele îmi plesnea în degete.

Nu le-a trebuit nici zece minute ca să-și dea seama că de lenjerie își lăsase el la mine la spălat, ce cursuri le scriam împreună pe indigo și câți bani aveam... Cum m-am spălat pe față, cum ne-am târât pe coridoare și cum ne-am blocat într-o cameră de hotel mi se pare de prisos să mai repet. Noaptea am încercat să-mi fac planuri și planuri și alte planuri doar ca să pot să-mi revin. Încă îmi era frică. Tăceam. Din voia mea. Abia dimineață am început să vorbesc. Fără rost și cu cât efort. Cât eram de atentă, cum încercam să nu-mi scape nimic, să mă împetresc, să intuiesc și să prevăd ce vor. Pentru ce? Și ce! Într-o cameră de hotel, cică de lux, unde gândacii urcau pe pereți, mi se scurgea pe creier urinatul tatii de la baie, iar ochii galbeni ai mamei mă provocau să-i sculp. Nu mai erau în ei decât răutate, ură și negreală. Nu mai era tata care mă conducea pe tricicletă... Nu mai era

mama cu care chitcăiam în bucătărie lângă aluatul cald... La revedere familiei care făcea bezele fotografului pe plajă... Erau niște nemernici care nu puteau suporta să iubesc pe cineva, pe care ei, în aversiunea lor neputincioasă și nenorocită, nu-l puteau accepta. Înfrorători!... Trei zile. Eu, Scorpia și Șerifu'.

În a treia noapte l-am văzut în stradă. În cameră, întunericul plesnea de sforăituri. El era jos!... Am coborât în fugă, desculță și cu sandalele în mână. Bălcu! abia începea... Între etajele trei și patru, un bețiv mi-a zâmbit; voi avea noroc! Să fie!... Când l-am strâns în brațe pe lubi, tremuram, tremuram, tremuram...

Nu mai aveam ce căuta în oraș. Din gară am sunat-o pe soră-mea și am anunțat-o de plecarea mea la Craiova. L-am dat adresa părinților lui. Ea urma să-i sune pe ai mei la hotel. Noi ne-am urcat în primul tren spre sudul cel atât și atât de iubit. Mi se cam făcea lehamite. Nu aveam nici un pic de încredere. Zăbărit, lene și o boală după decorații - toate îmi provocau frisoane. O familie extaziată de cel care mă ținea în brațe mă pune pe gânduri. Cum îi știam pe ai mei, bănuiam că vor veni după noi. Ne vom mai bate! Nu va fi ușor... Ce bine că eram cu el!... lubi, lubi, lubi...

lubi! Așa-i spuneam. Tudor, numele său de botez, mi se părea umflat ca un pepene. Toată fanfaronada alor lui ce-l trâmbetau de parcă vedeau moaștele străbunei eroine mi se părea deplasată. Eram decisă să schimb o pagină de istorie în una de dragoste.

lubit, uneori reușesc să ning neîntind decât un fulg de nea... Puile... Mă săruta. Eu îl țineam de curea. Eram pe culoar. Doi blățiști. Uneori îl pișcam de șold. Acolo unde avea puțină cămășă. Mai moale și mai caldă. Când în palmă îi se lasă... Prunci mulți eu îi-aș face... Era noapte și trenul gonea. Uneori șoseaua se lua după noi... Te-am căutat ca un disperat. Zic de la gară să mergem la biserică. Ne-om lua și nimeni nu ne-o împiedica... Dar eu nu sunt o slută ori o țopă ori nimenea! Nu! Nu, nu, nu, nuu! Vreau să-i văd pe toți în spate când voi spune DAAA!... Da! să fie! Să trăiți!... Nu fi prost și răgăit!... Poate vin ai tăi degrabă, căci e noaptea lungă și albastră... Sunt după noi, dar ține-mă de mână... căci în tren mi-e frig și o ureche îmi vâjăie!... Lasă-te pe umărul meu! Mândru, falnic sta-voi noaptea întreagă treaz... Brrr! N-a fost decât o scipire! Când pe scorpia o văzui călare! pe mătură zbura și trenul ajungea! Își întinse mâna. Rubinia piatră geamul îl zgâria... Nu mi-e teamă de viață, cât de greu să

ne fie. Bani și șpagă vom da! Împreună într-o cameră ne-om muta!...

Când îl auzeam cât pâlăvrăgea și vedeam cât se hlizea și simțeam cum se avântă ca un ameteit, mă întrebam cum puteam fi atât de senină. Nici ai lui nu erau prea încântați de noi. Dintre cei care ne cunoșteau, unii ne încurajau, eu realizam asta, datorită unei simpatii față de exotismul legăturii noastre. În afară de câțiva prieteni de-ai săi, dar pe care nu puteam conta, nimeni nu s-a oferit să ne ajute altfel decât cu sfaturi, încurajări și bezele.

Am ajuns la ai lui a doua zi pe la amiază. Sudul cel iubit!... La marginea orașului țigani au tras semnalul de alarmă ca să poată coborî mai convenabil. Trenul a icnit și a rămas acolo patru ceasuri. Am fi putut să o luăm pe jos dar am rămas așteptând clipa imediată a plecării. Ne pregăteam să-i găsim pe Șeriful și Scorpia la masă... În casă nu era decât soțul soră-sii ce fugise cu trei amici de la slujbă să bage o ciorbă de burtă în burtă, și acum completau lozul de duminică. Unsuroși la față, mi-au zâmbit cu drag. Au început telefoanele. Într-un sfert de ceas a apărut colonelul anunțând mobilizare generală. Eu eram mardar și prăfuită. Mi se părea că put. Am intrat la baie. L-am lăsat pe bărbat să pună lumea la cale. Radioul urla! Cincinale, pace, arătările de primăvară, va cânta peste un ceas Florica Calotă! Apa caldă nu curgea! Am făcut un duș rece, rece, rece! Gheață! Dar mi-am revenit... De dincolo se auzeau vocalizele casei. Apăruseră precis femeile. Toate!... Băiatul mării, mării și dă-i cu bocete și țipete și lacrimi. Alături, un glas mai subțire. Ah, ce pâlărie mov! E a ei, a Evei mai precis! De slăbit a mai slăbit!... Auzi care erau problemele noastre? Îmi venea deci să vârs. Scroafele!... M-am așezat pe marginea vanei, lângă ușă, și am început să mă șterg ușor, ușor, ușor, auzind și dușul care mai și șiroia și amețea de afară. Iar oboseam. Mă simțeam streină... Mi se făcuse dor de casă. Dar dor, dor, dor, dooor. E așa de greu să-ți faci viața ta? Eu și el. Noi doi. Dacă chiar vrem asta...

Dincolo explicațiile curgeau urta după alta. Cum e tata gospodar și mama distinsă... Ei ne iubesc, nu se opun dar să știm cât de greu o să fie... Nimeni să nu se mire când și alții au principii. Drepte, strâmbe, fiecare singur și le judecă. Mai de disprețuit sunt cei fără un gând... Tot orașul îl respectă ca pe un general. Numai bine a făcut. Domn, așa mai rar, au spus multe doamne... Lasă,

mamă, că știi bine cum mi-ai spus să nu mă-ncurc cu orice mătă?! Moldovencele sunt puturoase, regătenele mincinoase, iar cele din Banat prea fudule!... Multe-s șmechere și închipuite. Repede te prostesc, fără să știi cui îi spui: te iubesc!... Colonelul spunea că sunt fată bună! El în ochii mei credea! Nu sunt verzi ca și marea ci albaștri ca și cerul... Voi fi o nevastă iubitoare! Știe asta ginerele său! Unguroaicele sunt și aprige! Sângele îl au și roșu... Ba sunt chiar curve! zicea nevastă-sa! Tudorică, să fii grijuliu! Precis să știi câți draguți a mai avut!... Că cu ea în casă degrabă vrei să vii... Vai, vâleu, dar ce au bozgorii cu noi?!? Din valahi împuțiti nu ne scot!... Ce, noi n-avem un nume?!? O tradiție și o istorie milenară?... Domnitori și oameni de știință?... Că pe Coandă și Brâncuși îi știe și America toată!... Lasă, mamă, ne-om împăca... sunt și harnici, și strângători. Mult o să vă placă. Sunt tăcuți și primitori... Mândri în vizită o să vă duceți! Nu sunt răi și nu te fură. Ajutorul când ți l-au promis, orice ai face, ei ți-l dau! Trebuie să ne împăcăm cu toții! O familie să facem împreună. Voi cu ei. Eu cu ea.

M-am privit în oglindă. Doar mi-am rujat buzele. Cu acel baton vișiniu, păstos și lipsit de luciu. Când am ajuns în cameră toți m-au complimentat. Mama lui radia. lubi să mă sărute... Dar a sunat soneria! Lung și scurt... Știam cine e la ușă.

Toți s-au repezit la ușă dar nimeni n-a îndrăznit să deschidă. Am ajuns eu. Mi-era frică. Am închis ochii, doar pentru o clipă...

Șeriful mi-a zâmbit. lubi mă ținea de braț. Mama se prezentă. El a vorbit primul. Vocea lui sigură, clară și directă i-a încovrighat pe toți. Nimeni n-a îndrăznit să-l contrazică. Ba mai mult, se uitau la el cu respect pentru lovitură ce le-o dase. Chipurile lor zâmbeau anemic și-mi stârneau dispreț. Îl uram pe tata! Pentru ce-mi spusese... Niciodată nu mi s-a părut binele mai slab și răul mai puternic. Niciodată nu am văzut vrăjmașia crescând mai repede și impunător. Iar speranța mai bleagă... Niciodată nu mi s-a părut mai nemernică viața!... Eram umilită. Neputincioasă și chiar mânjită. Atunci, eu nu eram acolo decât dovada celor spuse de el!

- Așa cum a fugit de la noi o să vă părească și pe voi!...

Peste trei ani, într-un oraș nenorocit din acel sud imposibil, un tribunal pronunța fără complicații divorțul dintre noi doi. Nici unul dintre noi nu s-a luptat să schimbe hotărârea celuilalt. Ceea ce, poate, ne-ar fi putut împiedica, copilul, nu exista...

● DANIELA G., București. Poeziile sunt simple și frumoase uneori, iar de cele mai multe ori doar simple:

„Această mare câmpie rodi-
toare,/ luminoasă, aburindă sub
soarele crud al dimineții/ Și
primele semne din fantasticul alfa-
bet al vieții./ Acest prieten al meu
pe care nu l-am uitat/ Și acest
obraz pământiu și brăzdat/ Al omu-
lui care trece pe lângă tine,/ Această apă adormită, vălurită ușor
de vânt,/ Mirosul reavăn al
primăverii/ Izvorât din umedul,
negrul pământ”

Sunteți prea cuminte (nu mă
refer la viața dv. particulară).

● PAUL MIHAIL ALEXESCU, București. „Aștept ca lupa dv. să
se aplece și peste stihurile mele,
oarecum desuete, dar sincere.”

Fiind desuete, nu pot fi sincere.
Cine scrie cum se scria „pe vre-
muri” adoptă un stil străin, își fal-
sifică viața sufletească. Adevărata
sinceritate, în poezie, produce un
mod de exprimare neconvențional.

● DAN STROE, Buzău. Nu
aveți nimic de spus. Sau aveți, dar
nu știți că aveți și compuneți ver-
suri lipsite de orice consistență,
prin juxtapunerea unor enunțuri
constatative și terne:

„A mai murit o zi/ Dar mâine se
va naște o alta/ În juru-mi e numai
nemișcare” etc.

● KISS ANDREA, Arad. Iată sin-
gurul vers care mi-a plăcut:

„Plouă mărunț cu îngeri întorși în
jos spre pământ”

Celelalte sunt de un comic invo-
luntar:

„Mă simt ca un pasager într-un
transport spre eternitate./ Trăim
într-o succesiune ciclică” etc.

● Prof. NICOLAE MAVRODIN, Curcani, Călărași. „Dv., domnule
Alex. Ștefănescu, nu vă plac
lucrările care folosesc termeni vul-
gari. Bun. Atunci, spuneți-mi, de ce
unul dintre cei mai mari prozatori
români, din perioada postbelică,
Eugen Barbu, folosește în
capodoperele sale expresii vulgare,
chiar triviale? Nu știu ce v-a de-
ranjat în proza mea, intitulată
Armăsarul comunal. De la început
vă puteați da seama că este o
proză satirică. V-a surprins
folosirea expresiei «trase un jet de
urină galbenă pe pardesiul domnu-
lui din Administrația de Stat». Ce
nu v-a plăcut, de fapt, expresia ori

Texte sub lupă

referirea la Domnul care venea de
Sus? Dacă afirmați că a doua vari-
antă, înseamnă că ați rămas
același devotat al puterii comuniste,
pentru că astăzi la conducere sunt
tot aceia. Ceea ce ați publicat în
nr. 22 al revistei **Flacăra**, autor
Viorel Florin Costea, reprezintă un
grup de cuvinte puse cap la cap,
ce n-au nici un înțeles și te intro-
duc în mijlocul bolnavilor dintr-un
ospiciu, unde oamenii cu handicap
psihic vorbesc incoerent. Prozele și

Un poem despre mașina de scris

Mi-am propus de mai mult
timp - este un joc literar, nu
un program estetic - să public
cele mai frumoase poeme
despre mașina de scris. Un
asemenea poem am descoperit,
cu plăcere, în paginile celei
mai recente cărți a lui
Gheorghe Tomozei, **Un poet
din Tibet**. În stilul său elegant,
de un desăvârșit bun-gust,
Gheorghe Tomozei evocă
sclavia celui care bate toată
viața la mașina de scris și
care, până la urmă... Dar citiți
mai bine poemul!

De scris

Remington! Erika! Olivetti!

Și aceste degete strâmbate
de plâns
Intrate copile în file
Și ieșiți bătrâne.

Eu sunt mașina de scris
A mașinii mele de scris...

Gheorghe Tomozei

poeziile serioase, cu tentă
românească, scrise pe înțelesul
tuturor cititorilor nu sunt agreate de
dv.”

Eu nu v-am reproșat că folosiți
„termeni vulgari”, ci că aveți o

gândire vulgară, că vă lipsește ta-
lentul literar care ar putea face
expresive cuvintele respective. Nu
numai Eugen Barbu, dar și alți scri-
tori mari, de la Ion Creangă la
Tudor Arghezi, au folosit cu artă
expresii considerate indecente în
viața de fiecare zi. Dv. le folosiți
fără artă. Se simte că vă amuză
faptul în sine de a-l vedea pe un
om sub jetul de urină al unui cal.
Așa cum pe alți oameni,
asemănători cu dv., îi amuză să
scuipe de la balcon în capul
trecătorilor sau să vadă cum se
împiedică cineva pe stradă și cade.

Vă lipsește o minimă educație
estetică (ce fel de profesor
sunteți?). Ca dovadă, n-ați înțeles
textele subtile și pline de farmec
ale lui Viorel Florin Costea. În
schimb, nu vă lipsește viclenia de
a muta discuția pe teren politic. Vă
închipuiți că vă poate crede cineva
când insinuați că nu mi-a plăcut
referirea la „domnul din
Administrația de Stat”? În cadrul
acestei rubrici am publicat frecvent
satire inteligente și caustice la
adresa celor mai influenți oameni
politici din România, a însuși
regimului politic în care trăim, ast-
fel încât este greu de crezut că am
vrut așa, dintr-o dată, să asigur
imunitate unui funcționar oarecare.

Și încă ceva: de ce credeți dv.
că un text are tentă românească
dacă este vulgar?

● DORIN BĂLĂNOIU, Ineu, Arad. Poemul închinat lui Eminescu
este neinspirat și cuprinde reminis-
cențe din poemul cu același
subiect al lui Marin Sorescu:

„Mai erau pe atunci și câteva
femei/ cu ochi migdalați și sâni
rotunzi/ care te chemau mereu/ să
mori alături de ele/ dar nici una
nu a fost în stare/ să te rețină...”

● OANA PRAHOVEANU, Băicoi-
Țintea, Prahova. Aveți idei
îndrăznețe, unele năstrușnice:

„port în mine un bărbat plâns/
mușcat de șarpe”; „dorm/ cu gura
pe o gură fierbinte”; „ei fumează
mă bărfesc și mă învinovățesc/ de
curvie/ îmi spun că pot inge-
nunchia/ unde n-au ajuns ei încă”;

„mirele meu s-a îmbrăcat în
negru/ plânge/ vrea să ne nun-
tim/ eu/ să-i fiu cruce poate”
etc.

Aceste idei surprind, poate
chiar șochează, dar nu produc
emoții.

● MIHAIL PĂUNESCU, Brașov.
„Vă prezint o primă serie de texte
miniaturale. Poate vor fi utile
elevilor.”

Eu nu le-aș da tuturor elevilor, ci
numai acelor care au săvârșit
acte de indisciplină, cu obligația de
a le scrie în caiet de o sută de ori:
„Vocația necultivată/ rămâne-n
suflet îngropată/ când o dezvolți
de timpuriu/ va înflori din tată-n
fiu.”

MAȘINA DE SCRIS

Pagini realizate de
Alex Ștefănescu

Important pentru toți corespondenții

■ Textele dv. trebuie dactilografiate sau scrise de mână lizibil. Dacă sunteți optimiști, trimiteți-mi și o fotografie și date biografice. Dactilogramele, manuscrisele și fotografiile nepublicate NU se restituie.

■ Nu există restricții în ceea ce privește genurile. Sunt admise în egală măsură versurile, proza, piesele de teatru, articolele de critică literară, versurile pentru muzică rock, graffiti, textele publicitare, aforismele gen „legile lui Murphy”, scenariile pentru spectacole de cabaret politic etc.

■ Cele mai valoroase texte se publică în cadrul rubricii **Mașina de scris**. Toate textele publicate în cadrul acestei rubrici candidează automat la premiul de 1.000.000 de lei care se acordă anual, la 1 noiembrie.

■ Dintre corespondenții rubricii se selectează și cei cărora li se va tipări câte o carte. Numele lor se anunță la fiecare 1 martie (anul acesta a fost nevoie de o amânare de două luni, din motive pe care le-am explicat la vremea respectivă).

■ Plicurile trebuie trimise la următoarea adresă: Alex Ștefănescu, la redacția revistei **Flacăra**, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, 71341 București.

■ Faceți un efort financiar și abonați-vă la revista **Flacăra**. Este singura noastră cale de comunicare și ar fi păcat să pierdem la un moment dat legătura din cauză că nu vă puteți procura revista.

Chermesa anuală

Ce înseamnă organizarea ei?

Ni se cere adesea să organizăm o a doua chermesă anuală, ceea ce am face cu plăcere (la Geneva sau la Lausanne) în iunie dacă ne-ai da ajutorul necesar. Pentru aceasta țin să vă fac cunoscut ajutorul de care avem nevoie:

1. O sală de închiriat conținând minimum 250 de locuri dacă este posibil cu scenă, dar neapărat cu o bucătărie completă, cu posibilitatea de a închiria veselă și ustensile de bucătărie, precum și o instalație stereofonică.

2. Posibilitatea de a instala afară două grătare mari, la o distanță cât mai apropiată de sală.

3. Posibilitatea de parking, precum și transporturi publice în imediata apropiere.

Săliile parohiale catolice și protestante au aceste posibilități, dar sunt închiriate cu un an înainte.

Mihaela Mihai-Müller -
o prezență dinamică

Iată acum organizarea internă necesară pentru chermesa din Geneva:

- Un președinte sau o președintă (persoana responsabilă) care coordonează toate standurile și se ocupă de partea administrativă și de publicitate; fiecare stand are un responsabil care își organizează echipele, mobilizându-și prietenii și voluntarii ce se înscriu în prealabil.

Preparate

- **SARMALE.** Un minimum de 1.200 de bucăți preparate benevol (oferite sau rambursate), 2 persoane la bucătărie care încălzesc sarmalele și fac mămăliga (de preferință 2 x 2)
- 3 persoane pentru a servi porțiile la ghișeu (3 x 3 schimburi). **Total 13 persoane.**

Dnele Mihălcescu și Busuic coordonează acest stand.

- **MITITEI.** La grătar, un responsabil (la Geneva, persoana responsabilă este dl Orășianu)

- 2-3 grataragii (două schimburi)

- 3 persoane care servesc la stand (două

schimburi). **Total 12 persoane.**

Dna Lydia Rășcanu comandă carnea, curăță usturoiul și organizează serviciul. Ca să prevenim eventuale abuzuri, porțiile de mâncare, mititeii și băuturile se iau numai pe bonuri-cumpărate de la casa centrală, celelalte standuri fiind de sine stătătoare

- **CASIERIA.** Dl N. Prejbeanu, contabilul comunității, ne procură casele de bani necesare și colectează banii.

- **BARUL.** 3-4 persoane în permanență. Dl. I. Lecca se ocupă de bar; o persoană la mașina de cafea. Trei schimburi sunt necesare; **total 15 persoane.**

- **BUFETUL RECE.** Toate specialitățile românești care pot fi oferite de doamnele românce! Varietatea este foarte importantă. Dulciurile reprezintă o mare atracție. 3 persoane pentru bufet, 2 persoane la dulciuri. Responsabila la casă, trei schimburi fac 6 x 3 = **18 persoane.**

Dna Marina Catto este responsabilă acestui stand.

- **TOMBOLA.** Este rentabilă și foarte apreciată. Toate numerele sunt câștigătoare, iar biletul costă 5 franci. Tombola necesită o autorizație specială de la autoritățile locale. 2 persoane stau la stand și câțiva tineri oferă spre vânzare biletele în sală. 2 schimburi = **4 persoane.** Toate obiectele sunt donate. Dl și dna Trifu stochează, recondiționează obiectele și organizează tombola în cele mai bune condiții.

- **MUZICA.** O persoană caută (cu ajutorul nostru) orchestra și atracțiile. Dl Andreescu și cu mine ne dăm peste cap pentru a rezolva această problemă. Orice alt stand este binevenit: cărți, obiecte românești, obiecte de artă etc. Aranjarea sălii necesită **3-4 persoane** (bărbați, de preferință), iar aranjamentul floral, o doamnă inventivă.

Această scurtă dare de seamă, care nu ține cont de nenumăratele detalii, vă va permite să realizați ce muncă fizică și de organizare reprezintă această chermesă.

Domnii Valentin Popescu și Radu Eftimie
discută cu... înflăcărare

Comunitatea

Am fost în casa doamnei Ioana Mirabaud-Dobrovici, într-o după-amiază în care avea loc o întâlnire a Comitetului Comunității românilor din Elveția. Erau acolo, printre alții, domnii Radu Eftimie și Valentin Popescu.

Discuțiile purtate în ambianța plină de rafinement creată de gazdă aveau ca obiect principal proiectul de ridicare la Geneva a unei biserici în stil maramureșean. Cu același prilej, domnul Ștefan Racovitză ne-a înmănat un număr din Căminul românesc - Foaie de legătură a românilor din Elveția. Am parcurs cu o emoție

George Arion în dialog cu
doamna Ioana Mirabaud-Dobrovici

George Arion: Doamnă Mirabaud, de când sunteți în Elveția?

Ioana Mirabaud-Dobrovici: Din 1937; mi-am făcut studiile la Geneva și m-am căsătorit în 1940.

G.A.: Dar nu v-ați uitat țara de origine?

I.M.D.: Cum se poate asta! Nimeni nu-și uită țara de origine.

G.A.: Doamnă Mirabaud, sunteți președinta Comunității românești din Elveția. Lângă dv. se află și vicepreședintele acestei societăți, dl Radu Eftimie. Pentru început, v-aș ruga să ne spuneți cât de numeroasă este comunitatea de aici?

I.M.D.: În Elveția sunt aproximativ 4.000 de români; 2500 între Geneva și Lausanne, alt grup este la Baden, apoi la Zürich și Basel.

G.A.: Ce probleme deosebite are comunitatea românească?

I.M.D.: Probleme? Nu cred că se pot numi probleme. Greutatea este să împaci toate tendințele românilor; noi încercăm să fim cât de deschiși posibil, să adunăm pe toți cei care sunt în jurul nostru; cred că biserica pe care vrem s-o construim va contribui la asta.

G.A.: Spuneți-ne despre proiectul dv.

I.M.D.: Proiectul de a construi o biserică aici aparține precedentului președinte, dl Broșteanu, care a avut această idee acum 12 ani. Noi, când am preluat conducerea comunității, neavând bani pentru o biserică mare, am zis să construim o biserică mică tipic românească. Autoritățile geneveze au fost entuziasmate; am găsit la ei înțelegere și ajutor și ne-am fixat asupra unui tip de biserică maramureșeană, pentru că locul unde va fi amplasată se potrivește foarte bine; este o zonă montană, va fi foarte la locul ei acolo. E deasupra autostrăzii, se va vedea de departe și va fi ușor accesibilă. Locul ne-a fost închiriat cu o chirie mică, pentru că nu avem mari posibilități.

G.A.: Care este structura comunității, ca vârstă?

I.M.D.: Există un prim grup, care depășește 70 de ani, - cei care au venit primii și-au fondat comunitatea, dar acest grup, din punct de vedere numeric, este relativ redus. Marea majoritate se situează în intervalul 40-50 de ani. S-au lansat, prin biserică, acțiuni de atragere a tinerilor, care se află într-o situație puțin diferită de a celorlalți. Aceștia, fie că s-au născut aici, fie că au venit la o vârstă fragedă. Practic ei nu cunosc România, au altă structură și educație decât le-am avut noi. Și este rolul nostru să-i facem să cunoască, să înțeleagă, să iubească România. În primul rând, s-a lansat o mică publicație, în paralel cu Căminul românesc pe care-l scoatem noi, împreună cu parohia, adresat în special tinerilor cărora încercăm să le explicăm toate

problemele legate de istoria, cultura, tradițiile noastre. Ei nu cunosc aproape deloc istoria neamului lor. Ei cunosc limba vorbită și atât: nu cunosc ortografia... Sunt însă foarte optimiști pentru viitor, pentru că semnele pe care le-am observat sunt încurajatoare. Ei vor prelua ștafeta și de fapt ei sunt aceia care vor întreține această biserică și vor face să viețuiască aici spiritualitatea românească.

G.A.: În ceea ce privește împlinirea socială, membrii comunității sunt în poziții avantajoase pentru ei?

I.M.D.: Da, mulți dintre ei au reușit. Pot s-o spun cu mândrie, au reușit foarte bine. Nu s-au îmbogățit peste noapte, nu avem un Onassis, dar s-au evidențiat în meseriile lor: medici, ingineri, profesori.

G.A.: Doamnă, înțeleg că întâlnirile de aici, din casa dv., sunt intrate într-un fel de obicei.

I.M.D.: Da, ne întâlnim de obicei în prima luni din lună, și, dacă este necesar, de mai multe ori.

G.A.: De ce încercați să păstrați aici tradiția românească?

I.M.D.: Pentru că suntem români și ne iubim țara. Să știți că România are enorm de oferit Occidentului: omenia, în primul rând, care e specific românească, este ceva ce aici lipsește.

Radu Eftimie: Va mai trebui să adaug, ca să-i lămuresc pe cititorii dv. care nu ne cunosc încă, și știu că de-a lungul anilor ni s-a făcut o propagandă dezavantajoasă: noi am părăsit un regim, nu o țară și un popor.

G.A.: Cum se vede acum țara de aici?

I.M.D.: Din păcate, afară de „Opération Villages Roumaines”, care face enorm de mult pentru a arăta că în România există și valori și nu doar dezastre și nenorociri, imaginea României nu este pozitivă, pentru că toți cei care au lucrat acolo au avut foarte multe greutăți, mai ales la început. E nemaipomenit să te gândești că, din numărul de sate elvețiene care au lucrat cu satele românești, mai mult de jumătate continuă, după 5 ani, și sunt angajate în proiecte mari. Ceea ce dorim cu toții este să arătăm cultura, tradițiile românești folosind mai cu seamă superba civilizație țărănească. Eu

românilor din Elveția

firească paginile acestei publicații care mărturisesc despre dragostea de România a unor oameni care au fost nevoiți s-o părăsească din varii motive. Iar într-un colț de pagină am descoperit, sub titlul A doua chermesă anuală - ce înseamnă organizarea ei?, înșiruirea tuturor punctelor care trebuie avute în vedere pentru ca românii din Elveția, mistuiți de dorul de țară, să se poată întâlni, pentru a se cunoaște mai bine, pentru a auzi o vorbă românească sau o muzică românească, pentru a face cunoscută generațiilor mai tinere frumusețea datinilor românești.

Doamna Mirabaud sau farmecul distincției

găsesc că mentalitatea, crezul, felul de-a trăi al țărănilor români sunt pilde care ar fi foarte utile Occidentului.

G.A.: Dar sunt ei realmente interesați de aceste valori pe care noi le-am păstrat?

I.M.D.: Elvețienii, da. Tot prin „Opération Villages Roumaines” am văzut că s-au legat niște prietenii nemaipomenite și elvețienii au fost de o mare generozitate nu numai pentru că a fost elanul de-atunci, ci pentru că au văzut, pe parcurs, oamenii. Și i-au iubit, și i-au apreciat și continuă să-i cunoască mai bine. În toamnă vin cu 20 de cucoane să vedem mănăstirile și primul lucru care m-au rugat a fost „Putem să mergem și în case țărănești?”. Sigur că da.

G.A.: Asta ar putea fi o șansă pentru turismul românesc? Nu cu hoteluri mari, ci cu turismul rural?

R.E.: Da, dacă se rezolvă anumite probleme de infrastructură. Nu cred că se poate concepe turism fără un sistem rutier, și nu se poate vorbi de un sistem rutier fără investiții. Orice investitor străin, care manifestă interes față de cultura noastră, nu prea se îngheșue, scuzați expresia, deocamdată, din motive pe care le cunoașteți probabil mai bine decât mine.

G.A.: Spuneți-le și dv.!

R.E.: Da, e vorba în primul rând, de legislația greoaie; dreptul la proprietate nu numai că nu este garantat, dar este chiar compromis - dacă ne uităm la Legea caselor naționalizate: asta va fi o armă cu două tăișuri: va favoriza din nou o minoritate și va lovi într-un

popor întreg. Nu mă gândesc numai la proprietari, ci la noțiunea de proprietate care este compromisă și nimeni nu va investi un dolar fără această garanție. Merg cu gândul mai departe, mă gândesc că România are un ambasador la Berna oficial și 4.000 neoficiali care suntem noi. Sigur că, pentru țara

noastră, este bine, chiar dacă ne doare, să ne vâităm mai în surdină față de elvețieni și de alții de cât e de greu și câte s-au schimbat sau nu s-au schimbat în România; însă, din păcate, nu putem face nimic atunci când, la nivel foarte înalt, se fac gafele care s-au făcut - mă refer din nou la problema proprietății, la presiunile care se fac asupra justiției pentru anularea deciziilor judecătorești, care este nu numai lipsă în legislație, dar și un abuz. Toate astea nu fac bine țării.

G.A.: Există vreo deosebire între comunitatea română de aici și altele din alte părți?

I.M.D.: Nu pot să vă spun, pentru că nu știu cum sunt organizate; dar tendințele pe care le regăsim aici se repetă în toate comunitățile române din Occident.

R.E.: Poate la noi e o mică dificultate suplimentară, e greu de judecat, știți cum e vorba cu găina vecinului, cred că este o deosebire esențială, ceilalți sunt orientați politic, sunt mici celule de partide politice cu orientări țărănești, liberale. La noi, obiectivul principal, înscris în statut, este că milităm pentru prezervarea valorilor culturale, religioase, istorice românești și din punctul ăsta de vedere încercăm să atragem toți românii. Dar, în același timp, nu trebuie să uităm că, majoritatea dintre noi, suntem oameni cu conștiință politică și care am luat la un moment dat o decizie politică foarte importantă în viața noastră: aceea de a veni aici. Comunitatea are o ținută politică fără să se transforme într-un partid politic. Nu are program politic, nu-și propune să ia puterea, dar membrii ei au o atitudine, în anumite situații chiar militantă, cum a fost în '89, sau cu evenimentele de la Brașov, din '87.

În țară, după 17 ani

Ștefan Racovitză, Geneva

Nu mă gândisem la o urmare a notelor de drum publicate recent. M-au decis însă câteva ecouri stărnite de felul în care văzusem anumite realități, sau ce credeam eu și mai cred a fi realitatea românească azi.

„În exil sau în țară nu se mai scrie azi despre România decât pentru a o critica. Noi, cei din exil, avem datoria să contribuim la răspândirea în lume a unei imagini favorabile”, îmi scrie un corespondent din Elveția. E drept, se scrie mult despre neocomunism, despre copiii străzii, despre murdăria generală, despre timiditatea și betesugurile opoziției, despre bicsnicia mentalităților, despre mârșăria unor funcționari publici, despre corupția generalizată, despre sărăcia galopantă ș.a.m.d.

Ca să-mi nemulțumesc și mai mult criticii, am să completez lista de mai sus cu încă trei elemente despre care n-am amintit în prima parte.

Deși i-am văzut cu ochii mei, n-am vorbit încă despre ultima (?) categorie socio-profesională prezentă azi în țară - cerșetorul diletant. Bătrâni, bărbați mai cu seamă, bărbierii și corect îmbrăcați, părând a fi fost funcționari, învățători ori altceva, rezemați nesigur de câte un stâlp sau un zid, în plin centru, întind fără precizie o mână tremurând de bătrânețe dacă nu de rușine. Deși le-am căutat privirea, n-am reușit să privesc în ochi pe vreunul dintre ei; evitau contactul. Mi s-a spus că trebuie să fie cei cu pensilele cele mai mici, de 30.000-40.000 de lei lunar, dacă nu și mai puțin.

Pe copiii străzii și ai „aurolacului” nu i-am văzut decât fugitiv. Ni i-au arătat însă, și a putut să-i vadă o lume întreagă, câteva reportaje ale televiziunilor occidentale, realizate la București, intrând, pentru a se adăposti de frig și ploaie și pentru a dormi, în gurile de canal pe care le împart cu șobolanii. Promiscuitatea, lipsa de igienă, homosexualitatea, prostituția, violurile, cerșetoria organizată, malnutriția, drogurile, tabagismul, și alcoolismul, iată de ce au parte acești copii. (Și ce dacă? mi s-a spus la București, evocând subiectul într-o discuție, „nu vezi că toți sunt țigani?” Avea dreptate interlocutorul meu, mai toți erau cam întunecați; împrejurarea însă nici nu le îmbunătățește lor soarta, nici nu micșorează răspunderea societății).

În ceea ce privește evoluția mentalităților, este semnificativă judecata oamenilor cinstiți, contaminați și ei de corupția care s-a întins ca o pecingine pe tot corpul social. Se vorbește de „cinstea” dlui Iliescu, de faptul că personal nu încearcă să se îmbogățească. Poate, n-am temei să-l acuz. Dar poate fi cinstit un șef de stat care, în perfectă cunoștință de cauză, nesocotește

hotărârile justiției, instigând la nesupunere socială? Poate fi cinstit un șef de stat care tolerează, acoperă și în cele din urmă încurajează cele mai de necrezut matrapazlăcuri?

Stăteam de vorbă cu un cunoscut care are o excelentă reputație. Regreta că refuzase oferta unui vecin care-l îmbiase să-și clădească lângă casă un atelier la care se gândise. I se propuseseră materiale de

construcție, cherestea, la jumătate de preț; lemnul era de furat. Ambii parteneri erau la curent cu originea mării, dar nici unul nu credea cu adevărat că făcea un lucru necinstit, atâta vreme cât covârșitoarea majoritate a „afacerilor” este de aceeași natură. Și când exemplul este dat la cele mai înalte niveluri, argumentele morale devin ridicole și suscită zâmbete amuzate dacă nu agresivitate.

Este adevărat, criticile aduse azi realității românești sunt numeroase, ceea ce face ca imaginea României în lume să fie deplorabilă, iar tendința, din păcate, este spre înrăutățire. O dată constatarea făcută, rămâne însă să ne întrebăm dacă ea corespunde realității și dacă da, a cui e vina. Milogii diletanți, copiii „canalizați”, aceste noi originalități sociologice în evantaiul și așa larg al naufragiului uman multilateral dezvoltat, ca și celelalte realități ale României postdecembriste, iată cauzele degradării imaginii României în lume. Mai este însă nevoie să amintim că ele nu sunt opera exilului și că acesta, ignorându-le ori acoperindu-le cu un festivum cu mititei, periniță și artizanat mioritic, nu este altceva decât un complice?

Domnul Ștefan Racovitză (dreapta) pregătește... „Căminul românesc”

Bani • Bănci • Burse

Oamenii de afaceri australieni sunt interesați să investească în România

Lucrările celei de-a XII-a sesiuni a Comisiei mixte guvernamentale româno-australiene s-a desfășurat la București în perioada 27-28 iunie. Partea română a fost condusă de Ion Pârgaru, secretar de stat în Ministerul Comerțului, iar președintele părții australiene este Jeffrey Alan Benson, din cadrul Departamentului Afacerilor Externe și al Comerțului. Oamenii de afaceri australieni și-au exprimat interesul pentru colaborarea cu firme românești în domeniul explorării și exploatării resurselor minerale, al industriei siderurgice, constructoare de mașini, alimentare, textile, financiar-bancar și în sectorul agricol. „Pentru atragerea de capital australian vom începe demersurile pentru crearea unui Comitet economic româno-australian care să faciliteze accesul agenților economici din cele două țări la potențialele proiecte de investiții”, a declarat Ion Pârgaru. În 1994, volumul schimburilor comerciale româno-australiene s-a ridicat la 61,8 milioane dolari.

Viorel Păunescu a obținut controlul asupra hotelului Intercontinental

• Viorel Păunescu, președintele companiei Star Lido SA, a declarat reporterilor REUTER că a câștigat controlul asupra hotelului Intercontinental, învingând astfel lanțul hotelier american Marriott. Păunescu a declarat că ofer-

ta sa de 33 de milioane de dolari a fost cu mai mult de 10 milioane de dolari mai puțin decât cea a grupului Marriott, dar că firma americană a fost mai puțin hotărâtă să cumpere. „Grupul nostru de investitori a cumpărat 53,6% din acțiunile Intercontinental, pentru 33 de milioane de dolari”, a afirmat Păunescu. Vânzarea Intercontinentalului a provocat însă un semnal de alarmă în rândul anumitor grupuri străine de investiții și diplomați din România, care consideră că este un precedent periculos. „Acesta este cel mai nepotrivit lucru pe care putea să-l facă România, într-un moment în care susține că dorește să atragă mai multe investiții străine”, a declarat o sursă financiară română apropiată acordului. Aceeași sursă a precizat că vânzarea hotelului către frații Păunescu la un preț mai scăzut decât cel oferit de grupul Marriott nu a făcut nimic care să spulbere impresia că România nu este deschisă complet acordurilor transparente și investițiilor străine. Păunescu a declarat însă că grupul său este gata să furnizeze banii imediat și este pregătit să investească alte 25 de milioane dolari, în următorii trei ani, pentru aducerea Intercontinentalului la un standard de cinci stele.

Regia națională de electricitate are creanțe neîncasate în valoare de peste 1.000 miliarde lei.

Valoarea totală a facturilor emise și neîncasate de RENEL, la 23 iunie a.c., era de

1.003,6 miliarde lei. La aceeași dată, obligații de plată ale regiei erau de 715 miliarde lei. Unitățile Ministerului Agriculturii au la RENEL datorie totală de 108,3 miliarde lei, din care 13,2 miliarde lei reprezintă datorii contractate de peste un an. Regia Autonomă de Îmbunătățiri Funciare (RAIFO) are 38,3 miliarde lei datorie la Regia națională de electricitate, comunicat Agenției MEDIAFAX biroul de presă al RENEL.

Fostul patron al holdingului SASEA a fost condamnat la șase ani închisoare

Florio Fiorini, fostul patron al holdingului elvețian SASEA, a fost condamnat recent la șase ani închisoare pentru fraudă, informează REUTER. O instanță de judecată din Geneva l-a găsit pe Fiorini vinovat de falimentul fraudulos al firmei sale, în octombrie 1992, după ce aceasta acumulase datorii în valoare de 5,5 miliarde franci elvețieni (4,46 miliarde dolari). De asemenea, în conformitate cu legea elvețiană, lui Fiorini i-a fost interzisă intrarea în Elveția timp de 10 ani după efectuarea pedepsei. Oricum, omul de afaceri italian a stat deja în închisoare 32 de luni, până la pronunțarea sentinței, și a formulat o cerere de a-și executa restul sentinței în țara sa. Avocatul său a declarat că autoritățile italiene au adresat Elveției o cerere de extrădare a lui Fiorini, pentru a-l ancheta în legătură cu fraudele constatate la unele filiale ale SASEA din Italia.

BANCOREX

BANCA ROMÂNĂ DE COMERȚ EXTERIOR S.A.

"CARDUL"

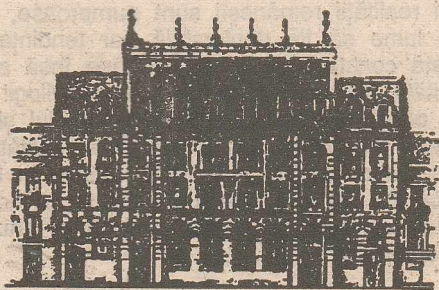
(CARTEA DE PLASTIC)

INSTRUMENT MODERN DE PLATĂ

10. Consecvență strategiei de a oferi clienților săi produse și servicii bancare moderne, BANCOREX va implementa activitatea de acceptare a cardurilor emise sub marca VISA INTERNATIONAL.

Aceste servicii se adresează:

- societăților comerciale - "comercianți" ce desfășoară activități de vânzări de mărfuri sau prestări de servicii cu amănuntul și care vor accepta carduri internaționale VISA ca mijloc de plată a acestora. BANCOREX va asigura acestor clienți decontarea tranzacțiilor pe bază de carduri.
- deținătorilor de carduri internaționale VISA,

pentru obținerea de sume în numerar, la ghișeele BANCOREX.

Societățile comerciale vor beneficia, prin acceptarea cardurilor la plată și decontarea lor prin BANCOREX, de următoarele avantaje:

- acceptarea unui instrument de plată modern, ceea ce contribuie și la creșterea prestigiului și îmbunătățirea imaginii firmei;
- creșterea volumului vânzărilor prin atragerea unor noi clienți, respectiv a deținătorilor de carduri internaționale VISA;
- posibilitatea încasării în valută a contravalorii mărfurilor sau serviciilor;
- garanția încasării documentelor, dacă operațiunile s-au desfășurat cu respectarea procedurilor stabilite de bancă;
- crearea unei legături mai stabile cu banca, legătură care îi va permite încasarea și a altor mărci de carduri, internaționale sau naționale;
- instruirea personalului care va lucra cu carduri în unitățile respective;
- acces la infrastructura necesară pentru derularea tranzacțiilor de carduri;
- crearea unei relații stabile și de durată cu Banca Română de Comerț Exterior, facilitându-se astfel accesul și la alte produse și servicii oferite de bancă.

CE TREBUIE SĂ FACEȚI PENTRU A DEVENI

O bancă dinamică pentru parteneri dinamici!

CLIENT AL BĂNCII ROMÂNE DE COMERȚ EXTERIOR?

1. Contactați cea mai apropiată sucursală BANCOREX pentru a obține informații și detaliile inițierii acestei activități.

2. Depuneți documentația solicitată de bancă, împreună cu cererea pentru deschiderea unui cont separat pentru acest gen de operațiuni.

3. În situația acceptării cererii dumneavoastră, sucursala BANCOREX vă va furniza toate informațiile și materialele necesare organizării acestei activități și va instrui, la cerere, personalul dumneavoastră.

Doriți să vă numărați și dumneavoastră printre societățile comerciale, cliente ale Băncii de Comerț Exterior, care acceptă acest nou instrument de plată?

Sunați la următoarele numere de telefon: 614.91.90 sau 614.73.78 int. 9221, 9222 sau 9223, de luni până vineri, între orele 8 -16. Veți obține informații suplimentare și veți afla răspunsul la întrebările dumneavoastră.

**În toate meseriile, dar primordial în
jurnalistică, morală și autocenzura
sunt esențiale pentru realizarea
echilibrului necesar democrației și
progresului.**

Bani • Bănci • Burse

Privatizarea băncilor

Ministrul finanțelor, Florin Georgescu, a prezentat la ședința Guvernului, proiectul Legii de privatizare a băncilor comerciale cu capital majoritar de stat. Conform proiectului, în prima fază, FPP-urile vor mandata FPS să le vândă cota de 30% din acțiunile pe care cele cinci Fonduri le dețin din capitalul băncilor de stat. Suma rezultată din vânzarea acestei cote va rămâne la dispoziția băncilor. În a doua fază, este prevăzută mărirea capitalului băncilor prin emisiune de noi acțiuni, plasate prin ofertă privată sau publică. Scopul aceste vânzări este de a reduce participția statului la capitalul băncilor. În a treia fază, se va trece la privatizarea cotei pe care o mai deține statul. Vânzarea acțiunilor se va face după reevaluarea capitalului social al băncilor și se va efectua numai contra numerar, prin ofertă privată, licitație deschisă și ofertă publică și se va adresa persoanelor fizice și juridice române sau străine. Cele cinci FPP-uri nu vor avea dreptul să cumpere acțiuni ale băncilor.

România trebuie să ajungă din urmă EE-4 înainte de a avea acces la Uniunea Europeană

Institutul de Cercetare Nomura a difuzat, în aprilie a.c., un raport în care arată că România a realizat în 1994 cea mai impresionantă performanță economică din Estul Europei, făcând-o aptă de a se încadra nu în grupul vecinilor săi din Balcani, ci în grupul țărilor central-europene cu cel mai rapid ritm al reformei, cunoscut sub denumirea de EE-4 (Ungaria, Polonia, Republica Cehă și Slovacia). Raportul precizează că deficitul contului curent al României a scăzut la 0,9% din PIB, sub media realizată pe ansamblul EE-4, iar datoria externă, reprezentând 63% din valoarea exporturilor, se situează și ea mult sub rata de 172% înregistrată în grupul aceluiași țări (217% în Polonia, 303% în Ungaria și doar în Cehia 57%). Recomandările pentru 1995 din raport vizează continuarea stabilizării macroeconomice, accelerarea reformelor structurale și rezolvarea anumitor probleme de politică externă. Astfel, amânarea privatizării a făcut ca, în 1994, ponderea sectorului privat în PIB să se situeze la doar 35%, față de 65% în Cehia și 55% în Slovacia, iar politica fiscală instabilă a determinat un deficit bugetar anual de 4,4% din PIB, comparativ cu media de 2,5% pe ansamblul EE-4. În privința politicii externe, raportul Nomura se referă la necesitatea relaxării tensiunilor din relațiile cu Ungaria (datorate statu-

tului minorității ungare din România), cu Rusia (datorate Basarabiei) și la problema unei eventuale uniri cu Republica Moldova. Pentru evaluarea exactă a poziției României în „cursele” către integrarea în Uniunea Europeană, este necesară, însă, cunoașterea unui al doilea studiu realizat de Institutul Nomura, difuzat săptămâna trecută și citat de REUTER. Concluzia acestui studiu este că țările din Europa de Est în Uniunea Europeană nu vor putea adera la UE înainte de perioada 2001-2005, în condițiile în care diferențele structurale dintre Est și Vest vor împiedica integrarea înainte de sfârșitul acestui mileniu. Studiul, destinat oamenilor de afaceri, precizează că decalajele de ordin structural, în privința venitului pe cap de locuitor și a competitivității economiei fac imposibilă aderarea în următorii ani la Uniunea Europeană a EE-9, cum este cunoscut grupul țărilor din centrul și estul Europei care au semnat acorduri de asociere la UE (Republica Cehă, Slovacia, Polonia, Ungaria, Bulgaria, România și cele trei state baltice). Institutul Nomura precizează că

Ungaria este cea mai „aproape” de standardele comunitare, cu un PIB anual mediu pe cap de locuitor de 4000 dolari, față de 19.000 dolari pe ansamblul UE.

Cupoanele nominative vor fi distribuite populației în perioada 1 august-30 septembrie 1995

Guvernul a stabilit calendarul derulării programului privatizării de masă (PPM), conform căruia cupoanele nominative vor fi distribuite populației în perioada 1 august - 30 septembrie 1995. PPM se va declanșa pe 1 octombrie a.c. și se va încheia pe 31 martie 1996. În această perioadă, cetățenii pot subscrie acțiuni contra cuponului nominativ, contra certificatelor de proprietate sau contra numerar la cele 2.500-3.000 societăți incluse în lista oficială care va fi elaborată de Agenția Națională pentru Privatizare. Această listă trebuie să fie întocmită și transmisă în teritoriu până la data de 15 august a.c.

Alocarea acțiunilor se va efectua în perioada 15 ianuarie - 15 februarie 1996, iar distribuirea certificatelor de acționar în perioada 15 februarie - 31 martie 1996. Cetățenii care doresc să devină acționari la Fondurile Proprietății Private, după transformarea acestora în societăți de investiție, pot depune cupoanele nominative și certificatele de proprietate în perioada 1 octombrie 1995 - 31 martie 1996.

Franța pregătește o nouă listă de companii ce urmează să fie privatizate

Franța pregătește o nouă listă de companii ce urmează să fie privatizate, fiind posibil că aceasta să includă grupul producător de aluminiu și de ambalaje Pechiney, producătorul de automobile Renault și compania electronică Thomson, a anunțat recent publicația Les Echos, citată de REUTER. Publicația a mai informat că guvernul conservator pregătește un decret care să permită

vânzarea acestor companii până în toamnă. Guvernul, care și-a preluat atribuțiile luna trecută, a afirmat că intenționează să obțină în acest an 40 de miliarde de franci (8,2 miliarde dolari) din vânzarea activelor statului. Guvernul anterior a privatizat parțial compania Renault, dar a păstrat 51% din aceasta în proprietatea statului, pentru a evita conflictul cu președintele socialist Francois Mitterrand. O purtătoare de cuvânt a Ministerului de Finanțe a declinat să comenteze aceste informații, dar a declarat că guvernul este pe cale să publice un decret referitor la aceste privatizări, în decurs de 2-3 săptămâni. Publicarea unui nou decret va lăsa încă deschisă posibilitatea de a continua vânzarea companiilor de asigurări Assurances Generals de France și Caisse Nationale de Prevoyance, despre care guvernul anterior anunțase că sunt gata de privatizare. Les Echos susține însă că cel mai probabil este ca Renault și Pechiney să fie vândute primele.

MEDIAFAX

S-a deschis un lăcaș de asistență sanitară pentru micile animale

În atenția necuvântătoarelor cu prefixul miau și ham !!

Înființată acum patru ani, Societatea BIOVET IMPEX a plecat de la un modest cabinet veterinar, și acela necorespunzător amplasat, în condiții de improvizație.

Principalul scop al societății și al inițiatorului său a fost realizarea unui spital veterinar modern, similar celor din țările dezvoltate.

După destule dificultăți și ezitări (unele descurajante!) BIOVET IMPEX a reușit să pună la punct o largă rețea de distribuție a medicamentelor și substanțelor veterinare, colaborând direct cu cele mai mari companii mondiale, ca RHONE MERIEUX și RHONE POULENC ANIMAL NUTRITION.

BIOVET IMPEX, azi, poate afirma că și-a realizat în bună

parte programul, fiind unul dintre principalii distribuitori de medicamente și substanțe de uz veterinar din România și creatorul primului spital veterinar pentru animale mici.

Orice societate modernă, dezvoltată, acordă importanță necuvântătoarelor cu care împarte această planetă și nu există umanism fără grijă pentru animale. De aceea, înființarea noului spital veterinar ne ridică cu încă o treaptă

pe scara națiunilor civilizate.

Complexul veterinar BIOVET

asigură în permanentă:

1. Consultații de specialitate în domeniile: patologice infecțioase, boli interne, parazitologie, obstetrică și ginecologie, stomatologie etc.
2. Intervenții chirurgicale și tratamente și supraveghere postoperatorie, în capacitățile de internare ale spitalului.
3. Cosmetică și întreținere pentru animale de companie.
4. Farmacie veterinară cu program prelungit.
5. Depozit pentru distribuția medicamentelor veterinare de import și autohtone ale celor mai prestigioase firme producătoare din domeniul veterinar.
6. Consultații în marketing veterinar.

Deopotrivă, i-naugurarea noului spital românesc arată gradul de realizare a ideii de privatizare în medicina veterinară din țara noastră.

Gradul de dotare, personalul calificat și medicamentele de maximă calitate oferite de spitalul veterinar BIOVET sunt un reper sigur în medicina veterinară din țara noastră.

Mai mult chiar, BIOVET a fost contactată de o organizație britanică de protecție a animalelor, în vederea unei acțiuni comune de rezolvare a problemei „câinii străzii”.

Dr. ADRIAN ȘUFARU, președinte BIOVET

București, str. Sebastian nr. 211, sector 5, tel. 01-631.27.04 fax: 01-410.32.80

„Nici un alt lider din istoria omenirii nu a avut atât de multă putere asupra unui număr atât de mare de oameni și atât de mult timp ca Mao Zedong și nimeni nu și-a împins poporul într-o asemenea catastrofă.”

Mao Zedong, autorul uneia dintre cele mai mari tragedii ce s-a derulat neîntrerupt decenii la rând pe cea mai mare scenă a lumii - China, se dezvoltă aici. În familia dictatorilor, fie ei Gînghis Han, Stalin, Hitler, Ceaușescu, Mao nu are egal.

La început a fost sfârșitul

Mao se lupta să deschidă ochii și să-și miște buzele. Masca de oxigen îi alunecase de pe față și nu mai putea respira. M-am aplecat deasupra lui:

- M-ai chemat?
- Ah... ah... ah...

Asta a fost tot ce am putut auzi. Mintea îi era limpede, dar nu mai putea să vorbească. Eram medicul personal al lui Mao, șeful echipei medicale - șaisprezece dintre cei mai buni medici din China și douăzeci și patru de surori excelente - care încercam să-i salvăm viața. De peste două luni - din 26 iunie 1976, când Mao suferise cel de-al doilea infarct de miocard - eram de serviciu douăzeci și patru de ore din douăzeci și patru. Opt surori și trei doctori se aflau în permanență alături de Mao, în timp ce alți doi doctori îi monitorizau electrocardiograma. Echipele se schimbau din opt în opt ore. Eu eram în permanență în preajmă, dormeam numai trei-patru ore pe noapte. Biroul meu era o mică încăpăre chiar lângă salonul în care se afla Mao.

Cetățenilor Chinei nu li se spusese că liderul lor e bolnav. Ei au putut urmări declinul fizic al acestuia numai prin intermediul unor fotografii întâmplătoare, din timpul rarelor lui întreveneri cu demnitari străini. Ultima era o fotografie a lui Mao întâlnindu-se cu liderul laotian Kaysone Phoumivan în mai 1976. Presa continua să susțină că Mao e sănătos, însă fotografia cu Kaysone Phoumivan arăta că liderul îmbătrânise foarte mult. Cu toate acestea, sute de milioane de oameni și-au început acea dimineață de 8 septembrie scandând în cor:

- Zece mii de ani să trăiască președintele Mao!

Cu puțin înainte de miezul nopții de 8 septembrie 1976, doctorii i-au administrat o injecție intravenoasă cu shengmai san, un leac chinezesc tradițional din ierbururi, constând, în principal, din ginseng, în dorința de a-i stimula inima. Presiunea arterială i-a crescut de la 8,6 cu 6,6 la 10,4 cu 7,2

și pulsul a devenit ceva mai puternic, însă știam că ameliorarea avea să fie de scurtă durată. Hua Guofeng m-a luat deoparte imediat după ce i-am administrat injecția.

- Doctore Li, a șoptit el încet, căci ceilalți membri ai Biroului Politic, Zhang Chunqiao și Wang Dongxing, își ciuleau urechile să audă, mai puteți face ceva?

N-am spus nimic. Hua știa că nu mai e nici o speranță, iar eu nu știam ce să spun. Totuși nu mă puteam hotărî să pronunț cuvântul moarte. L-am privit în tăcere pe Hua Guofeng. Aerul încremenise. Zgomotul aparatului de respirat al lui Mao era singurul sunet care se auzea în încăpăre. Atunci am clătinat din cap.

- Am făcut tot ce s-a putut face, am șoptit cu vocea găuită.

Nu simțeam nici o tristețe văzându-l că moare. Timp de douăzeci și doi de ani fusesem alături de Mao, în fiecare zi, însoțindu-l la toate întâlnirile, călătorind cu el pretutindeni unde se ducea. I-am fost mai mult decât simplu medic, i-am devenit în toți acești ani confident în chestiuni personale și politice, fiind mai apropiat de el și pentru mai mult timp decât oricine altcineva, poate cu excepția lui Wang Dongxing.

La început îl adulasem pe Mao. El era salvatorul Chinei, adevăratul Mesia al țării. Dar în 1976 starea aceasta de spirit îmi trecuse de mult. Visul meu despre o Chină nouă, în care toți oamenii să fie egali și exploatarea înlăturată, se spulberase în anii aceștia. Nu aveam nici un fel de încredere în

fost singurul gând pe care mi l-am putut îngădui în timp ce priveam fix la linia orizontală, dreaptă a electrocardiografului. „Vremea lui Mao s-a dus”. Gândul zbură și dispăru imediat. Un altul îi luă imediat locul: eram copleșit de spaimă. Ce se va întâmpla cu mine? În calitate de medic al lui Mao trăisem ani de-a rândul într-o permanentă teamă. Ridicându-mi privirile de la trupul inert la chipurile oamenilor adunați în jur, mi-am dat seama că toți ceilalți aflați în încăpăre își cântăreau șansele, la fel ca și mine. Viața în interiorul zidurilor Zhongnanhai-ului fusese întotdeauna pe muchie de cuțit. M-am trezit că priveam fix la Jiang Qing.

- Ce ai făcut?! s-a răstit ea la mine. Veți fi trași la răspundere.

Jiang Qing era a patra soție a lui Mao, dacă punem la socoteală și căsătoria hotărâtă de părinții lui, pe vremea când era încă adolescent, și pe care el refuzase s-o recunoască. Mao se căsătorise cu Jiang Qing la Yanan în 1938. Mi s-a spus că ea se mai avusese bine și cu alți bărbați din Yanan. Dar după 1949, plictisită de viața ei inactivă, soția celui mai înalt lider al țării a devenit din ce în ce mai irascibilă și mai pretențioasă. Însă abia în timpul Revoluției Culturale a început să acționeze pe cont propriu, găsind prilejul să-și regleze anumite socoteli, atunci când reușise, în sfârșit, să fie numită membru al Biroului Politic. Mao și Jiang Qing trăiau separat de mai mulți ani de zile, dar Mao n-a considerat niciodată de cuvi-

inimă din iunie al soțului ei. Nu i-a fost deloc ușor lui Jiang Qing să accepte influența pe care Yufeng o exercita asupra lui Mao, dar, în cele din urmă, s-a înclinat în fața inevitabilului, a început să-i facă curte lui Zhang, încercând în felul acesta să comunice cu Mao. Jiang nu se putea împăca nici cu realitatea că Mao era bolnav și că moartea lui era iminentă. Era sfâșiată între teama că propria ei putere se va duce o dată cu Mao și speranța că, o dată cu moartea lui, ea va fi aleasă să conducă țara în locul lui. Boala lui, cu toate neajunsurile ei, o dezgusta. Hua Guofeng a încercat s-o liniștească.

Stătuse așa, bolnav, răsculându-se împotriva doctorilor și refuzând orice tratament medical până cu câteva săptămâni înainte de vizita istorică a Președintelui Nixon în China, prima de acest gen, din februarie 1972. Cu numai trei săptămâni înainte de data la care trebuia să sosească Nixon, Mao mi-a spus, în cele din urmă, că e dispus să înceapă tratamentul. Situația lui era așa de gravă, încât nu se putea pune problema unei însănătoșiri totale. Când a sosit Nixon, Mao era încă atât de slab încât abia putea vorbi. Infecția pulmonară nu se vindecase complet și suferise de o insuficiență cardiacă cronică. Era așa de umflat încât a trebuit să i se croiască un costum mai larg. L-am întâmpinat pe președintele Nixon, când mașina acestuia s-a oprit în fața reședinței lui Mao, l-am condus în birou și m-am retras apoi în coridorul din fața sălii de recepții, de unde puteam să aud foarte clar convorbirea lor și aveam pregătit un echipament mobil de intervenție în cazul că Mao ar fi avut nevoie.

Acum, la vârsta de optzeci și trei de ani, în corpul lui Mao făcuseră ravagii mai multe boli. Fumase o viață întreagă și-și distrusese plămânii și, de-a lungul anilor, suferise frecvent de diferite bronșite, pneumonii și emfizeme. Întrucât țesutul bronhiilor sale își pierduse elasticitatea, o tuse convulsivă îi distrusese pereții plămânului stâng, lăsând trei puncte mari de aer, ceea ce îi provoca greutate în respirație. Putea să tragă aer în piept, dar nu putea să expire ușor și se simțea bine numai atunci când era culcat pe partea stângă, căci greutatea corpului comprima pungile de aer și plămânul mai sănătos, cel drept,

Dr. Li Zhisui și Mao Zedong împreună 20 de ani

putea să lucreze mai în voie. Deseori nu putea respira decât cu ajutorul unei măști de oxigen și, după mai multe improvizații de urgență, am recurs în cele din urmă la aparatul de respirat construit în America și trimis de Henry Kissinger în 1971, după vizita sa secretă în China.

În 1974 s-a stabilit că Mao suferea de Parkinson, așa cum se credea în Occident, ci de o boală rară, incurabilă și, în ultimă instanță, fatală, a sistemului nervos - scleroză amiotrofică laterală, sau boala lui Lou Gehring, după cum este cunoscută în Occident. Pe măsură ce boala avansează, celulele nervoase motorii din măduva coloanei vertebrale, care controlează mușchii gâtului, ai laringelui, ai limbii, ai mâinii și piciorului drept, degenerază și mor, conducând la atrofierea musculară și apoi la paralizia zonelor afectate. Pe măsură ce boala avansează, pacienții nu mai pot să vorbească și să înghită și trebuie hrăniți printr-un tub nazal care ajunge în stomac. Mușchii afectați devin nefolositori și respirația devine mai dificilă. Pacientul luptă în permanență cu tot soiul de infecții pulmonare. Nu există nici un fel de tratament cu adevărat eficient și majoritatea pacienților mor în decurs de doi ani din momentul stabilirii diagnosticului.

Boala lui Mao avansase exact așa cum prevăzuseră specialiștii. Dar acum nu-l omora numai scleroza amiotrofică laterală. Era inima, slăbită de vârstă și de boala cronică de plămâni. Mao suferise primul infarct al miocardului la mijlocul lui mai 1976, în timpul unei certe violente cu Zhang Yufeng, și un al doilea la 26 iunie 1976. Al treilea atac de inimă avusese loc în 2 septembrie. Toți doctorii știau, deși nici unul nu îndrăznește să spună, că moartea lui era iminentă.

Și totuși președintele partidului continua să lupte.

(Va urma)

Noiembrie 1957, la Kremlin, Moscova.

Mao Zedong luându-și rămas bun de la Nikita Hrușciiov, Anastas Mikoian și Nikolai Bulganin. De la stânga la dreapta: dr. Li și Mao.

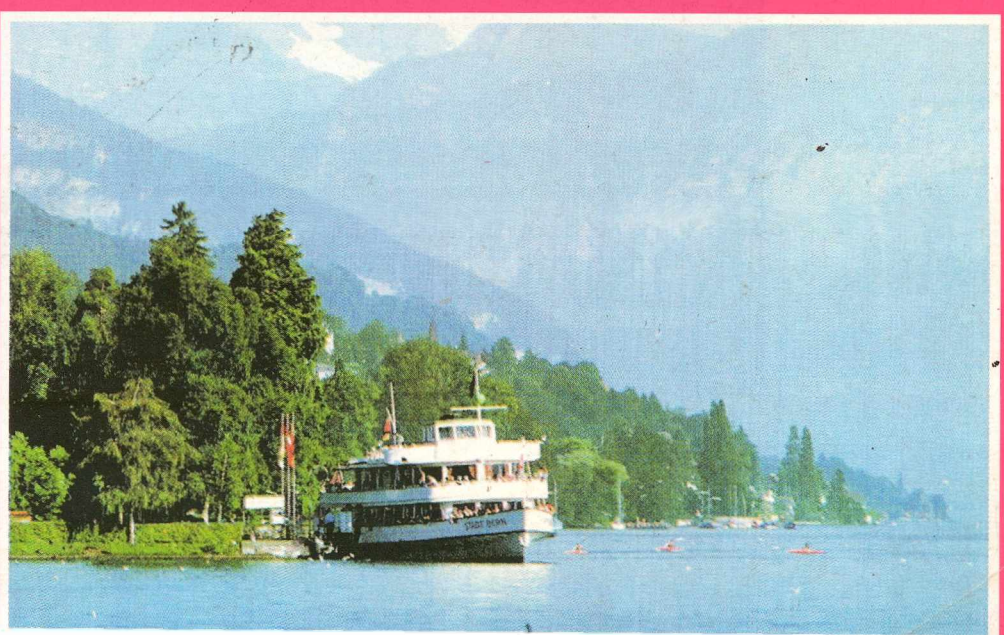
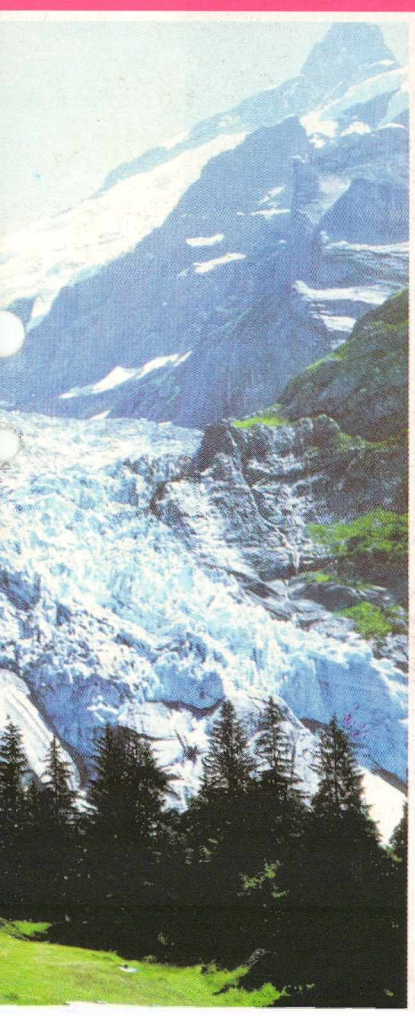
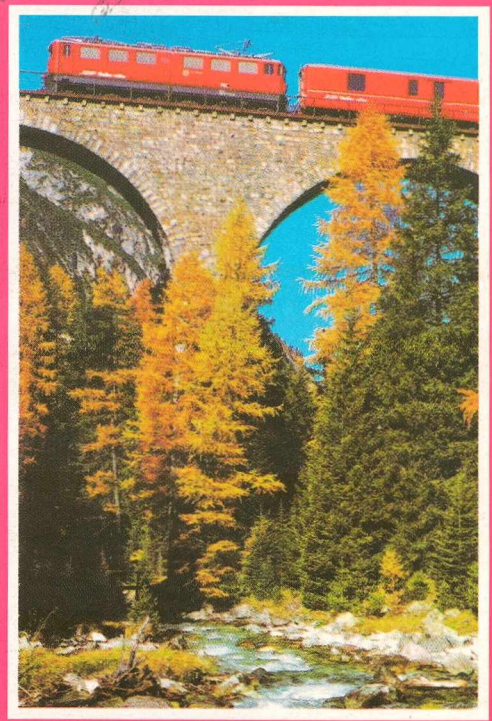
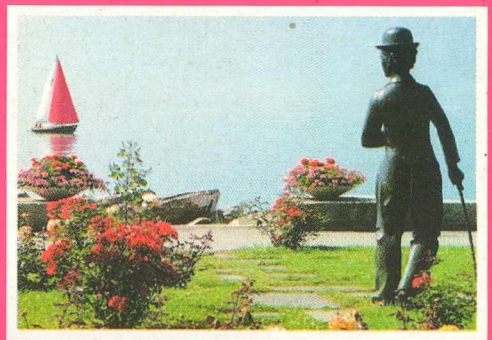
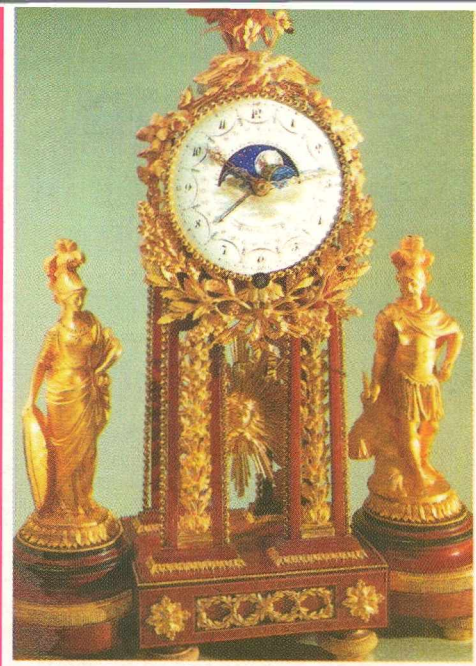
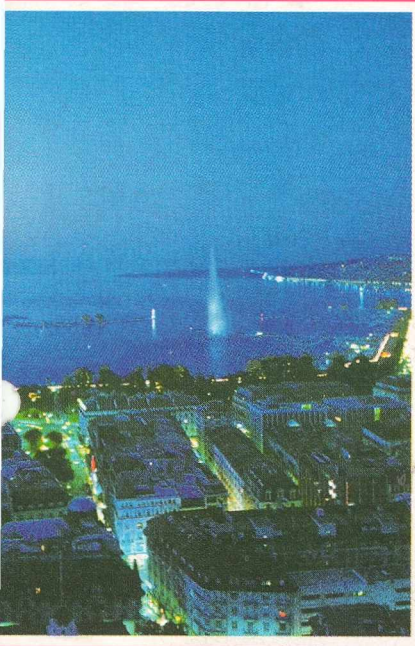
partidul comunist, deși continuam să fiu membru al acestuia.

„S-a încheiat o eră” - acesta a

Diaoyutai, dar se întorsese la Zhongnanhai, în Camera Lotusului de Primăvară, după atacul de

Ultima oră

Apa de ploaie - cea mai mare realizare a guvernului Văcăroiu !

Sumar

Ambasadori și problemele lor cotidiene **4-5**

Elveția în cifre **6-7**

Geneva - capitala mondială a averilor **7**

Bursa de Valori București **9**

Lumea culturii **12-13**

OMEGA - efectul strategiei de piață **14**

Fundațiile umanitare ajută România **15**

Banca Ion Țiriac - profesionalism dovedit **16**

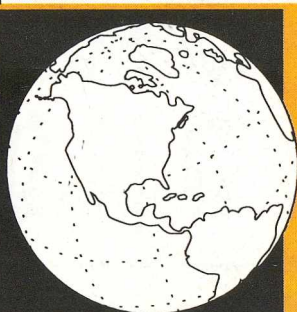
Îovestea unei inspirații - DEESSE **17**

Angst - secretul unei firme de familie **18**

3M - companie fondată acum 100 de ani **21**

Sandoz Agro în România **22**

Ocolul Pământului cu ... **Flacăra**

America, America	1991
Grüss Gott Austria	1992
Forza Italia	
God Save the Queen	1993
Regatul belgilor	
Marele Ducat (Luxemburg)	
Douce France	1994
Grecia	
Je maintiendrai (Olanda)	
Kuwait	
Ora Germană	
Emiratele Arabe Unite	1995
Elveția	

Flacăra FOCUS

este o publicație editată de **S.C. Publicațiile Flacăra S.A.**

Bucharest, Piața Presei Libere No. 1
Tel: 222.33.31; Fax: 222.82.89

FOCUS Elveția

a fost realizat
de **George Arion** și **Mihai Săndoiu**

cu sprijinul
Ambasadei României din Berna

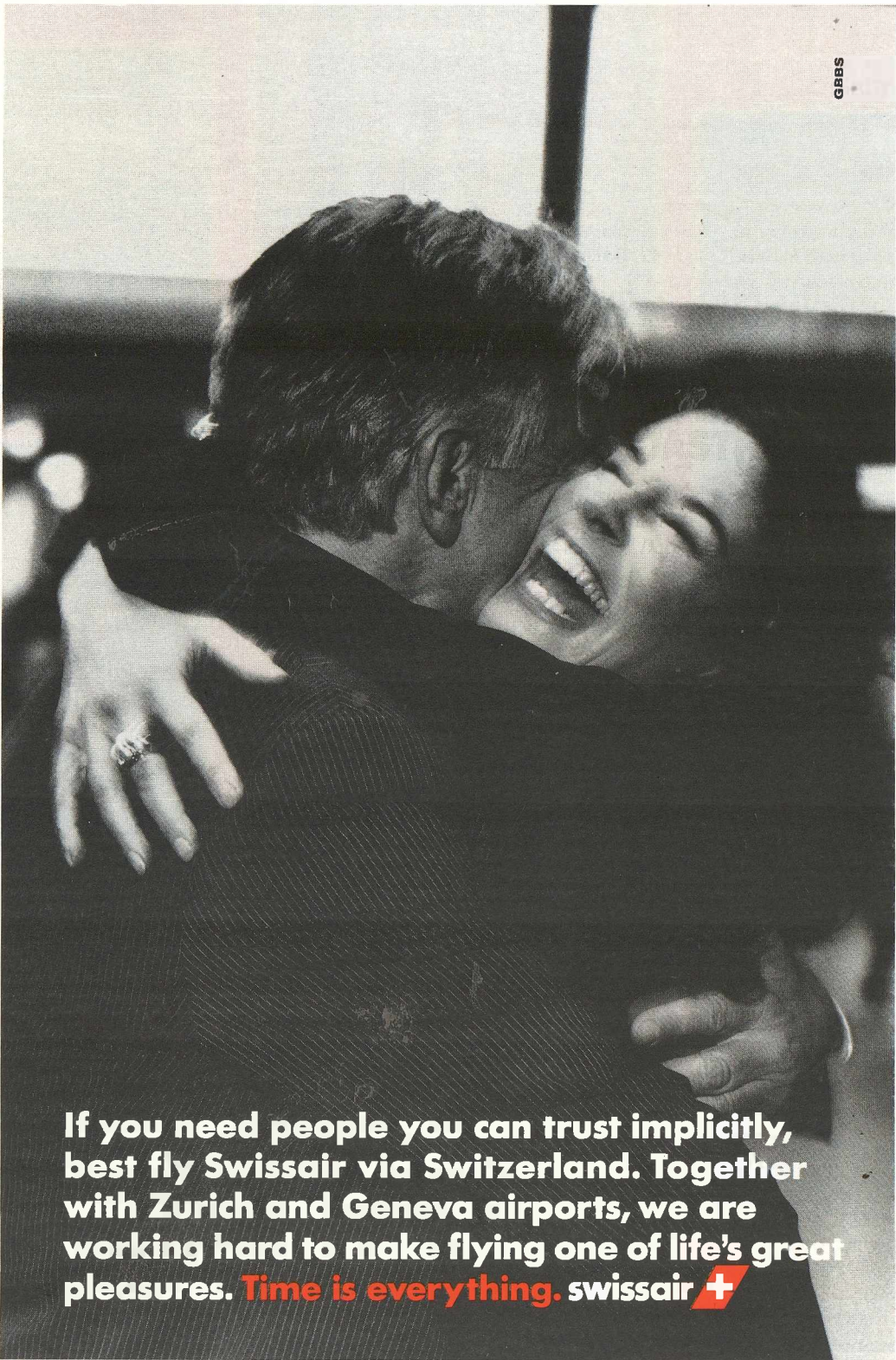
și al companiilor
DEESSE SA și **OMEGA PRODINVEST SA**

Acestora, ca și
Ministerului de Externe al României,
le mulțumim pentru posibilitatea oferită
de a cunoaște această țară.

Traduceri: **Cătălina Alberti, Alexandru Arion, Cora Cioceanu, Adriana Dobrescu**

Publicitate: **Călin Marcușanu, Florin Petria**
Culegere text: **Mihaela Anghel, Dragoș Baltă, Maria Călin, Mirela Fotea**

Secretariat tehnic: **Dan Ciuciucu**
Grafică și tehnoredactare computerizată:
Eugen Mațotă
Tipografia: **InfoPress**

If you need people you can trust implicitly,
best fly Swissair via Switzerland. Together
with Zurich and Geneva airports, we are
working hard to make flying one of life's great
pleasures. **Time is everything.** swissair

„Avem relații bune...”

ne asigură domnul Iosif Boda,
ambasadorul României la Berna

- Domnule ambasador, am vrea să aflăm cum s-a desfășurat până acum experiența dv. la Berna ?

- E cam dificil de spus, oricui i se poate părea o perioadă extrem de scurtă. Sunt acreditat de la 1

septembrie 1994 și chiar dacă am venit la post cu o lună și jumătate mai devreme, n-a fost o perioadă continuă, pentru că, din păcate, o boală m-a ținut departe de activitatea specifică ambasadei. Drept urmare o lună am stat la București și Paris. Aș putea sintetiza, în câteva cuvinte, că relațiile politico-economice dintre România și Elveția sunt bune, chiar foarte bune. Aș zice că ne îndreptăm spre o perioadă când relațiile vor fi privilegiate, în limbaj specific domeniu-

lui; aceasta datorită contactelor politice externe, nu numai ale ministrului de externe, ci și ale reprezentanților guvernamentali. Va veni o delegație condusă de președintele Camerei Deputaților din România, ca răspuns la vizita omologului de aici, apoi, un grup de consilieri federali va vizita România, dintre care unul sau chiar doi nu prea obișnuiesc să facă vizite în afara Elveției. În acest an urmează de asemenea vizita ministrului Justiției și Poliției (a fost deja șeful Marelui Stat Major al Armatei), iar apoi vizita de la care eu sper foarte mult, a domnului Jean

Pascal de Lamirade, care ar avea ca omologi în România pe dl Coșea, dl Cristian Ionescu și Dumitru Popescu. Domnia sa este în același timp și vicepreședinte al Confederației Elvețiene în exercițiu,

urmând ca la anul să preia ședinția Confederației. Vizita este deosebit de importantă pentru că de regulă, domnul de Lamirade asta trebuie s-o știe numai cititorii români, cei ai revistei Flacăra, de consilierii elvețieni nu fac vizite întâmplător, ei nu agreează turism social și nici cel politic, în consecință vizitele sunt pragmatice, se soldează cu ceva. Eu aștept foarte mult de la această vizită, domnule, care va conduce la o delegație mixtă, guvernamentală și oameni de afaceri.

Nu același lucru îl pot spune despre relații culturale dacă vreți, cultural unde se simte vizibil reviriment. Însă durerea mare a nașterii pe care eu o conduc este nivelul relațiilor economice, financiare, bancare, care este foarte departe de ceea ce ar putea să fie, ca să vorbim de ceea ce ne dorim.

„Consilierii elvețieni nu fac vizite întâmplător”

„Geneva este un creuzet al activităților O.N.U.”

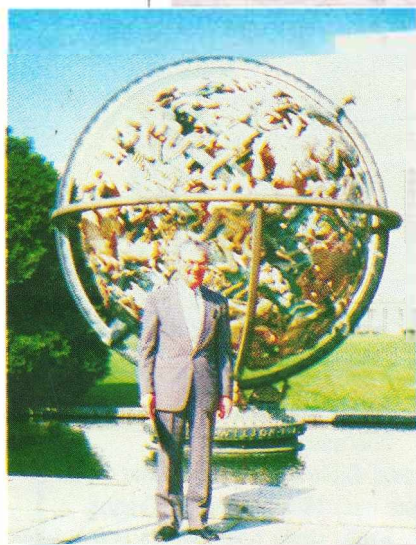
este de părere domnul Romulus Neagu,
ambasador la Misiunea permanentă română de la Geneva

- Cum e viața la Geneva din punctul de vedere al diplomatiei?

- Foarte puțini știu că Geneva, așezat pe malul lacului Lemán, este orașul cu cea mai largă activitate internațională, cu cea mai largă comunitate internațională. Aici se găsesc 170 de organizații internaționale, inclu-

siv oficiul ONU și o serie de organisme ale Națiunilor Unite, iar pe lângă acestea, 280 de misiuni diplomatice și consulare, dintre care 180 acreditate pe lângă Oficiul Națiunilor Unite și circa 100 consulate.

Aceasta dă imaginea cantitativă a activităților diplomatice a Genevei. În ce privește oficiul Națiunilor Unite în cadrul general al activităților ONU în lume este interesant de remarcat faptul că, din cele 4 sedii pe care ONU le are în lume, Geneva este sediul principal, aici desfășurându-se circa 65% din aceste activități. Geneva este un fel de creuzet al activităților ONU. În timp ce la New York au loc întâlnirile politice, la Geneva se găsesc laboratoare pentru cele 3 direcții principale ale activităților ONU: securitate, dezarmare, economico-sociale, drepturile omului. Tot aici se discută problemele acute ale vieții internaționale - cum este situația din fosta Iugoslavie. În domeniul economic, pe lângă Banca Mondială

„Să ne regăsim în poziția din perioada interbelică“

declară domnul Jean Pierre Vettovaglia,
ambasadorul Elveției la București

- Excelență, vă rog să caracterizați momentul actual al relațiilor dintre România și Elveția.

- Relațiile sunt minunate, am marcat acest fapt de la venirea mea aici - ambasadorul Elveției este întotdeauna binevenit în România. Istoria relațiilor noastre datează încă din secolul XIX, dar o apropiere mai mare a fost în perioada interbelică. Arcina noastră după 1989 este de a găsi poziția noastră de dinainte de război. În ultimii doi ani legăturile între țările noastre s-au intensificat pe plan politic, dar, mai ales, pe plan economic, unde putem constata din ce în ce mai multe contacte între oamenii de afaceri din Elveția și România.

- Sunteți mulțumit de experiența v. în România?

- Sunt de 16 luni aici și sunt încântat să văd că lucrurile se dezvoltă din ce în ce mai mult, că, din

punct de vedere comercial, schimbările cresc de la un trimestru la altul, iar în ceea ce privește investițiile sunt 550 de joint-ventures între Elveția și România, cifră care ne situează, probabil, pe poziția a zecea între investitorii străini. Într-un an-doi ne vom situa pe o poziție mai bună pe lista investitorilor străini în România, probabil pe poziția 5 sau 6.

Vă spun acest lucru pentru că, până acum, sunt mai ales întreprinderi mici sau mijlocii care au investit în România. A fost necesar, probabil, mai mult timp pentru întreprinderile multinaționale pentru a veni în România, dar planurile lor de investiții se vor materializa în următorii ani.

- Ce putem face pentru a dezvolta aceste relații?

- Bună întrebare! În măsura în care România are o problemă cu

imaginea ei în străinătate, de când sunt aici am repetat că aceasta ar trebui să fie mai bună decât

este acum. Este vorba acum de a ajuta România, de a-i face să înțeleagă pe cei din țara mea care sunt realitățile actuale în România, că este vorba de o țară care are o structură democratică, că există instituții democratice care asigură o stabilitate

importantă în regiunea Balcanilor și a Carpaților și a-i face să înțeleagă - iar eu sunt convins de asta, că România oferă cele mai bune posibilități de afaceri din Est.

„România oferă cele mai bune posibilități de afaceri din Est“

Comitetul Monetar Internațional, a luat ființă, în locul Consiliului GATT - Organizația Mondială de Comerț din care România face parte. De asemenea, Comisia pentru drepturile omului își are sediul tot aici, din care România face parte și al cărei președinte am fost anul trecut. La conferința pentru dezarmare noi am deținut, de trei ani, președinția unuia sau altuia din cele

comitete cu care lucrează această conferință. Ne-am adus o importantă contribuție la elaborarea lucrărilor pentru conferința de dezarmare nucleară ce va avea loc în curând la New York, stabilind că, în primul rând, țările ce nu dețin armament nuclear nu vor fi victime ale unei agresiuni cu arme nucleare. Este o mare realizare, ținând cont că acest deziderat datează de 25 de ani. În ceea ce privește domeniul economic, punem accent pe sprijinirea procesului de reformă, de tranziție din țara noastră, în special prin asistență.

Proiectele se referă la aspecte vitale ale procesului de tranziție în această etapă: modernizarea sistemului de apărare (procedură și aparatură) prin dotarea tuturor unităților de frontieră cu calculatoare; în domeniul transporturilor, prin integrarea rețelelor de transporturi aeriene și feroviare. Ultima dimensiune, dar nu cea din urmă, cea umanitară, în care România a avut o experiență grea, mai ales aici la Geneva, unde noi

eram pe lista neagră, și după evenimentele, dacă vreți, din 1989, a trebuit să dovedim, prin acțiuni de cooperare, că la noi nu numai că s-a schimbat ceva, dar că suntem parteneri loiali, de încredere, pentru rezolvarea unor astfel de probleme în alte părți ale lumii. Este de semnalat declarația făcută de secretarul general ONU, Boutros Boutros Gali, la încheierea sesiunii, care a spus că orice țară a lumii care are o Constituție precum cea a României, s-ar putea mândri.

- Ce calități i se cer unui diplomat care lucrează aici? În afară de a fi un bun specialist?

- În diplomația multilaterală se cer în primul rând studiu, cercetare. Dacă nu studiezi, nu știi care-ți sunt lacunele, și nu știi cum să le acoperi. În plus, îți trebuie experiență, este ca-n dreptul anglo-saxon.

Dreptul continental este dreptul lui Napoleon. Dreptul anglo-saxon se bazează pe cutumă. Dacă tu vii cu o hotărâre judecătorească din sec. XVII că așa a fost, e-n regulă. Trebuie să ai chemare, ca-n artă, dar trebuie să fii dur. Dacă nu, te-a bătut vântul. Dar trebuie să știi să fii maleabil. Și mai este o vorbă: pe om să nu-l împingi niciodată peste ultima linie pe care o are, pentru că atunci ai clacat negocierea. Trebuie să fii puternic. Dar nu peste.

„Țările ce nu dețin armament nuclear nu vor fi victime ale unei agresiuni nucleare“

EC, case postale, 1001 Lausanne, tel. /320.32.31 - fax. 320.73.37). Un serviu analog de promovare a importurilor fostele țări socialiste, în reconversie a economia de piață se găsește la elvețieni: OSEC, Abteilung Auslandsmärkte tel. & Osteuropa, Stampfenbachstr. CH-8035 Zürich, tel. 01/365.51.51 - fax. 365.52.21.

Asociațiile în branșă sunt apropiate antreprizele din sectorul lor și le funcționează foarte bine. Ele pot fi deci, de o mare utilitate în anumite cazuri, mai ales în cazul: *Société suisse des constructeurs de machines/ Verein Schweizerische Maschinen - Industrieller (VSM)*, Schenweg 4, CH-8032 Zürich - tel. 01/384.48.44, fax. 01/382.48.48. De asemenea, *Société suisse des industries mécaniques/ Schweizerische Gesellschaft für mechanische Industrie*, case postale 328, CH-8035 Zürich, tel. 01/363.10.30, fax. 01/363.10.18. Alte asociații figurează pe paginile 317 și 319 din „Publicus Annuaire des sociétés de la vie publique”, editat de Schwab & Cie, case

postale 254, CH-4132 Muttenz, tel. 061/61.27.61, fax 061/61.25.00, lucrare ce poate fi consultată la Ambasada Elveției. Trebuie semnalat de asemenea: *Centre du commerce international CNUCED/GATT*, International Trade Center, UNCTAD/GATT, Palais des Nations, CH-1211 Genève 10, tel. 022/730.01.11, fax 022/733.44.39, astfel ONUDI / UNIDO deține mai multe mandate din partea Confederației în vederea promovării investițiilor elvețiene în străinătate.

La nivelul autorității elvețiene, *Office fédéral des affaires économiques extérieures*, 3003 Berne, este implicat în relațiile cu Europa de Est și este necesar să fie contactat prin ambasadă.

Sperând că aceste indicații vă sunt utile, vă rugăm Doamnă, Domnule, să primiți întreaga noastră considerație.

Camera de Comerț și Industrie din Geneva
Hans Peter Graf
Secretar

Geneva, capitală mondială în gestionarea averilor

Elveția girează 35% din activitatea financiară particulară și instituțională mondială (Anglia 25%; Statele Unite 12%).

Geneva este leagănul și capitala gestionării patrimoniilor internaționale. Succesul este ceea ce s-a numit **private banking** subliniază criteriile de calitate aplicate la Geneva, unde s-a născut banca cu capital privat și care a oferit referință de profesionalism, în lumea întreagă.

Banca Leu, sucursala Geneva

Thomas J. Alessie și Christian Brustlein lucrează la FUNDAMENTAL ANALYTICS, Advisor to Bank of America. Fondată în 1755, Banca de la Geneva poartă numele primului ei președinte, Johann Jacob von Murer, trezorerier și apoi primar al orașului Zürich. Ea este cea mai veche bancă elvețiană și se află astăzi în fruntea societății CS OLDING GROUP. **Private banking** reprezintă principala activitate a acestei bănci aflate între primele instituții de acest fel din Elveția. „Bank Leu este deci specializată în tot ceea ce seamănă gestionarea averi-

lor elvețiene sau din alte țări. Calitatea clienților noștri este importantă și ne asigurăm ca fondurile să nu provină din activități frauduloase. În calitate de Investment Advisor, FUNDAMENTAL ANALYTICS oferă consultanță și produse specifice gestiunii resurselor financiare”, ne-a spus dl. Alessie.

Dl Christian Brustlein, cu titlu individual, are o participare pasivă la capitalul social al firmei **Swiss-Romania Consulting**. „Este o investiție pe termen lung. România oferă un potențial interesant în primul rând pe termen lung. Experiența noastră spune că afacerile care au mers bine s-au făcut lent, părțile având nevoie de timp pentru a se cunoaște și înțelege în noul context pe cale de a se structura” a adăugat dl. Brustlein.

Securitate excepțională

Geneva și Elveția vă oferă garanții rarismice:

- cotații bancare excepționale, proporționale cu fonduri proprii în general superioare normelor internaționale;
- stabilitatea acestei valori de refugiu care este francul elvețian, cu acoperire în aur fără echivalent;
- legendarul echilibru politic și social al unei democrații bazate pe drepturile cetățenilor.

Confidențialitate exemplară

Pentru noi secretul bancar corespunde unei cerințe fundamentale de libertate și de respect a drepturilor individuale. El dă o dimensiune legală și absolut confidențială care a fost întotdeauna riguroasă în băncile elvețiene.

Astăzi, secretul bancar elvețian garantează drepturile legitime referitoare la confidențialitate. Aceasta nu presupune protecția criminalilor iar justiția îl poate ridica în cazul infracțiunilor penale.

Info

Elveția în cifre

● Populația activă:

Numărul mediu al persoanelor ocupate în 1993: 3.389.025 reprezentând 48,5% din totalul populației rezidente, dintre care 5,6% în agricultură și silvicultură, 33,2% în industrie, artizanat, construcții și 61,2% în domeniul serviciilor. Muncitori străini: 901.711 sau 26% din populația activă.

Structura politică

● Statul și sistemul

guvernamental: Confederația elvețiană, fondată în 1291, a devenit în 1848, un stat federativ ce cuprinde azi 20 de cantoane și 6 demi-cantoane. Puterea executivă este exercitată de un consiliu federal compus din 7 membri. Puterea legislativă este în mâinile Adunării federale, compusă din două Camere cu puteri egale: Consiliul de Stat (reprezentând catoanele), format din 46 de membri și Consiliul Național (reprezentantul poporului), care numără 200 de membri.

● Partide politice:

Repartiția celor 200 de locuri din Consiliul național după alegerile din 1991 este următoarea: Partidul radical-democratic 44, Partidul democrat-creștin 37, Partidul socialist 41, Uniunea democratică de centru 25, Partidul ecologist 14, Partidul liberal 10, Partidul automobiliștilor 8, Alianța independenților 6, Democrații elvețieni și Acțiunea națională 5, Partidul evanghelic 3, Partidul muncii și alianța de stânga 3, diverși 4.

Info

Elveția în cifre

Țara

● **Amplasarea:** Elveția este așezată între 45 și 48 de grade latitudine nordică și 5 și 11 grade longitudine estică. Ea are frontieră comună cu următoarele state: Germania 346 km, Franța 572 km, Italia 734 km, Austria 165 km, Liechtenstein 41 km.

● **Suprafața** sa este de 41.284 kmp, din care 26.635 kmp teren arabil (9.444 kmp podiș și câmpie, 713 kmp culturi de pomi fructiferi și viticultură, 5.644 kmp pășune și 10.834 kmp de pădure).

● **Punctul cel mai înalt** este vârful Dufour (4.634 m altitudine) din masivul Mont Rose, iar **punctul cel mai jos** se află la nivelul lacului Majeur (193m).

● **Principalele aglomerări urbane** sunt: Zürich 932.832, Geneva 434.621, Bâle 405.774, Lausanne 292.889, Lucerne 179.497, St-Gall 135.272, Winterthur 115.730, Lugano 107.267.

Populația

● **Populația rezidentă în 1993:** 6.988.400, din care 18,8% străini. Variația 1980-1993: +9,4%

● **Structura pe vârste:** până la 19 ani 23%, de la 20 la 64 ani 62%, peste 65 ani 15%.

● **Limbi vorbite:** germană 64%, franceză 19%, italiană 8%, reto-romana 1%, altele 8%.

● **Confesiuni:** romano-catolici 48%, protestanți 44%, altele 8%.

Chambre de Commerce et d'Industrie de Genève

4, boulevard du Théâtre, 1204 Genève

Téléphone: 022/819 91 11

Téléfax: 022/ 819 91 00

Scrisoare standard adresată interlocutorilor români

Doamnă, Domnule!

Prezenta scrisoare conține elementele modalității de a intra în contact cu firmele elvetice.

Elveția este o țară liberală, lăsând în materie de economie exterioară o mare libertate companiilor. Cea mai bună apropiere este deci direct cu firmele-țintă, susceptibile de a fi interesate de o cooperare cu dumneavoastră. Este deci important ca firmele românești să dobândească și să utilizeze mai bine cunoștințele despre companii, partenerii potențiali, interesante pentru ele. Dacă încercă să le detecteze într-o manieră sistematică, le propunem mai multe instrumente:

- Întâlniri în cadrul târgurilor, expozițiilor și conferințelor.

- Manualul „Swiss Export Directory

Products and Services of Switzerland” un manual de 900 pagini editat o dată la doi ani de OSEC (Office suisse d'expansion commerciale: Stampfenbachstrasse 85, CH-8035 Zürich - tel. 01/365.51.51 fax. 01/365.52.21 - telex 817.272). Acest manual poate fi de asemenea consultat la Ambasada Elveției în România: Str. Pitar Moș 12 - 70152 București - tel. 210.02.98 - fax. 210.03.24.

- „Guide suisse des acheteurs / I Schweizerische Einkaufsführer” (1020 pagini), C.J. Bucher AG/Ringier Print, case postale 2714, CH-6002 Lucerne tel. 041/51.52.02, fax. 041/51.18.80.

- O listă cu 2000 antreprize, cele mai importante din Elveția, în funcție de sector și de cifra de afaceri: „Handelszeitung Top 2000”, editat de ziarul Schweizerische Handels Zeitung, case postale, CH-8027 Zürich, tel.

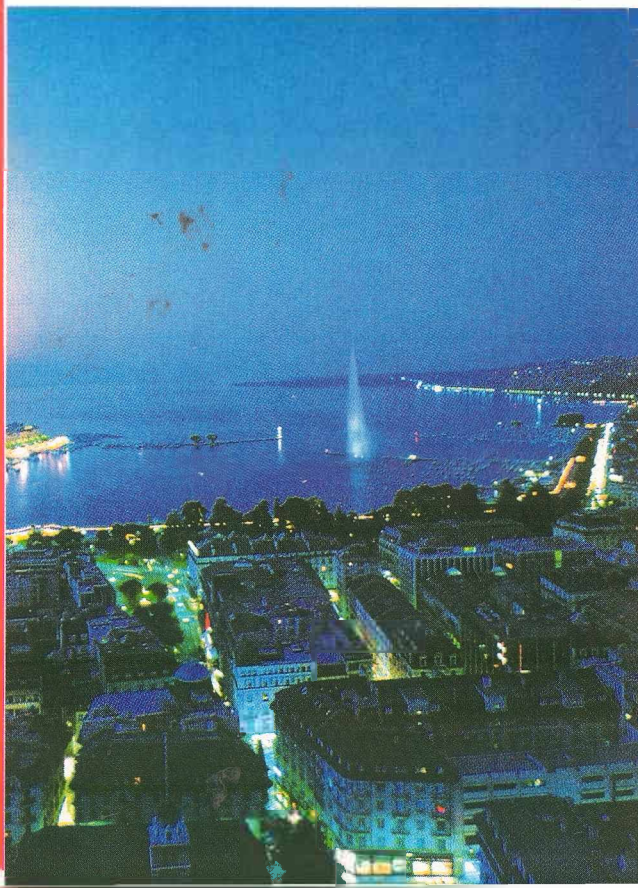
01/202.78.38, fax. 281.19.70.

Interlocutorii instituționalizați (asociații, Camere de comerț etc.), în Elveția au un rol mic în a stabili contacte decît în țările vecine (Franța, Germania, Austria...).

Principalele asociații de interes pentru dumneavoastră sunt următoarele:

- **Chambre de commerce Suisse Roumanie:** c/ o OSEC Stampfenbachstrasse 85-8035 Zürich, tel. 01/365.51.51 - fax. 01/365.52.21 - tlx. 817.272.

- **Office suisse d'expansion commerciale/ Schweizerische Zentralstelle für Handelsförderung (OSEC):** acest organism privat, subvenționat în parte de Confederație este, înainte de orice, un instrument de promovare a exporturilor elvețiene. Departamentul ce se ocupă de România și de CEI se găsește la Zürich, la adresa indicată mai jos. Mai mult, OSEC este mandatat de Confederație să promoveze importurile elvețiene din țările în curs de dezvoltare.

Alegeți

calitatea

alegeți DEESSE !

DEESSE

DEESSE

**DEESSE - produse naturale
la cele mai înalte standarde !**

Bursa de Valori București poate deveni cea mai dinamică din Europa Centrală și de Est"

- Domnule director Dan Bunea, torită cărui fapt SITA FINANCE are leschidere internațională?

Firma SITA FINANCE S.A. a st înființată la începutul acestui an un subsidiar al sucursalei din București a primei societăți financiare elvețiene prezente în România, respectiv Diskont und Effekten A.G. Zürich.

Avem ca unic obiect de activitate derularea operațiunilor specifice societăților de valori mobiliare, fiind una dintre cele peste 20 de societăți autorizate de Comisia Națională a Valurilor Mobiliare să efectueze tranzacții bursiere.

- Considerați participarea capitalului elvețian în SITA FINANCE ca unul din atuurile firmei?

- Nu faptul că participarea elvețiană este majoritară ne situează într-o poziție privilegiată, ci faptul că Diskont und Effekten este o societate bancară elvețiană cu o reputație solidă, cucerită de-a lungul a peste 48 ani de activitate și care, începând în 1993, și-a extins zona geografică de acțiune prin înființarea de reprezentanțe la Paris și Roma. Este de alt moment în care mandatul de președinte al Consiliului de Administrație al Societății Diskont und Effekten a fost preluat de domnul Peter Mureșan, președintele Grupului Internațional SM Invest. SM Invest a început să dezvolte în România o rețea

care numără în prezent peste 70 de companii și care se adaugă celorlalte firme deținute de Grup în S.U.A., Anglia, Germania, Elveția, Italia, Luxemburg, Franța sau Pakistan. Suntem deci în situația fericită de a avea nu numai aportul elvețian provenit dintr-o instituție financiară, dar și suportul informațiilor financiar-economice în timp real, asigurat de SM Invest atât pentru România cât și pentru țările anterior menționate.

Al doilea atu major al firmei SITA FINANCE îl constituie echipa managerială. Societatea este condusă de domnul Virgil Anastasiu, fost stock-broker timp de 8 ani de zile în S.U.A., având deci posibilitatea de a folosi o experiență specializată pentru toată gama de operațiuni efectuate pe cea mai dinamică piață bursieră din lume. Comparativ cu celelalte societăți de intermediere din România, SITA FINANCE nu va fi nevoită să-și creeze propriile precedente în sistemul de a opera pe piață, deci putem oferi din start un pachet de servicii pentru care avem capacitățile manageriale

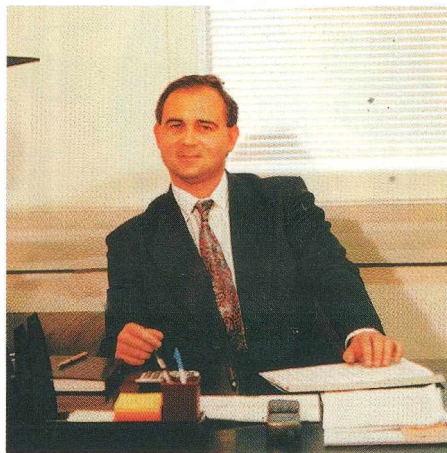
și practice de a le onora, la adăpost de eventualele surprize ce pot caracteriza începuturile activității bursiere.

- Ne puteți detalia oferta de servicii SITA FINANCE?

- SITA FINANCE va desfășura activități tipice societăților de valori mobiliare, începând cu garantarea plasamentului valorilor mobiliare pe piața primară și secundară, apoi marketing, sindicalizare, credit, promovare specializată și redactare prospecte de emisiuni, operațiuni de vânzare și cumpărare pe piața secundară de valori mobiliare pe contul clienților sau pe cont propriu, analize, proiectare și administrare de portofoliu conform solicitărilor clienților, și nu în ultimul rând, deținerea de fonduri și valori mobiliare ale clienților în scopul executării ordinelor de tranzacționare.

- Pregătirile pentru începerea activității specifice Bursei de Valori București sunt într-o fază înaintată de finalizare. Care este însă atitudinea clasei manageriale românești față de viitoarea piață de capital?

- Ne-am implicat încă de la înființarea societății și ca settlement

Dan Bunea,
director general
al SITA FINANCE S.A.

maker și ca market maker pentru piața de capital, astfel încât am pus efectiv umărul și la stabilirea setului de reglementări și a infrastructurii instituționale necesare deschiderii Bursei, dar și a atragerii „jucătorilor” fără de care Bursa ar deveni o formă fără fond. Dl. Virgil Anastasiu este membru al Asociației Brokerilor și președintele Comisiei de Strategie, reglementare și implementare a reglementărilor, deci are responsabilități directe în formarea mecanismului de funcționare a Bursei.

În urma contactelor noastre cu conducătorii societății comerciale, atât cu capital de stat cât și cu capital privat, suntem optimiști

privind atitudinea managerială față de viitoarea piață de capital. În ultimii ani cultura managerială a evoluat foarte mult în România, iar concentrarea de capital și mutațiile concurențiale te obligă să te adaptezi pieței de capital. În același timp mutațiile pozitive din economia națională fixează un câmp de acțiune în care Bursa de Valori București poate deveni cea mai dinamică din Europa Centrală și de Est. SITA FINANCE și-a

propus susținerea acestui deziderat, unul din obiectivele sale fiind atragerea capitalului străin, posibil pentru că economia noastră a devenit, mai ales în ultimii doi ani, o economie orientată către profit.

**"Economia
noastră
a devenit,
mai ales
în ultimii
doi ani,
o economie
orientată
către profit"**

Responsabilitate economică	Responsabilitate socială	Responsabilitate ecologică
Scopul nostru este obținerea unor rezultate financiare performante prin dezvoltarea, înnoirea și optimizarea constantă a structurii economice companiei, justificând încrederea tuturor celor care ne susțin, actionari, angajați, parteneri de afaceri, publicul larg.	Ciba-Geigy este o companie deschisă, demnă de încrederea societății. Prin întreaga noastră activitate dorim să aducem o reală contribuție la soluționarea problemelor de interes general și la progresul umanității. Suntem conștienți de responsabilitatea ce ne revine în implementarea noilor descoperiri științifice ce devin realități comerciale, evaluând cu grijă riscurile și avantajele ce decurg din aceasta.	Respectul pentru mediul înconjurător este parte integrantă a întregii noastre activități. Proiectăm produse și tehnologii menite să-și atingă scopul într-un mod sigur și cu impact minim asupra mediului înconjurător. Folosim resurse naturale și energie cât mai eficient, reducând risipa sub toate formele. Este de datoria noastră să găsim cele mai sigure căi de eliminare a reziduurilor.

Orientarea spre client
Clientul este în centrul tuturor activităților

Venim în întâmpinarea clienților noștri cu produse, informații și servicii care le permit obținerea unor rezultate performante. Ne străduim să fim partenerul preferat în afaceri.

Inovarea
Geniul nostru creator este vital pentru afaceri

Suntem permanent deschiși la schimbare și nou. Lăsăm câmp liber imaginației. Comportamentul novator în toate domeniile este recunoscut și recompensat

Calitatea
Suntem adepții calității

Calitatea înseamnă pentru noi traducerea în fapt a standardelor reciproc convenite în cadrul companiei, între Ciba-Geigy și angajații săi, precum și în relațiile cu partenerii de afaceri și cu societatea în general.

Organizarea
Ne organizăm pentru a fi receptivi și flexibili

Organizarea noastră se bazează pe Business Units autonome, cu responsabilitate integrală la nivel mondial. Comitetul Executiv și conducerea BU elaborează strategia, în timp ce responsabilitățile la nivel operativ sunt descentralizate. Sucursalele și filialele asigură un mediu optim de lucru și orientare în operațiunile cu caracter local.

Supremația pe piață
Suntem puternici pentru avantaj competitiv sustinut

Bazându-ne pe competența noastră științifică, tehnică și de marketing, ne străduim să fim mereu printre leaderii piețelor pe care operăm.

Creșterea continuă
Dezvoltăm un nivel competitiv prin creștere calitativă

Avem în vedere o creștere continuă pe termen lung, o dezvoltare profitabilă a ofertei noastre de produse și servicii care să maximizeze raportul între profituri și riscuri, reducând permanent consumurile specifice și nivelul reziduurilor.

Integritatea
Încredere, corectitudine,onestitate

Acestea sunt principii de bază ale relațiilor noastre cu actionarii. Suntem oricând gata să punem la dispoziția acestora informații corecte și să angajăm un dialog deschis cu publicul larg.

Relațiile cu angajații
Angajații construiesc succesul companiei

Încurajăm dezvoltarea profesională și personală a angajaților până la cel mai înalt nivel, fără diferențieri de sex, culoare, naționalitate sau credință. Prin recunoașterea meritelor, implicarea și participarea în luarea deciziilor, noi oferim un țel angajaților noștri, pentru a le potența întreaga capacitate de muncă.

BANC POST S.A.

BANC POST – O BANCĂ A TUTUROR !

vă asigură în afara activităților obișnuite desfășurate prin sucursale, filiale și agenții proprii, precum și prin oficiile poștale din toată țara

ECONOMISIREA BANILOR DUMNEAVOASTRĂ PRIN:

- CARNETE DE ECONOMII LA TERMEN;
- CARNETE DE ECONOMII LA VEDERE;
- CARNETE DE ECONOMII CU SUMĂ FIXĂ ȘI DOBÂNDĂ;
- CARNETE DE CECURI PENTRU CONT CURENT PERSONAL.

ECONOMISIREA TIMPULUI DUMNEAVOASTRĂ PRIN:

PRELUAREA DE CĂTRE BANC POST A TUTUROR PLĂȚILOR PE CARE DORIȚI SĂ LE EFECTUAȚI (RATE, CHIRII, ÎNTREȚINERE, FACTURĂ TELEFONICĂ, ABONAMENT RTV, etc.) PRIN INTERMEDIUL CONTURILOR CURENTE PERSONALE, DESCHISE LA NOI.

ÎMPRUMUTURI

ACORDATE AGENȚILOR ECONOMICI, INDIFERENT DE FORMA DE ORGANIZARE

**ORICARE DINTRE DUMNEAVOASTRĂ
POATE DEVENI CLIENTUL NOSTRU !**

**VĂ PUTEȚI ADRESA SUCURSALELOR
ȘI FILIALELOR DIN TOATĂ ȚARA
PENTRU A PRIMI INFORMAȚIILE ȘI LĂMURIRILE NECESARE**

"Urasc violența și duritatea, iar în lucrările mele se simte acest lucru"

Convorbire cu sculptorița Andreia Bove

- Doamnă Andreia Bove, de ce ați părăsit teatrul?

- Când mi-am cunoscut soțul am hotărât să-mi întrerup definitiv meseria.

Am renunțat conștient la ea și pot spune că am început, cum s-ar zice, o viață nouă.

Nici în România nu aș mai fi putut continua să fiu

actriță. După ce am ajuns în străinătate nu am mai încercat să fac această meserie, deoarece este îngrozitor de greu. Fiecare țară își are actorii ei, ierarhia ei în acest domeniu, ori eu, când fac un lucru, o meserie, le fac complet. Sunt un om pasionat și pun această pasiune în absolut tot ceea ce fac.

- Nu mai aveți nici un fel de contact cu teatrul?

- Cu lumea teatrului în sens de teatru-teatru, nu. Am avut însă ocazia de a ține un curs de teatru în cadrul unei Universități - echivalentul Universității Populare din România. Acest curs este foarte interesant deoarece grupează nu numai tineri, ci și oameni de toate vârstele, toate meseriile, oameni care simt nevoia să evadeze din cotidian. Am constatat, cu această ocazie, că bagajul meu de cunoștințe de specialitate este, încă, extrem de actual. Cu toate acestea, baza mea profesională rămâne sculptura. În primul rând, sculptura mi-a dat posibili-

tatea să mă exteriorizez. Apoi, mi-am îmbogățit o serie de sentimente, m-a ajutat să-mi domin sensibilitatea și să o pot converti. Am încercat să pictez, dar a fost catastrofal. Poate și pentru că îmi place să simt materialul cu care lucrez. Care v-au fost profesorii, mentorii în sculptură?

- Am fost eleva lui Zoe Băicoianu. Dintre artiști îmi plac Moore, Dali, dar, personal aș dori să nu semăn cu nimeni în ceea ce fac. Pe mine mă interesează

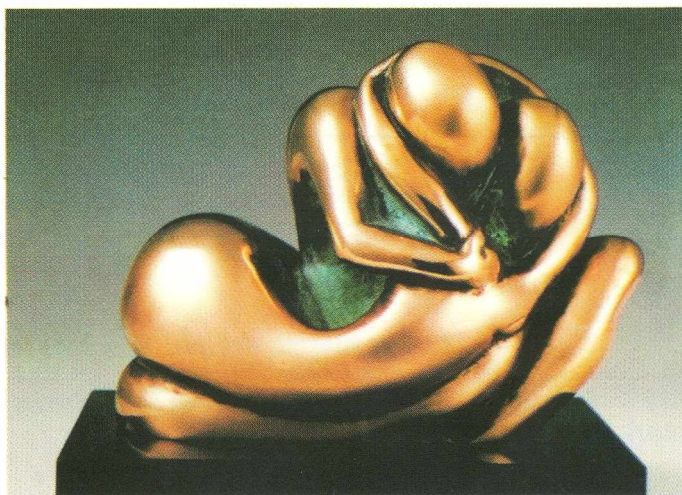
materialul.

În teatru, de exemplu,

actorul are nevoie de 20 de persoane pentru a-și interpreta rolul. Depinde de lumină, de public, de foarte multe lucruri. Pentru mine, bogăția stă tocmai în faptul că pot fi singură cu materialul, bineînțeles cu fricile și temerile mele, dar putând crea. Lucrez sculptură mică, de interior, ceramică, modelaj în teracotă, lucrez în bronz, piese inspirate din folclor, care exprimă ceea ce reprezintă eu și de unde vin.

- Care ar fi diferența dintre România și Elveția?

- Nu pot vorbi despre diferențe, poate, mai degrabă despre caractere, cum este în cazul oamenilor de la noi și celor de la

ca cel care îmi privește lucrările să le înțeleagă, chiar dacă sunt stilizate, duse la esențial. Urasc violețta și duritatea, iar în lucrările mele se simte acest lucru.

- Cum vă situați față de opera dv.?

- În actul creației mă aflu singură cu

munte, care au caractere diferite în funcție de relief sau de evenimente istorice. Îmi place Elveția pentru curățenia și florile ei. Îmi doresc să fac o expoziție în țară, dar momentan sunt reținută de considerente practice.

De vorbă cu dirijorul Valentin Gruiescu

A fost o ocazie fericită pentru noi ca, la Berna, să întâlnim o corală înființată relativ recent, cu o muzică veche, care înseamnă istoria noastră, istoria religiei românești, înseamnă spiritualitatea noastră, pe care dorim să o scoatem la iveală în lumea întreagă, pentru ca toată lumea să știe că România există, are oameni de mare valoare cum sunt și preoții din corala Te Deum Laudamus.

- Cum v-ați conceput programul pe care l-ați prezentat în orașele Elveției?

Programul a fost conceput fără să se scape din vedere câteva din momentele cruciale ale culturii și religiei noastre, pornindu-se de la cântece vechi de sute de ani, care au avut ca izvor spiritualitatea bizantină luată de pe muntele Athos. Acestea exprimă caratele noastre în timp. Apoi, mergând pe firul istoriei, secolele mai apropiate de secolul nos-

tru ne-au oferit prelucrări pe care compozitori români de mare calitate le-au transcris într-un chip polifonic, au făcut din lucrări concertante de talie mondială.

- Cine face parte din Te Deum Laudamus?

- În corala Te Deum Laudamus, fiind o corală religioasă, primul rând sunt preoți, diaconi, arhidiaconi și cântăreți

serică. Ca atare, cei 26-28 de membri ai coralei sunt oameni ai bisericii, unii au absolvit Institutul Teologic, sunt profesori universitari, doctori, alții sunt cântăreți care au slujit mulți ani biserica.

- Ce ați dorit să spuneți cu aceste concerte pe care le-ați prezentat în Elveția?

Ce frumoasă întrebare mi-ați pus! Ne permitem noi să spunem că suntem un fel de ambasadori. Tocmai remarcam că la concert erau de față doi ambasadori: unul al politicii, unul al culturii.

Vedeți dv., România este cunoscută în lume prin marile ei valori. S-au mai întâmplat și lucruri nedorite care au stricat sau întunecat imaginea noastră; iar noi dorim să ștergem tot ce este urât legat de spiritualitatea, credința și existența României.

**"România
este cunoscută
în lume
prin marile
ei valori"**

Pro Helvetia

„Pro Helvetia”, fundația elvețiană pentru cultură, a fost fondată în 1939. Finanțată de Confederație, dar autonomă în deciziile sale, urmărește încurajarea creației culturale ținând cont de particularitățile cantoanelor și de zonele lingvistice ale Elveției de a susține schimburile culturale între aceste regiuni.

În străinătate, Fundația caută să promoveze activitățile culturale ale Elveției într-un spirit de dialog. Ea susține sau organizează expoziții - artă plastică și aplicată, cărți etc., săptămânile cinematografilor elvețiene, turnee ale companiilor de teatru și dans, orchestre și formații muzicale. Oferă personalităților străine posibilitatea participării la sejururi de informare și cercetare în elveția.

„Pro Helvetia” contribuie și la difuzarea literaturii elvețiene în cele patru limbi naționale. Fundația mai dispune și de un serviciu de documentare și informare la dispoziția străinilor.

Schimburile culturale Est/Vest

În 1990, Parlamentul elvețian a votat un prim credit special pentru colaborarea cu țările Europei Centrale și de Est. O parte din acest credit a fost alocat susținerii schimburilor în domeniile „Cultură”, „Tineret” și „Sport”. Pentru

gestionarea unei părți din creditul destinat culturii, Departamentul Afacerilor Străine a încredințat un mandat fundației „Pro Helvetia”.

Este vorba, într-o primă fază, de încurajarea contactelor directe cu artiștii și diferitele instituții ce activează în domeniul cultural în Polonia, Ungaria și la vremea respectivă încă Cehoslovacia, de asemenea în România, Bulgaria, Albania, Slovenia, în țările baltice și anumite state CSI.

Pentru a face acest lucru, „Pro Helvetia” a creat serviciul „Schimburi culturale Est/Vest”. În prima etapă, acest credit special a pus accentul pe crearea unor birouri de informare și coordonare.

Anne-Chantal Petter

Pictorul Mihai Sânzianu

Înaintează căutând lumina mea interioară

- Die Mihai Sânzianu, suntem aici, la Lausanne sunt pentru prima oară în

ambianța lucrărilor dv., eu care am cunoscut în ambianța cărților care le-ați ilustrat cu atâta talent, o vreme, în România. Cum s-a petrecut trecerea dintr-o parte în alta?

- Trecerea s-a petrecut prea rapid și, în fond, cred că nu s-a terminat.

- Nu pot să cred că aici este o tranziție.

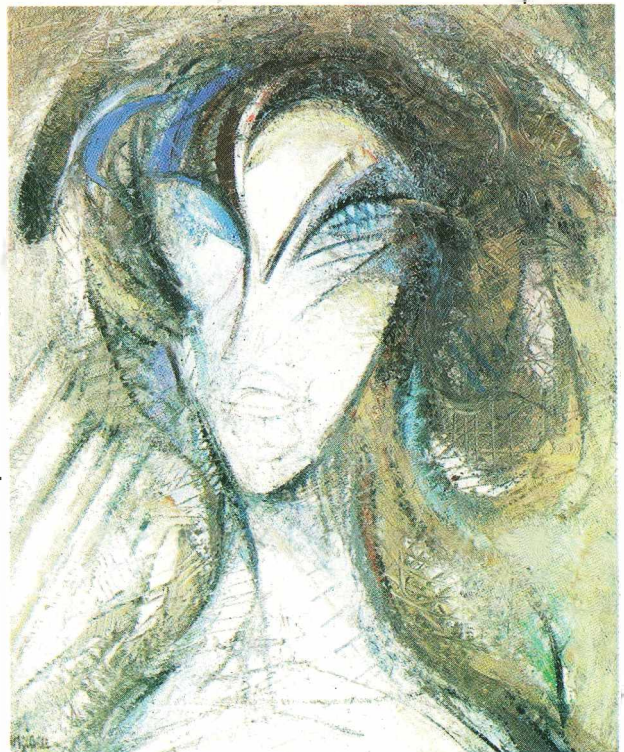
- Tranziție nu, este rezultatul unui lucru de 20 de ani care poate fi apreciat mai mult sau mai puțin; pentru că ați vorbit de cărțile ilustrate, să știți că, în fond, viața e aceeași; am avut prieteni comuni, e o mare plăcere să ascult un român care vine, și culmea, își sărbătorește 22 de ani și jumătate în altarul meu, să simt că în bibliotecă dânsului se găsesc cărți ilustrate

de acum 20 și ceva de ani.

- Trebuie să recunosc că o prietenie se poate naște și fără a cunoaște persoana respectivă, ci doar prin ceea ce întreprinde ea. Recunosc că urmăream cu mare plăcere atât în ilustrațiile la cărțile despre care am amintit, cât și la revistele literare pe care le citeam în urmă cu 22 de ani și jumătate, și este o bucurie să întâlnesc un om asemenea desenelor de pe vremea aceea, cu o linie simplă, delicată și foarte directă, caldă și apropiată de suflet. Mă bucur că vă regăsesc la fel și în ceea ce faceți acum; iar prima impresie pe care am avut-o când am intrat în atelierul dv. a fost că aveți o nelinește optimistă. Credeți că dacă rămâneți în România ați fi prezentat oamenilor același tip de lucrări?

- Nu cred, pentru că, din punctul meu de vedere, al dezvoltării pe care mi-o doream aș fi fost împiedicat, ca mulți alții, să înaintează căutând lumina mea interioară, fără să cer socoteală nimănui. Cred că a fost o decizie

bine venită, într-un moment dificil, viața și-a continuat cursul, rămâne de văzut în continuare cum se

regăsesc actorii aceleiași scene, prietenii din trecut, prietenii actuali și cei care nu erau, dar au devenit. Mesajul e în jurul noțiunii de uman.

Basel hilft

Adresă: Postfach, 4010 Basel

Telefon: 061 272 45 67 / Fax: 061
272 45 31

Fundațiile BASEL HILFT și BASELLAND HILFT au luat ființă ca fundații umanitare elvețiene în anul 1990 având ca misiune realizarea de acțiuni umanitare în țările care au ieșit sub regimurile totalitare din Europa centrală și de Est și care se confruntă cu mari probleme economice și sociale. Cele două fundații sunt prezente în România încă din anul 1990.

Discreți* și eficienți, elvețienii s-au format temeinic la fața locului, au identificat nevoi imediate și reale și au acționat direct pentru îmbunătățirea condițiilor constatate.

Acționând cu o înaltă etică și în virtutea unei morale superioare, BASEL HILFT și BASELLAND HILFT au adus lumina în multe familii sărace și în același timp au pus bazele unor importante obiective cu caracter social-umanitar care vor demonstra de-a lungul timpului ajutorul oferit de aceste fundații în momentele dificile ale anilor 1992-1995.

Dintre acțiunile de ajutorare realizate de fundațiile BASEL HILFT și BASELLAND HILFT se remarcă:

- construcția Căminului de copii handicapați în localitatea Odorheiu Secuiesc cu o suprafață de 2.000 mp.
- renovarea unui bloc de locuințe părăsit în orașul Gheorghieni și asigurarea de locuințe pentru 40 familii

Fundațiile umanitare BASEL HILFT și BASELLAND HILFT ajută discret dar eficiente România

Baselland hilft

Adresă: Fischmarkt 28, 4410 Liestal

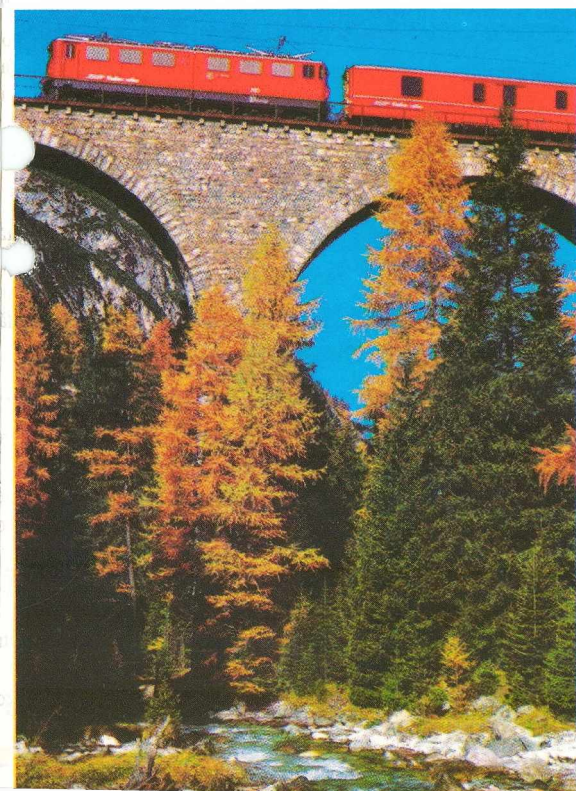
sărace

- aducerea a peste 1500 tone de ajutoare diferite: îmbrăcăminte, încălțăminte, mobilier pentru spitale, rechizite școlare etc.
- aducerea de mijloace de transport inclusiv ambulanțe sanitare
- echipamente pentru spitale și cabinete medicale
- înființarea fundației Sf. Nicolae în orașul Gheorghieni prin care se asigură 20 de locuri de muncă
- renovarea și dotarea cu mobilier a Școlii nr. 130 din București
- aducerea și montarea de centrale telefonice
- organizarea de cursuri de calificare și

specializare în România și Elveția pentru profesii din domeniile construcțiilor, opticii, alimentației publice, serviciilor hoteliere, administrației etc.

Fundațiile BASEL HILFT și BASELLAND HILFT au devenit buni prieteni și cunosători ai României.

Elvețienii care le alcătuiesc și le conduc cred în

O clipă magică

La natură
elvețiană
- tehnică
elvețiană

potențialul și viitorul României.

Ei recomandă oamenilor de afaceri din Elveția să investească în România.

BASEL HILFT și BASELLAND HILFT au în vedere lărgirea și diversificarea acțiunilor de ajutorare.

1. Scurt istoric și evoluția

Societatea OMEGA PRODINVEST S.A. cu sediul în București este o societate de drept comun care a luat ființă în februarie 1994 sub formă de societate româno-elvețiană cu capital majoritar elvețian. Societatea a fost înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului al Municipiului București sub nr. J 40/2909/1994. În prezent, capitalul social este de 1.712.000 SFR.

Obiectul de activitate al societății este complex și cuprinde activități de producție, activități de comercializare pe piața internă și externă, precum și investiții imobiliare.

Principalele activități de producție se desfășoară în unități organizate pe principiul centrelor de profit și constau în următoarele:

- fabricarea de comprimate efervescente - complementate alimentare - cu vitamina C și multivitamine
- fabricarea de mezeluri și produse din carne

Centru de fabricare a tabletelor efervescente vitaminizate

- fabricarea de încălțăminte
- fabricarea de cherestea

Principalele activități de comercializare constau în operațiuni de import-export legate de procesele de producție precum și operațiuni de comercializare a altor produse pentru care societatea dispune de capacități de marketing, finanțare și distribuție.

Societatea s-a dezvoltat într-un ritm susținut investind intensiv în crearea capacităților de producție, instruirea personalului și asigurarea unor tehnologii avansate.

De la înființare până în prezent s-au investit în total 4.180.892 SFR ceea ce a permis ca încă din anul 1994 să realizeze o cifră de afaceri de circa 600.000 SFR iar

previziunile pentru anul 1995 să conducă la o cifră de afaceri de peste 5.000.000 SFR.

Înființarea societății a avut și un favorabil **impact social**. Astfel, dacă în iulie 1994 societatea asigură 70 de locuri de muncă la sfârșitul anului 1994 numărul salariaților a crescut la 300 locuri de muncă iar pentru anul 1995 se prevăd 500 locuri de muncă.

Strategia societății S.C. OMEGA PRODINVEST S.A. se bazează pe o bună cunoaștere a segmentelor de piață și pe construcția unei capacități de răspuns prompt la cerințele pieței.

Această strategie a condus la organizarea flexibilă și descentralizată a societății pe baza principiului centrelor de profit.

2. Activitățile de producție

2.1. Centrul de profil: Fabrica de comprimate efervescente cu vitamine.

Această unitate a fost pusă în funcțiune în octombrie 1994 și are în prezent o capacitate de 200.000 tuburi/săptămână. Se realizează două produse și anume:

Multivital - complement alimentar conținând 11 vitamine cuprinzând complexul B, vitaminele C, E și beta-caroten.

Rovital C - complement alimentar compus din vitaminele C, E și beta-caroten.

Produsele sunt realizate cu vitamine importate de la firma HOFFMANN LA ROCHE - Elveția, folosindu-se numai arome naturale de lămâie și portocale.

S-au întreprins, și sunt în continuare în curs, importante acțiuni pentru lărgirea pieței în condițiile în care pe piață există o serie de produse concurente. Produsele sunt bine primite.

În prezent se studiază implantarea unei rețele de distribuție la nivel național.

2.2. Centru de profil: Fabrica de mezeluri și produse din carne.

Unitatea a fost pusă în funcțiune în iunie 1994, având o capacitate de circa 1500 kg/zi produse din carne și a fost dezvoltată astfel că în prezent dispune de o capacitate de 3000 kg/zi.

Se fabrică 30 de sortimente de bază de mezeluri și alte produse din carne de calitate superioară folosind cele mai bune rețete și ingrediente elvețieni.

Materia primă și operațiile de fabricație sunt supuse unui riguros control de calitate și cea mai mare parte din comenzi se livrează în 24 de ore.

2.3. Centrul de profil: Fabrica de încălțăminte.

Aceasta unitate a fost reorganizată dispunând de o capacitate de 2000 până la 4000 pe-

reche/zi în funcție de complexitatea produsului.

Se realizează o gamă variată de încălțăminte de la cea de casă la cea de timp liber, sau sau încălțăminte cu destinația specială. Produsele sunt destinate atât copiilor cât adulților iar materialele folosite sunt pie blană naturală, textile specifice și altele.

Capacitatea de confecție dispune de un park variat de mașini organizate în linie de fabricație care reprezintă o mare flexibilitate tehnologică.

2.4. Centrul de profil: Fabrica de cherestea

Unitatea a fost pusă în funcțiune, parțial, noiembrie 1994 având o capacitate de prelucrare pentru 30 mc/zi, putând prelucra lemn diferite esențe.

Echipamentul instalației prezintă un nivel avansat de mecanizare și automatizare și conține:

- instalația de cojire
 - sistem de transport transversal și longitudinal al buștenilor
 - unitatea principală de tăiere
 - linie tehnologică de rețezare și tivire
 - instalație de manipulare
- Sunt prevăzute de asemenea celelalte amenajări necesare ca:
- depozitul de bușteni
 - depozitul de cherestea
 - atelier de ascuțit
 - servicii de utilități

3. Investiții imobiliare

Societatea a investit în achiziția a 5 construcții în localitatea Popești având o suprafață totală construită desfășurată pe 15.000 mp și teren în suprafață de 13.091 mp.

4. Perspective

Cercetarea pieței arată că există oportunități pentru dezvoltarea activității de producție, realizarea unor noi proiecte în domeniul producției precum și dezvoltarea altor activități profitabile.

Astfel, se au în vedere:

- dezvoltarea activității de producție a tabletelor efervescente precum și începerea producției unor game de medicamente.
- completarea echipării fabricii de cherestea și dezvoltarea proiectului pentru fabricarea de ferestre și elemente de construcții din lemn.
- completarea și dezvoltarea producției de fabrica de mezeluri.
- realizarea unei fabrici de premixuri pentru uzul animal.
- dezvoltarea centrului de afaceri Popești cu amenajări pentru vame, amenajări hoteliere și utilități termice.

Banca ION TIRIAC

Încă de la începutul activității sale, Banca Comercială „Ion Țiriac” S.A. a acționat constant și perseverent pentru crearea și dezvoltarea unor relații strânse cu băncile elvețiene, cunoscută fiind poziția de prim rang, în lume, a sistemului bancar elvețian.

După repetate contacte și vizite reciproce, rezultatele nu au întârziat să apară, stabilindu-se, încă din primele 6 luni de activitate a băncii, relații de corespondent cu trei bănci elvețiene prestigioase, cum sunt: UNION DE BANQUES SUISSES, SOCIÉTÉ DE BANQUE SUISSE și CREDIT SUISSE.

Aceste rezultate s-au dezvoltat și adâncit permanent, pe măsura consolidării economico-financiare a Băncii Comerciale „Ion Țiriac” S.A., a creșterii credi-

bilității sale atât ca urmare a majorării capitalului social prin participarea cu 20% a Băncii

Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare, a datelor de bilanț audiate an de an de Societatea Coopers & Lybrand, cât și a profesionalismului dovedit pe parcursul

Dr. Constantin Dună
președintele
Băncii Comerciale
ION ȚIRIAC S.A.
președintele Asociației
Române a Băncilor

derulării operațiunilor, element foarte important pentru băncile elvețiene cunoscută fiind tradiționala prudență a acestora

Suportul acestei evoluții pozitive l-au constituit relațiile dintre parteneri de

afaceri, clienți ai Băncii Comerciale „Ion Țiriac”, printre firmele elvețiene din Zürich, Geneva sau Basel numărându-se TRAWEL, AECTRA, TRADIGRAIN, GALAXY ENERGY, VITOL, BUHLER, s.a.

Un element favorabil l-a constituit și faptul că Banca Comercială „Ion Țiriac” S.A. a fost prima societate cu capital privat din România primită ca membră a Forumului Economic Mondial de la Davos.

Începând din ianuarie 1992, domnul Constantin Dună, președintele băncii și totodată președinte al Asociației Române a Băncilor a participat cu regularitate la reuniunile Forumului de la Davos, manifestare de prestigiu pe plan mondial.

De asemenea, Banca Comercială „Ion Țiriac” S.A. s-a implicat activ, alături de alte bănci românești, în realizarea, în premieră, a întrunirii de la București, în aprilie 1994, a Forumului Crans Montana.

DEESSE

filosofia noastră

ragi prieteni,

m marea plăcere de a vă prezenta societatea noastră și de a vă ura: „Bun venit!” în pasionanta lume de DEESSE.

ncă de la nașterea gamei de produse DEESSE, mi-am exprimat mândria pentru produsele noastre. Sta va fi pentru mine un moment de neuitat. Acest sentiment de mândrie a crescut pe măsură ce noi dezvoltat și lărgit această gamă, având ca principiu continua îmbunătățire a produselor. Vă punem la dispoziție cele mai bune produse de frumusețe DEESSE, expresia unei atenții profund elvețiene.

la același timp, mai mult decât de produsele noastre, sunt mândru de dumneavoastră - clienții și colaboratorii noștri - echipa DEESSE. Ați știut să vă apropiați cu tandrețe de produsele și ideile noastre, ați făcut din ele un succes deplin.

astăzi, această echipă nu mai este doar elvețiană, ea este într-adevăr internațională. Noi suntem pe piața principalilor țări europene și ne desfășurăm deja pe alte continente. Pentru a realiza aceasta, ne trebuie mult spațiu!

Odată cu deschiderea noului centru internațional de operațiuni de la Oetwil am See, lângă Zürich, afacerile noastre au luat o dimensiune diferită. În pofida viitorului de înaltă tehnologie, am rămas fideli convingerilor noastre: asocierea naturii cu știința pentru a servi frumusețea.

Înveniti să ne vizitați, vom fi încântați să împărtășim lumea și viitorul nostru comun.

Cu sentimentele cele mai cordiale,

Dimitri Sturdza

DEESSE, este povestea unei inspirații, aceea pe care ne-o însușim frumusețea naturii, munții elvețieni și speranța de a vedea cum apar florile în fiecare primăvară.

DEESSE este o gamă unică de produse de frumusețe și de nutriție, care reunește cele mai bune ingrediente naturale, dezvoltarea științifică și precizia elvețiană.

DEESSE este o filosofie care propune fiecăruia o existență mai fericită și mai sănătoasă.

DEESSE pune în practică

această filosofie datorită concepțiilor sale în materie de produse:

- utilizarea celor mai bune materii prime
- a păstra produsele cât mai naturale cu puțință
- adăugarea unor ingrediente care aduc avantaje specifice
- a recurge la laboratoare de producție specializate
- îmbunătățirea neîncetată a tehnologiei
- testarea produselor pe oameni și nu pe animale
- să furnizeze cât mai multe informații posibile

DEESSE aplică față de consumatori o politică ce

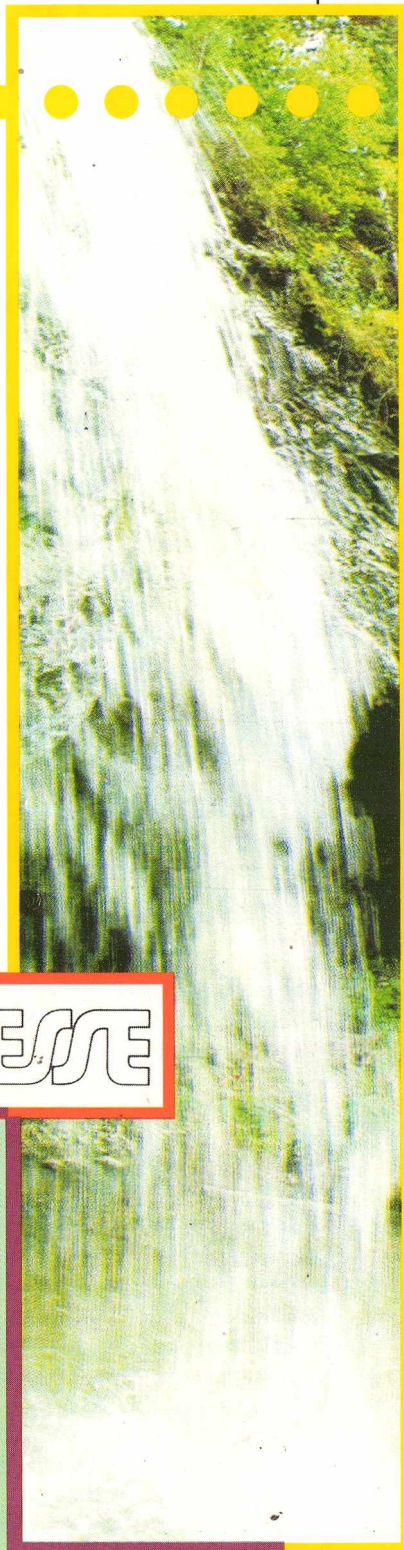
vizează furnizarea de sfaturi

practice și indicații în materie de sănătate și frumusețe:

- prezentări și demonstrații cu produse prin personal specializat
- nu se oferă produse spre cumpărare înainte de a fi explicate și încercate
- înlocuirea imediată a produselor ce nu corespund așteptărilor consumatorilor
- prezentarea într-un mediu non comercial prin demonstrații la domiciliu

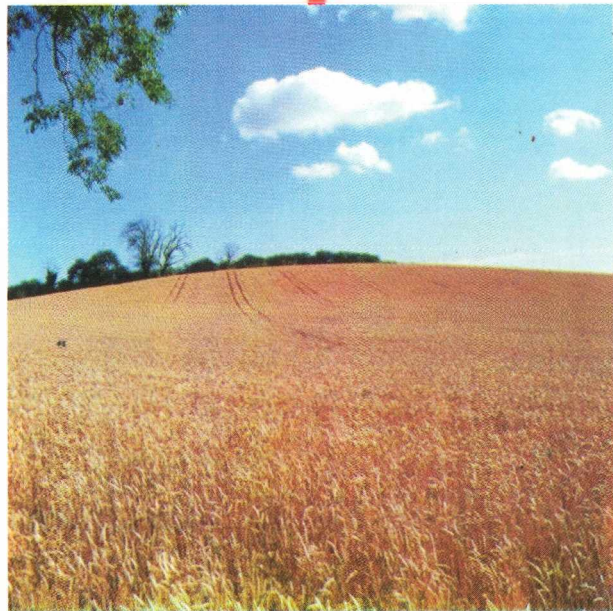
Pentru a aplica această politică față de consumatori, DEESSE dispune de o echipă în expansiune constantă, constituită din consilieri legal formați, ce fac o muncă plăcută și care le oferă interesante posibilități de carieră. Să nu uităm, scopul este să aplicăm filosofia DEESSE: o viață mai fericită și mai sănătoasă pentru dumneavoastră și familia dumneavoastră.

DEESSE

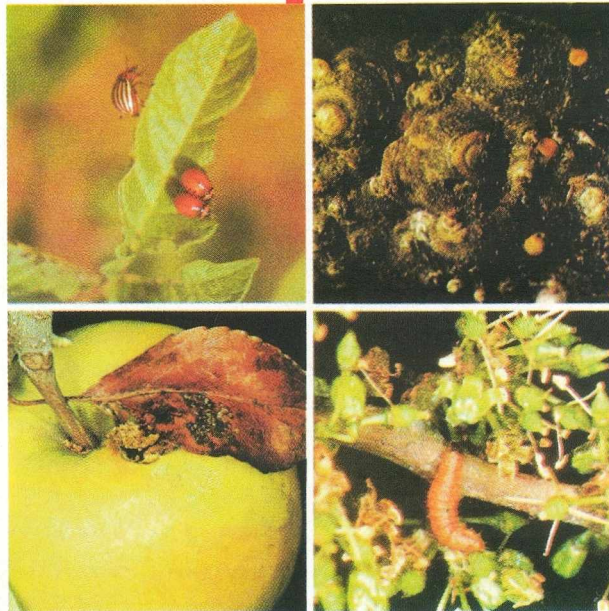
ICEDIN® SUPER

Erbicid sistemic și selectiv pentru combaterea în post emergentă a buruienilor cu frunză lată în cultura cerealelor

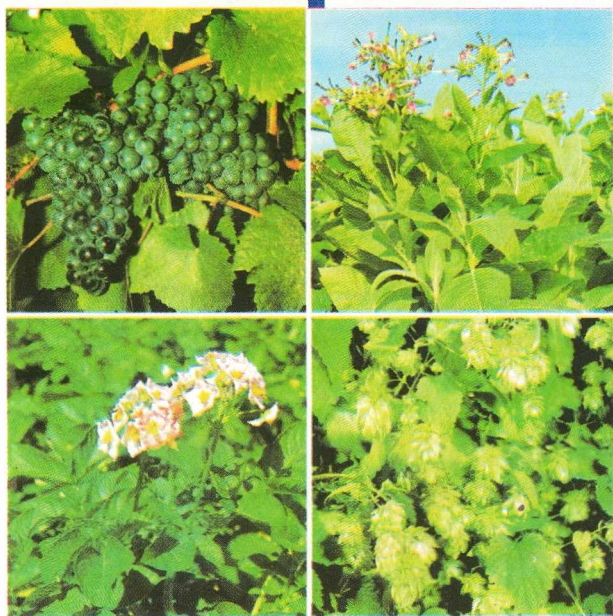
EKALUX® S

Două într-una
O combinația insecticidă sistemică și de contact asigurând culturi de înaltă calitate

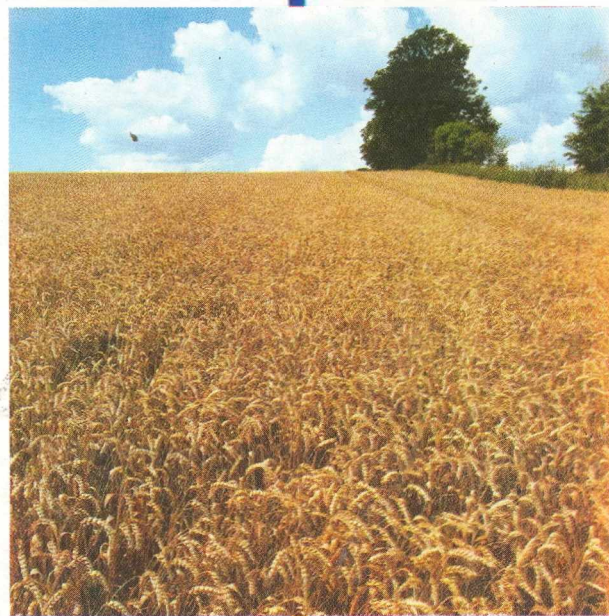
SANDOFAN® M8

Fungicidul combi multifuncțional cu acțiune sistemică și de contact în combaterea manei cartofului, vitei de vie, tutunului și hameiului

ALTO® COMBI 420

Pentru combaterea bolilor la cereale, sfecla de zahăr și floarea soarelui

SANDOZ AGRO ROMANIA
Reprezentanță tehnică

RO 71278 OP 63 București
Grigore Mora 40, sectorul 1

Tel. 212.24.47
633.31.03
Fax. 312.00.88

Cred că suntem undeva pe la jumătatea drumului

ANGST RO S.A. - Buftea este o firmă de familie. Ea poartă numele principalului său acționar elvețian: dl Urs Angst, un curajos întreprinzător. El este unul din fii familiei Angst din Elveția, fondatoarea unei companii de notorietate, Metzgerei Angst AG, care are sediul la Zürich. Partenerul român, domnul Sorin Minea, director general al societății, ne-a oferit amănunte despre această colaborare elvețiano-română.

- Vă rugăm să vă prezentați și să ne spuneți câte ceva despre acest parteneriat.

- Eu sunt medic veterinar. În '90 imediat după „evenimente”, un prieten, român plecat în Elveția, venit pentru alegeri pe post de observator, mi-a spus că are acolo pe cineva care se ocupă cu produse de mezelărie. Așa am ajuns în Țara Cantoanelor. Acolo mi s-a propus să desfac mezeluri elvețiene pe piața românească. În

perioada respectivă, prețurile noastre erau mult sub prețurile elvețiene așa că ideea nu prea mergea. Am acceptat totuși un transport din care am câștigat ceva bani. Astfel, am deschis o fabricuță foarte mică lângă Buftea, cu o producție de circa 500-600 kg/zi. Cred că am fost primii pe piața românească care am făcut producție. Inițial, societatea a fost un SRL în care am fost eu și partenerul elvețian. Pentru că lucrurile au început să meargă, ne-am dat seama că investiția poate să fie recuperată și ne-am gândit la o extindere. După multe căutări am găsit această clădire care pe atunci era în faza de structură de rezistență. Am participat la licitație și am cumpărat-o. Investiția, până în '90, a costat 40 milioane lei. La reevaluare, costa 400 milioane lei, dar am hotărât să riscăm. Inițial constructorul a apreciat costurile la 120 milioane lei, dar pentru că prețurile creșteau de la o zi la alta ne-a costat 450 milioane lei. Am reușit să dăm în folosință fabrica în septembrie 1993. Cert este că, deși ne propuseseam să ajungem cu investiția la 1 milion dolari, prima fază a costat 3,5 milioane dolari.

Am început cu o producție de 800 kg/zi și acum avem un maximum de 18 t/zi, cu

o medie de vânzare de 13,5 t/zi. Practic tot ce producem într-o zi, vindem în aceeași zi.

- Cum stați cu concurența?

- Suntem avantajați în primul rând de tehnologie, care în parte este elvețiană, dar rețetele sunt adaptate la piața românească. S-a lucrat din greu pentru fiecare rețetă. Gama de produse este foarte mare, în jur de 60-70 de produse zilnic. Deci, suntem cei care acoperim toată structura pieței. Apoi, suntem avantajați de preț în raport cu calitatea. La ora actuală, investiția depășește 5 milioane dolari, iar cifra de afaceri este de 2 miliarde lei lună. Anul trecut, practic în primul an, am avut un profit net de 1,5 miliarde lei. Anul acesta sperăm să ajungem la 4-5 miliarde profit net. Din acest moment, cred, că în această parte a țării nu prea avem concurență.

- Câți angajați aveți?

- La ora actuală, din Buftea și din București, 146 de oameni, din care 78 în producție. Salariul mediu la noi este în jur de 300.000 lei. În plus, în afară de salariu, oamenii au o serie de avantaje. Ei au dreptul să cumpere la preț de fabricație, orice cantitate doresc. În al doilea rând, la sfârșitul lunii, o parte din cumpărături le primesc gratuit de la firmă, în funcție de cât de bun a fost fiecare; în general minimum 60.000 lei sunt făcuți cadou de firmă lunar. Cei mai buni muncitori primesc produse în valoare de 100.000-200.000 lei. Au o cantină în care primesc o masă gratuită pe zi. Au dreptul să împrumute de la firmă bani în anumite limite pe care îi returnează din salariu fără nici o dobândă. În cazul unor probleme speciale: decese, îmbolnăviri, cumpărarea unei locuințe - firma îi ajută. Au o primă de concediu jumătate din salariu. La aniversarea zilei de naștere se primește 30% din salariu cadou din partea firmei. Au primit o parte din dividende, aproximativ 10% din profitul anului trecut, participarea lor la beneficiu fiind de circa 40 milioane lei. Dacă vor munci mai bine anul acesta vor avea mai mult. Partea asta este stipulată.

- Cum resimțiți aceste succese?

- Când am cumpărat clădirea cea mare, atunci am avut sentimentul succesului. În

Urs Angst,
un investitor fericit

timp, acest sentiment s-a atenuat. Îmi doresc ca această companie să crească. Un succes de piață există. Senzația pe care o dau o investiție care se derulează este foarte agreabilă. În același timp, piața vine foarte tare din spate. Preșiunea este foarte mare din punct de vedere al concurenței. Nu știu niciodată ce se poate întâmpla.

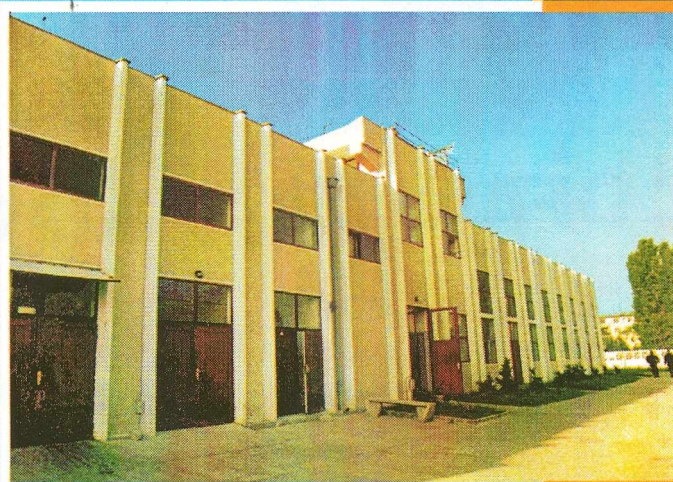
Sunt foarte mulți oameni buni „în afară”. Poate oricând să vină cineva să investească de zece ori mai mult. Eu personal nu am senzația liniște sau sentimentul că am ajuns undeva. Cred că suntem undeva pe la jumătatea drumului.

- Ce părere are partenerul elvețian?

- Acum este încântat. Și el a avut „o evoluție” în etape. La început a avut o neîncredere totală în piața românească. Cred că am avut norocul să întâlnim un om care a avut totuși curiozitatea să încerce. În timp, s-a convins că muncitorii români sunt mai buni decât la ei. Asta spun cu mâna pe inimă. După ce am reușit ca în decurs de un an să dublăm producția, lucrurile s-au schimbat. A început să aibă încredere. Am început să găsim un limbaj comun. Nu mai gândește că am urmat cu trei ani. A început să înțeleagă că suntem prea săraci ca să fim zgârciți. Mulți investitori străini vin cu ideea preconcepută că în România poți aduce orice. În scurt timp vor avea surpriza să constată că piața românească „nu mai înghițește orice”. Piața românească a început să face o selecție riguroasă.

„Mulți investitori străini vin cu ideea preconcepută că în România poți aduce orice”

Angst

Angst

ANGST - RO s. a.

Angst

Șoseaua
București - Târgoviște
Nr. 298 Buftea
Tel/Fax: 40-1-3110312

3M imaginație și inovație

interviu cu dl Walter Helfenstein,

Business Development Manager Romania, 3M (East) AG

De cât timp are 3M relații de afaceri cu România?

Suntem prezenți în România începând din anii '70. La început am fost reprezentată de o companie românească, și doar din 1995 ne-am deschis propria reprezentanță. Am ocupat de activitatea comercială de import, dar de la revoluție această activitate a dispărut deoarece fiecare companie își face exportul singură, fără a mai apela la tentă companiilor vestice. Am fost reprezentată de o singură persoană, dl. H.escu, care este managerul reprezentanței noastre. La această oră suntem preocupați de faptul în care ne putem lărgi aria de activitate pe piața românească. Biroul nostru numără 10 angajați.

Ne puteți spune care sunt preocupările 3M în România?

Principala lor sarcină este aceea de a crea o piață pentru diverse produse, iar ar fi cele folosite în domeniul electricității, dentar, medical, chimic, birotic. Ei se ocupă de lărgirea rețelei de distribuție. 3M vinde aproximativ 80% din

produsele sale prin rețele de distribuție. Pentru Europa de est există o singură bază, care are sediul în Elveția, numită 3M East. Ea oferă ajutorul necesar birourilor din est, iar aici nu mă refer numai la România, ci și la Bulgaria, Slovenia etc. 3M are o piață de desfacere largă, cu reprezentanțe în majoritatea țărilor vestice - Belgia, Franța, Germania, Italia, Olanda și bineînțeles, SUA.

- De unde vine numele companiei?

- 3M înseamnă Minnesota Mining & Manufacturing Company. Compania a fost fondată acum aproximativ 100 de ani, iar profilul ei era minier.

- Ne puteți spune pe ce anume se bazează succesul mare de care vă bucurați?

- Acest succes se bazează pe calitatea foarte bună a produselor noastre și pe faptul că acordăm o mare importanță cercetării. 6% din beneficiile noastre intră în cercetare în scopul de a îmbunătăți calitatea produselor. La o cifră de afaceri de 15 miliarde dolari anual, 2 miliarde merg la cercetare. Acum, 30% din beneficii

provin din produse nu mai vechi de 4 ani. Suntem o companie dinamică, o companie puternică cu o situație financiară foarte bună. Nu depindem de bănci decât din punctul de vedere al serviciilor pe care acestea ni le oferă.

- Filialele din Europa Centrală și de Est au acum o situație stabilă, sunt pe propriile picioare?

- Da. În țările cu care lucrăm folosim oamenii de acolo. Este o altă filozofie a companiei noastre. Acești oameni cunosc piața și știu cum să facă afaceri în propria țară. Este unul din motivele pentru care avem succes.

- Ce așteptați de la piața românească?

- În primul rând, vrem să ne extindem. Acesta este scopul oricărei companii. Apoi, dorim să ne mulțumim clienții, să ajutăm cu produsele noastre, să le impunem pe piață. În anumite domenii aducem și know-how.

"Suntem o companie dinamică, o companie puternică"

3M Medii magnetice

3M (East) AG

Grundstrasse 14
CH-6343 Rotkreuz - Switzerland
Tel. 042 65 60 60
Fax 042 65 64 60

3M Innovation

3M Romania

World Trade Center
Bucharest/Romania
Tel 222 52 81
Fax 222 52 84

Multi Rovital

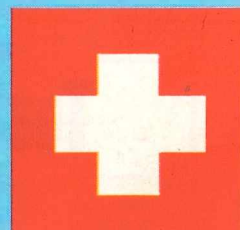
10 COMPRIMATE EFERVESCENTE
CU MULTIVITAMINE
CONȚINUT: 40 g

**PRODUS REALIZAT
CU VITAMINE IMPORTATE DIN ELVEȚIA
PRODUCĂTOR**

OMEGA PRODINVEST S.A.

STR. LÂNĂRIEI NR. 93-95, SECTOR 4, BUCUREȘTI

SANDOZ AGRO în România

Diviziunea Agro a firmei Sandoz, cu sediul la Basel în Elveția, își desfășoară activitatea în România de peste două decenii. Această activitate a fost de la început structurată în scopul îndeplinirii dezideratului major de a oferi soluții eficiente problemelor care apar în protecția culturilor agricole și horticole împotriva bolilor, dăunătorilor și buruienilor.

Avantajele oferite de aceste

importante cantități de medicamente ale firmei Sandoz destinate protejării sănătății plantelor. Relațiile profesionale și comerciale s-au dezvoltat firesc și progresiv prin cunoașterea reciprocă și perceperea obiectivă a avantajelor mutuale.

Prestigiul actual al firmei Sandoz Agro în România se bazează pe calitatea produselor sale aparținând unei tehnologii de vârf verificată și confirmată în practica fitosanitară,

pe distribuirea ordonată și promptă a acestor produse, pe compatibilitatea lor cu dezideratele protecției mediului înconjurător și nu în ultimul rând al protecției cumpărătorului.

Un produs unicat al firmei Sandoz este Dicamba care intră în componenta erbicidelor complexe pentru cereale: ICEDIN SUPER și OLTISAN EXTRA, precum și a celor pentru porumb: SANOLT COMBI și SANROM 375 SC, toate formulate la prețuri competitive de către OLTCHIM Râmnicu Vâlcea și CHIMCOMPLEX Borzești. Este unicat prin acțiunea lui biologică și compatibilitatea cu alți 60 de parteneri chimici ceea ce îi conferă un spectru larg de combatere, încă nedepășit de alte erbicide. ICEDIN SUPER, de exemplu, combate peste 200 de specii de buruieni dicotiledonate (84 specii anuale, 15 specii bianuale, 66 specii perene și 61 specii acvatic).

Noua moleculă a firmei Sandoz denumită Dimethenamid, care intră în compoziția erbicidului pentru porumb, floarea soarelui și soia, FRONTIER 900 CE este un produs al celei mai noi tehnologii, răspunzând dezideratelor mileniului trei. Firma oferă și un amestec de Dimethenamid cu Butilat formulat de Oltchim Râmnicu

Vâlcea sub denumirea de DIBUROM 800 CE, care, aplicat înainte de semănat, combate efi-

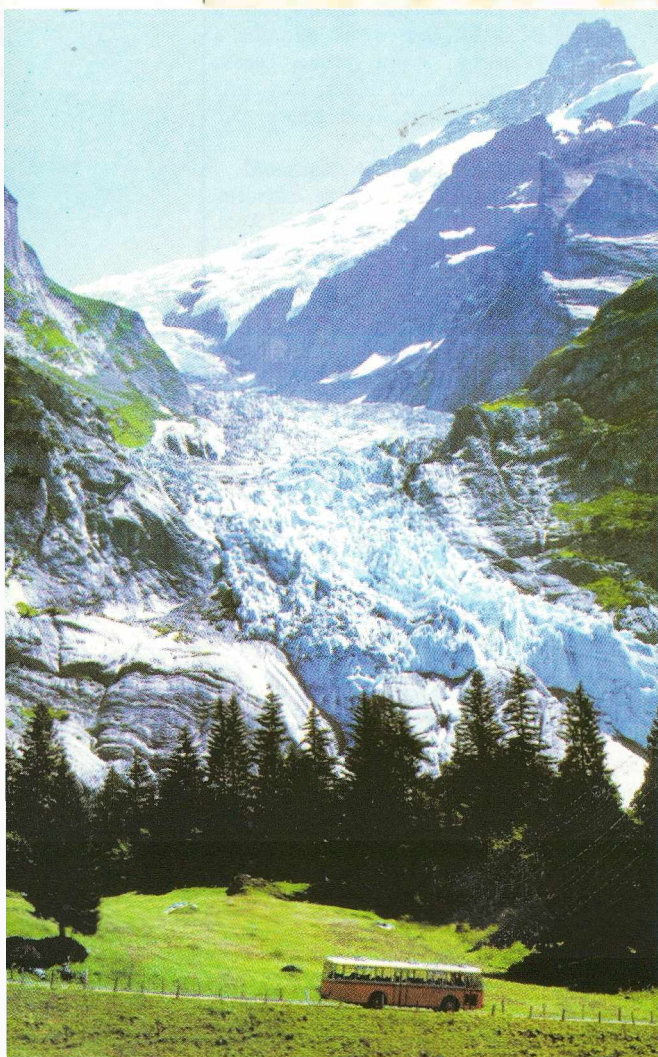
cient buruienile monocotiledonate anuale (inclusiv Sorghum halepense din sămânță) precum și unele dicotiledonate anuale. SANOLT și SANROM aplicate postemergen distrug buruienile dicotiledonate bătute de Diburom și astfel tehnologia oferită de firma Sandoz este completă, eficientă și competitivă.

Tot unicat este și molecula de Cyproconazol care intră în compoziția fungicidelor ALTO COMBI 420, ATEMI C și ATEMI S. Primul s-a dovedit un „best seller” în România și combate toate bolile foliare la cereale precum și la cartofii și clauza de zahăr (Cercospora) și floarea soarelui (Phomopsis). ATEMI S este folosit în pomicultură pentru combaterea eficientă a rapănului, fâinării, moniliozei, Coccoomy etc. ATEMI S combate fâinarea viței de vie. Cyproconazol intră în țesuturile plantei în circa 30 minute după aplicare și conferă protecție de circa 16 zile, indiferent de capriciile vremii.

Este bine cunoscut azi în România fungicidul sistemului SANDOFAN (oxadixyl + mancozeb sau oxiclorigat de cupru) care combată marea vițeală de vie, cartofii, tomatelor, cepei și hameiului precum și fungicidul RIPOST conținând trei substanțe (oxadixyl, cymoxanil și mancozeb) datorită cărora acțiunea curativă în combaterea manelor este unică. Se cunosc sușe rezistente ale manelor. Așa se explică că el combată eficient marea castravetelui, devenind rezistentă la majoritatea fungicidelor sistemice.

Firma Sandoz a înnobit formulele speciale (THIOVADO microgranule) și produse vechi care este sulful muiabil cu spectru fungicid larg.

Această argumentare profesională a fost credem necesară, pentru înțelegerea viabilității transplantului tehnologiei elvețiene în agricultură românească prin intermediul firmei Sandoz Agro.

Un semn de civilizație elvețiană – respectul față de natură

soluții au determinat în cursul anilor importul imperios necesar și nu importul cu orice preț al unor

Prospețimea

naturii:

DEESSE

**Ce poate fi mai bun
decât un produs natural,
obținut la standardul
calității supreme:
SWISS MADE.**

Toată prospețimea naturii în produsele

DEESSE !